

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
92/C 162/01	nr. 2999/90 af Pedro Canavarro til Kommissionen Om: Fællesskabsrettens anvendelse	1
92/C 162/02	nr. 434/91 af Carlos Robles Piquer til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Undersøgelse af Golfkonfliktens følger for det politiske samarbejde i fremtiden	2
92/C 162/03	nr. 877/91 af José Torres Couto til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Den interne situation i Irak	2
92/C 162/04	nr. 1018/91 af Pol Marck til Kommissionen Om: Franske hindringer	3
92/C 162/05	nr. 1044/91 af David Morris til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Menneskerettighederne i Myanmar	3
92/C 162/06	nr. 1593/91 af Winifred Ewing til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Burma	3
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1044/91 og nr. 1593/91	3
92/C 162/07	nr. 1166/91 af Mihail Papayannakis til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: De kurdiske flygtninge	4
92/C 162/08	nr. 1301/91 af Paul Lannoye, Solange Fernex, Herman Verbeek og Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf til Kommissionen Om: Oksekødsproduktionen i EF	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 162/09	nr. 1303/91 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: EF-lån til virksomheder	7
92/C 162/10	nr. 1319/91 af Karel Pinxten til Kommissionen Om: Den nederlandske banksektor — særligt årligt gebyr på konti tilhørende ikke-bosiddende arbejdstagere i Nederlandene	7
92/C 162/11	nr. 1425/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Jagt på trækfugle på øen Chios	8
92/C 162/12	nr. 1602/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: International dyretransport	8
92/C 162/13	nr. 1673/91 af Louis Lauga til Kommissionen Om: Overholdelse af lovgivningen vedrørende internationale transporter med levende dyr	9
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1602/91 og nr. 1673/91	9
92/C 162/14	nr. 1822/91 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Det nuværende bevillingsniveau for den såkaldte know-how fond	10
92/C 162/15	nr. 1869/91 af Johanna Grund til Kommissionen Om: Revalideringscentre for narkomaner og stofmisbrugere	10
92/C 162/16	nr. 1909/91 af Willy De Clercq, Konstantinos Stavrou, Eusebio Cano Pinto og James Moorhouse til Kommissionen Om: Rapporten om EF's handelspolitik, der er udarbejdet som led i vurderingen af GATT-medlemsstaternes handelspolitik	10
92/C 162/17	nr. 1932/91 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Det Forenede Kongeriges samling af regionale patenter	11
92/C 162/18	nr. 1970/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: EF-programmer og -net for almen uddannelse og erhvervsuddannelse for unge	12
92/C 162/19	nr. 2021/91 af Elmar Brok til Kommissionen Om: Import af indfangne vilde fugle	12
92/C 162/20	nr. 2142/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Det indre marked for posttjenester	13
92/C 162/21	nr. 2185/91 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Anvendelse af Rom-Traktatens artikel 90 til liberalisering af monopoliserede posttjene- steydelser	13
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2142/91 og nr. 2185/91	13
92/C 162/22	nr. 2149/91 af Ernest Glinne til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Israels optagelse i FN's Økonomiske Kommission for Europa	14
92/C 162/23	nr. 2194/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Beslutning om tilladelse til at anvende avoparcin i foder til malkekvæg	14
92/C 162/24	nr. 2230/91 af Víctor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Begrænsning af mælkekvoter	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 162/25	nr. 2275/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af Rådets direktiv 80/836/Euratom	15
92/C 162/26	nr. 2276/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af Rådets direktiv 84/467/Euratom	15
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2275/91 og nr. 2276/91	16
92/C 162/27	nr. 2351/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Southern Cross-projektet (Dublin) og tilsvarende vejplaner	16
92/C 162/28	nr. 2380/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Ægteskabsbureauer og forbrugerbeskyttelse	16
92/C 162/29	nr. 2384/91 af Teresa Domingo Segarra til Kommissionen Om: Fytosanitære problemer i egeskovene i visse områder af EF	17
92/C 162/30	nr. 2408/91 af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández og Eusebio Cano Pinto til Kommissionen Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet	17
92/C 162/31	nr. 2409/91 af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández og Eusebio Cano Pinto til Kommissionen Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet	17
92/C 162/32	nr. 2410/91 af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández og Eusebio Cano Pinto til Kommissionen Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet	18
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2408/91, nr. 2409/91 og nr. 2410/91	18
92/C 162/33	nr. 2418/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Støtte til programmer for bekæmpelse af fattigdom	18
92/C 162/34	nr. 2471/91 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Beskatning af lotterigevinster	19
92/C 162/35	nr. 2484/91 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Foranstaltninger til fordel for familien	19
92/C 162/36	nr. 2498/91 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Konkurrence fra Østeuropa på landbrugsområdet	20
92/C 162/37	nr. 2549/91 af Terence Wynn til Kommissionen Om: Sponsoring af rugbyforbundet	20
92/C 162/38	nr. 2569/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: EF-finansiering af infrastrukturer på transportområdet	20
92/C 162/39	nr. 2572/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Bankskandaler	21
92/C 162/40	nr. 2574/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Eurobarometer	21

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 162/41	nr. 2577/91 af Pol Marck til Kommissionen Om: Beskyttelse af vilde fugle	21
92/C 162/42	nr. 2587/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Ekspertopgaver inden for ornitologi	22
92/C 162/43	nr. 2610/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Beskyttelse af vilde fugle — undersøgelse	22
92/C 162/44	nr. 2638/91 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Beskyttelse af vilde fugle	22
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2577/91, nr. 2587/91, nr. 2610/91 og 2638/91	22
92/C 162/45	nr. 2578/91 af Hedwig Keppelhoff-Wiechert til Kommissionen Om: Arbejdsløshedssikring af grænsependlere i det tysk-nederlandske grænseområde	22
92/C 162/46	nr. 2632/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Slagtning af dyr under åben himmel	23
92/C 162/47	nr. 2661/91 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: EUROFORM/HORIZON/NOW	24
92/C 162/48	nr. 2662/91 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: EUROFORM/HORIZON/NOW	24
92/C 162/49	nr. 2666/91 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Initiativ til fordel for de amerikanske stater	24
92/C 162/50	nr. 2686/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Administrativ forenkling af proceduren for at søge støtte fra strukturfondene	25
92/C 162/51	nr. 2718/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Tyske emballageforordninger	26
92/C 162/52	nr. 2726/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse	26
92/C 162/53	nr. 2740/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Lov om national sikkerhed af 18. juni 1991 i Rumænien	26
92/C 162/54	nr. 2767/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Direktivet om leve- og ynglesteder	27
92/C 162/55	nr. 2774/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: EF-fødevarer til de dårligt stillede	27
92/C 162/56	nr. 2781/91 af Ben Visser til Kommissionen Om: Ophold ved tysk-tjekkiske grænseovergangssteder	28
92/C 162/57	nr. 2790/91 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Ansøgninger til EUGFL-fonden	28
92/C 162/58	nr. 2795/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Tele-undervisning	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 162/59	nr. 2800/91 af Ana Miranda De Lage til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og Bolivia	29
92/C 162/60	nr. 2818/91 af Ian White til Kommissionen Om: Definitionen på en region	30
92/C 162/61	nr. 2823/91 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Monopol på statslotterier efter åbningen af det indre marked i 1992	30
92/C 162/62	nr. 2840/91 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Industrifiskeri	31
92/C 162/63	nr. 2841/91 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Håndhævelse af bestemmelserne	31
92/C 162/64	nr. 2857/91 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Truende økologisk katastrofe i områderne på den mellemamerikanske Stillehavskyst	32
92/C 162/65	nr. 2864/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: PERIFRA-programmet	32
92/C 162/66	nr. 2871/91 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Pilotforanstaltning inden for fiskeri og akvakultur	33
92/C 162/67	nr. 2874/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Køb af højrestyrede køretøjer i andre medlemsstater end Det Forenede Kongerige	33
92/C 162/68	nr. 2879/91 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Afskaffelse af den franske statsstøtteordning »Prime d'Aménagement du Territoire« i visse regioner	34
92/C 162/69	nr. 2899/91 af Ian White til Kommissionen Om: Anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler på mindre bryggerier	34
92/C 162/70	nr. 2901/91/ af James Ford til Kommissionen Om: Eskportlicens for husdyrbesætninger	35
92/C 162/71	nr. 2913/91 af Astrid Lulling til Kommissionen Om: Forfremmelse inden for stillingsgruppen af A5-A4 i Kommissionen	35
92/C 162/72	nr. 2935/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Genbrugspapir i EF-institutionerne	36
92/C 162/73	nr. 2944/91 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: ESF's investeringer på De Kanariske Øer	37
92/C 162/74	nr. 2984/91 af Luciano Vecchi til Kommissionen Om: Problemer med gennemførelsen af programmet »Ungdom for Europa« i Italien	37
92/C 162/75	nr. 2985/91 af Joan Colom i Naval til Kommissionen Om: Bevillingsoverførsel til fællesskabsinitiativprogrammer	37
92/C 162/76	nr. 2986/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den spanske regerings manglende gennemførelse af Rådets direktiv 80/836/Euratom	39

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 162/77	nr. 2987/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den spanske regerings manglende gennemførelse af Rådets direktiv 84/467/Euratom ...	39
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2986/91 og nr. 2987/91	39
92/C 162/78	nr. 2996/91 af Dagmar Roth-Behrendt til Kommissionen Om: Overrislingsprojekt i Spanien	39
92/C 162/79	nr. 3006/91 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fejring af en »Europadag« i forbindelse med folkefester	40
92/C 162/80	nr. 3052/91 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm til Kommissionen Om: Optagelse af katalansk i Lingua-programmet	40
92/C 162/81	nr. 3076/91 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Afghanistan-problematikken	41
92/C 162/82	nr. 3078/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Anvendelse af EØF-Traktatens artikel 122, stk. 2	42
92/C 162/83	nr. 3080/91 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Socialpolitik og aftalen med EFTA-landene	42
92/C 162/84	nr. 3102/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Moms på hjemmesygepleje	42
92/C 162/85	nr. 3113/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den spanske regerings manglende overholdelse af Rådets direktiv 89/369/EØF (1)	43
92/C 162/86	nr. 3116/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den spanske regerings manglende overholdelse af Rådets direktiv 89/429/EØF (1)	43
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 3113/91 og nr. 3116/91	43
92/C 162/87	nr. 3122/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af selskabsdyr	43
92/C 162/88	nr. 3125/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af hvirveldyr, der anvendes til forsøg eller andre formål	44
92/C 162/89	nr. 3127/91 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Bruxelles-konventionen af 27. september 1968	44
92/C 162/90	nr. 3134/91 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Fri rejsetrafik i EF for husdyr	45
92/C 162/91	nr. 3140/91 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Handel med fugle	45
92/C 162/92	nr. 3145/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Metoder til rydning af krat	45
92/C 162/93	nr. 3147/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Kvinders arbejdsløshed i Fællesskabet	46
92/C 162/94	nr. 3157/91 af Christos Papoutsis til Kommissionen Om: Inddragelse af Thriassion Pedion i Fællesskabets RECITE-program	47

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 162/95	nr. 3159/91 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Pensionstrabat	47
92/C 162/96	nr. 3167/91 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: PEACE-program og forbindelserne mellem EF og Palæstina	47
92/C 162/97	nr. 3176/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: IRIS-programmet og kvinderne	48
92/C 162/98	nr. 3182/91 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: CEN	48
92/C 162/99	nr. 3183/91 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: CEN	49
92/C 162/100	nr. 3184/91 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: CEN	49
92/C 162/101	nr. 3204/91 af Max Simeoni til Kommissionen Om: Oprettelse af et informationskontor i Bruxelles på initiativ af Det Europæiske Kontor for Mindre Udbredte Sprog	50
92/C 162/102	nr. 3209/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Ferskvandsfiskeri	50
92/C 162/103	nr. 3255/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Afsætning af olivenolie	51
92/C 162/104	nr. 3268/91 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Virkningen af det indre marked i De Cantabriske Bjerge	51
92/C 162/105	nr. 11/92 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Den europæiske tjenestemandsinstitution	52
92/C 162/106	nr. 32/92 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Initiativer med henblik på en politik til støtte for automobilindustrien	52
92/C 162/107	nr. 300/92 af Raymonde Dury til Rådet Om: Sikkerhed/hygijne: underretning af »Luxembourg-Udvalget«	53
92/C 162/108	nr. 346/92 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Fortsat deltagelse i HDTV-kapløbet — en EF-opgave	53
92/C 162/109	nr. 369/92 af Juan Gangoiti Llaguno til Rådet Om: Omstilling af toldvæsenet og grænsebyer	53
92/C 162/110	nr. 489/92 af Sérgio Ribeiro til Rådet Om: Beskyttelse af udryddelsestruede arter	54
92/C 162/111	nr. 562/92 af Ernest Glinne til Rådet Om: Risiko for alvorlige atomuheld i Bulgarien	54
92/C 162/112	nr. 617/92 af Rinaldo Bontempi, Mauro Chiabrande og Tullio Regge til Rådet Om: Kontrol ved den fransk-italienske grænse	55

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2999/90

af Pedro Canavaro (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. januar 1991)

(92/C 162/01)

Om: Fællesskabsrettens anvendelse

Hvilke forholdsregler agter Kommissionen at tage — med henblik på at skabe et Europa, der er baseret på et reelt grundlag og ikke kun på floskler — for at få medlemsstaterne til at omsætte de forpligtelser, de indgår i EF-regi, i national lovgivning, da »den europæiske tanke« lader meget tilbage at ønske med henblik på målet i 1993?

Hvorledes agter Kommissionen at sikre den bedst mulige udbredelse af kendskabet til fællesskabsretten, især blandt de grupper, der i første række beskæftiger sig hermed (parlamentsmedlemmer, advokater, dommere, tjenestemænd, interesseorganisationer, etc. . . .)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(31. marts 1992)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens årsberetninger til Europa-Parlamentet om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten ⁽¹⁾ og til de beretninger, der med regelmæssige mellemrum afgives om gennemførelsen af det indre marked.

Af disse beretninger fremgår det, at der er blevet gjort store fremskridt trods de vanskeligheder, som det ærede medlem henviser til.

Kommissionen gør opmærksom på, at den for at fremme gennemførelsen i den nationale lovgivning af de ting, som medlemsstaterne har forpligtet sig til på fællesskabsplan, har besluttet:

- at bevidstgøre de ansvarlige politikere på nationalt plan med det formål bl.a. at få gennemført hvidbogen om virkeliggørelse af det indre marked

- at Kommissionens tjenestegrene jævnligt skal tage kontakt med de nationale administrationer. Dette sker i form af møder, uformelle kontakter, personaleudveksling osv. Disse initiativer har allerede ført til konkrete resultater og forventes også fremover at spille en rolle

- at der i forbindelse med den i EØF-Traktatens artikel 169 omtalte procedure skal lægges særlig vægt på medlemsstaternes gennemførelse af direktiverne. I de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke har meddelt, hvordan de har til hensigt, at gennemføre et direktiv, hvor gennemførelsesfristen er udløbet, har Kommissionen siden juli 1990 med korte mellemrum gruppevis afsendt åbningsskrivelser til de berørte medlemsstater (der har siden denne procedure blev taget i brug været tale om mere end 600 tilfælde).

Mere generelt har Kommissionen med henblik på regeringskonferencen om Den Politiske Union fremsat en række forslag, som har haft til formål at løse problemet med den langsomme opfyldelse af de domme, som Domstolen afsiger ⁽²⁾.

Med henblik på at få kendskabet til fællesskabsretten ud til en større kreds af mennesker støtter Kommissionen ud over de foranstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne, en række aktiviteter, bl.a.:

- Jean-Monnet-lærestole
- ERASMUS-programmet
- kontakter med erhvervsorganisationerne
- afholdelse i Kommissionens regi af seminarer og konferencer med deltagelse af jurister og advokater
- bidrag til planlægning af postgraduale uddannelser og til oprettelse af sammenslutninger af europæiske jurister. Formålet hermed er at fremskynde til et tættere samarbejde mellem europæiske jurister og retspraksis og til udveksling af jurister.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 321 endelig udg.⁽²⁾ EF-Bull., S-2/91, s. 150.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 434/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(11. marts 1991)

(92/C 162/02)

Om: Undersøgelse af Golfkonfliktens følger for det politiske samarbejde i fremtiden

Der kan udtrages en omfattende lære af Golfkrigen, som bl.a. også på betydelig vis vil angå Fællesskabet, da den har været en prøve på den politiske kohæsion og muligheder for i nær fremtid at etablere en fælles udenrigs- og forsvarspolitik.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, om udenrigsministrene lod fremtrædende uafhængige politiske eksperter foretage en undersøgelse af, hvorledes de parametre, der skal føre medlemsstaterne frem mod en fælles udenrigs- og forsvarspolitisk dimension, er kommet til udtryk på baggrund af den nævnte konflikt.

Finder ministrene et sådant initiativ positivt, og agter de at iværksætte den nævnte undersøgelse, som vil være til gavn for alle, der deltager i den europæiske sag, idet den kan fremme overvejelserne om hvilken vej, der skal følges i fremtiden efter den prøve, vi lige har været udsat for?

Svar

(26. maj 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater tog nøje hensyn til, hvad der kunne læres af deres inddragelse i Golfkrisen, da de udarbejdede forslagene til en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i forbindelse med Traktaten om den Europæiske Union, der blev undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992, og som skal træde i kraft den 1. januar 1993. Unionen har som et af sine mål »at styrke sin identitet i internationale sammenhænge, især gennem iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar«. Medlemsstaterne har forpligtet sig til aktivt og uforbeholdent at støtte Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik med grundlag i en holdning præget af loyalitet og gensidig solidaritet og at afstå fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende enhed i internationale forbindelser. Medlemsstaterne har desuden forpligtet sig til at orientere hinanden og rådføre sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre at de udøver deres samlede indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergerende optreden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 877/91

af José Torres Couto (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(8. maj 1991)

(92/C 162/03)

Om: Den interne situation i Irak

Har Det Europæiske Politiske Samarbejde i lyset af de massakrer, som den irakiske hær under Saddam Husseins ledelse har begået mod shiiter og kurdere i Syd- og Nordirak, i lighed med FN og det internationale samfund truffet initiativer, der kan tvinge den irakiske diktator til at standse disse grusomheder og en gang for alle overholde menneskerettighederne for det hårdt ramte irakiske folk, som er hans politiske modstandere?

Hvilke foranstaltninger er der i bekræftende fald truffet?

Svar

(26. maj 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater er fortsat meget dybt bekymrede over de vanskelige forhold, som shiiterne og kurderne i Irak lever under. Situationen for især kurderne er blevet forværret af de irakiske myndigheders fortsatte militære angreb og økonomiske blokader samt den meget hårde vinter.

Fællesskabet og dets medlemsstater har gentagne gange opfordret Irak til at indstille disse angreb og andre repressive foranstaltninger.

Fællesskabet og dets medlemsstater støtter fuldt ud De Forenede Nationers »Inter-Agency Programme« for området, og både EF og de enkelte medlemsstater har ydet betydelige bidrag i form af finansielle midler og naturalier. De berørte FN-organisationer har en klar forståelse for den humanitære situation på stedet, og FN's 500 mand store vagtstyrke har spillet en betydelig rolle ved at garantere befolkningens og FN-personalets sikkerhed. Fællesskabet og dets medlemsstater mener, at den mest effektive måde at hjælpe kurderne og shiiterne på, er at arbejde tæt sammen med FN.

Fællesskabet og dets medlemsstater har også ved gentagne lejligheder opfordret de irakiske myndigheder til i fuldt omfang at overholde bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolution 688, som kræver, at undertrykkelsen af irakiske civile skal bringes til ophør, og til at samarbejde med De Forenede Nationers humanitære hjælpeprogram. Fællesskabet og dets medlemsstater har ligeledes understreget den betydning, de tillægger det, at alle irakiske borgers menneskerettigheder respekteres fuldt ud.

Det irakiske regime bærer ansvaret for den forværrede humanitære situation i området. I denne forbindelse har

Fællesskabet og dets medlemsstater fortsat med at understrege, at der er behov for en hurtig og effektiv gennemførelse af Sikkerhedsrådets resolutioner 706 og 712, hvilket ville bidrage til at forbedre levevilkårene for civilbefolkningen i hele landet. Fællesskabet og dets medlemsstater håber, at genoptagelsen af forhandlingerne i Wien mellem FN og Irak er udtryk for større vilje fra Iraks side til at samarbejde om gennemførelsen af resolution 706 og 712.

Fællesskabet og dets medlemsstater har inden for rammerne af EPS til stadighed fulgt situationen nøje og er åbent over for yderligere foranstaltninger på området.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1018/91

af Pol Marck (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1991)

(92/C 162/04)

Om: Franske hindringer

Ifølge klager fra belgiske landmænd skal præfekten i Department du Nord have forbudt udspreddingen af udenlandsk blandingsgødning.

Forskellige belgiske landbrugsbedrifter i grænseområdet, som har jorder på begge sider af grænsen, skal være blevet ramt heraf. Det drejer sig om blandede bedrifter eller bedrifter med kvægbesætninger, altså avlsformer knyttet til jorden.

Er Kommissionen af den opfattelse, at sådanne forbudsbestemmelser harmonerer med den lige behandling af landbrugsbedrifter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ray Mac Sharry

(10. marts 1992)

Da der ikke for nærværende findes særlige EF-bestemmelser om kørsel med gylle inden for Fællesskabet eller om gyllespredning, finder Kommissionen, at i tilfælde hvor dette produkt eventuelt udgør en alvorlig risiko — f.eks. for husdyrs sundhed eller beskyttelse af vand — kan medlemsstaterne træffe forbudsforanstaltninger på de betingelser, der er stillet i EØF-Traktatens artikel 36. Sådanne foranstaltninger kan kun tillades, hvis de ikke medfører forskelsbehandling over for produkter fra en anden medlemsstat og ikke skaber uberettigede eller urimelige hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1044/91

af David Morris (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(22. maj 1991)

(92/C 162/05)

Om: Menneskerettighederne i Myanmar

Statsrådet til Genoprettelse af Lov og Orden (SLORC), der nu har magten i Myanmar (tidligere Burma), er ansvarligt for indførelsen af et terrorregime i dette land. Det anvender chikaner, massefængslinger, tortur og mord i sine forsøg på at undgå demokratisk modstand fra befolkningen i Myanmar.

Med hvilke foranstaltninger søger udenrigsministrene i europæisk politisk samarbejde at få frigivet »samvittighedsfanger« i Myanmar såsom Daw Aung, San Suu Kyi, U Aung Lwin, Baw Law, U Chit Thawng, Ba Thaw, Tin U, Ma Theingi, U Nu, San Lin, Kye Maung og Oo Tha Tun?

Hvad gør ministrene for at få SLORC til at acceptere Myanmar-befolkningens ønsker, som kom til udtryk under valget i maj 1990, hvor 80 % af vælgerne stemte for Den Nationale Liga for Demokrati?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1593/91

af Winifred Ewing (ARC)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(24. juli 1991)

(92/C 162/06)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Burma

Hvilke skridt tager udenrigsministrene i EPS for at fordømme de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne i Burma og landets undladelse af at overdrage magt til parlamentsmedlemmer, der blev demokratisk valgt i 1990?

Samlet svar

på skriftlig forespørgsel nr. 1044/91 og nr. 1593/91

(26. maj 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater udtrykte tilfredshed med resultatet af valget i Burma den 27. maj 1990, som gav klart udtryk for det burmesiske folks ønske om et demokratisk flerpartisystem. På daværende tidspunkt opfordrede de de militære ledere til at respektere resultatet, til uden tøven at overdrage magten til en regering

udpeget af det nyvalgte parlament og til straks at løslade de tilbageholdte politiske ledere.

Siden da har Fællesskabet og dets medlemsstater i gentagne henvendelser og erklæringer gjort det klart, at de er dybt bekymrede over, at de burmesiske myndigheder ikke har vist sig imødekommende og ikke har igangsat en demokratisk proces. Fællesskabet og dets medlemsstater har også fordømt, at der i talrige tilfælde sker brud på internationalt anerkendte adfærdsnormer og menneskerettigheder, at ledere af oppositionspartier til stadighed chikaneres, tilbageholdes og sættes i husarrest, og at det afvises at løslade politiske fanger.

Fællesskabet og dets medlemsstater finder det også rystende, at de burmesiske myndigheder fortsætter med at bruge en stor del af landets begrænsede ressourcer til våben. EF-udenrigsministrene indførte derfor den 29. juli 1991 et forbud mod våbeneksport fra EF-lande til Burma. De opfordrede også den øvrige del af det internationale samfund til at udvise samme tilbageholdenhed og at afholde sig fra enhver form for våbensalg.

I deres erklæring om menneskerettighederne, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds samling i juni 1991 i Luxembourg, gav Fællesskabet og dets medlemsstater udtryk for den opfattelse, at det er verdenssamfundets og samtlige staters legitime og vedvarende pligt hver for sig eller i fællesskab at fremme og beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder over hele verden. De vil derfor fortsat lægge pres på Burmas militærregering, for at få den til at indføre demokrati i Burma og respektere det mandat, befolkningen gav den 27. maj 1990.

I denne forbindelse hilste Fællesskabet og dets medlemsstater det med tilfredshed, at Nobels fredspris for 1991 blev tildelt lederen af den burmesiske opposition, fr. Aung San Suu Kyi. Ved den lejlighed udtrykte de håb om, at prisen ville føre til, at det burmesiske militær endelig ville erkende, hvilken isolation det har ført Burma ud i, og hvilken afsky det internationale samfund føler over for dets skandaløse politik med at holde vinderen af parlamentsvalget i maj 1990 i konstant husarrest.

Fællesskabet og dets medlemsstater minder om, at der på 48. samling i FN's Menneskerettighedskommission blev vedtaget en resolution om situationen i Burma, hvori den internationale bekymring over den alvorlige menneskerettighedssituation i landet kommer til udtryk.

Den 20. marts 1992 afgav Fællesskabet og dets medlemsstater en erklæring, hvori de giver udtryk for deres bekymring over undertrykkelsen af nationale minoriteter i Burma, herunder forfølgelsen af muslimske rohingyaer, som har fået 170—180 000 mennesker til at flygte til Bangladesh.

Flygtningens lidelser har forfærdet det internationale samfund. Fællesskabet og dets medlemsstater har under-

streget deres bekymring over den trussel mod stabiliteten i regionen, som de burmesiske handlinger fører til.

Fællesskabet og dets medlemsstater bekræfter, at de er rede til på ny at oprette konstruktive forbindelser, herunder også at genoptage deres program for udviklingsbistand, med et Burma, som er demokratisk, og som respekterer menneskerettighederne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1166/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(5. juni 1991)

(92/C 162/07)

Om: De kurdiske flygtninge

Under henvisning til, at det med den nuværende politik vedrørende støtte til de kurdiske flygtninge, som er blevet samlet i særlige enklaver, har vist sig, at der er væsentlige problemer med virkelig at nå frem til de endelige modtagere bl.a. på grund af flere mellemed og under henvisning til, at det under alle omstændigheder drejer sig om en midlertidig løsning; under henvisning til at en endelig løsning vil være kurdernes tilbagevenden til deres traditionelle boligområder, som imidlertid i 1980—1982 blev ødelagt af den irakiske regering og dernæst mineret, hvilket gør det overordentlig farligt for kurderne at vende tilbage, som bekræftet af øjenvidner, bedes EPS besvare følgende:

1. Agter EPS eventuelt at anmode de berørte lande om at gøre de veje sikre, som hindrer den internationale hjælp i at nå frem uden mellemed, og forestå styrelsen af de midlertidige områder for de kurdiske flygtninge?
2. Agter den at anmode den irakiske regering om en plan over mineudlægningen inden for de traditionelle bosættelsesområder i Kurdistan og agter EPS at lade eksperter i minesøgning fra medlemsstaterne medvirke til at garantere kurdernes sikre tilbagevenden til deres område?

Svar

(26. maj 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater er alvorligt bekymrede over de forhold, de kurdiske flygtninge lever under i Irak. Kurdernes situation er blevet forværret af den konstante militære aktion og den økonomiske blokade, som de irakiske myndigheder har indført, hvortil kommer den hårde vinter. Fællesskabet og dets medlemsstater har gentagne gange opfordret Irak til at indstille disse

aktiviteter og andre undertrykkende foranstaltninger og at overholde menneskerettighederne for alle Iraks borgere.

Fællesskabet og dets medlemsstater finder, at FN har en vigtig rolle at spille med hensyn til at beskytte den kurdiske befolkning i Irak. De har selv samarbejdet med FN's generalsekretær om hurtigt og effektivt at sætte ind over for flygtningeproblemet. De lancerede også det forslag om oprettelse af sikkerhedszoner under FN-overvågning i det nordlige Irak, som er gennemført med succes. FN's 500 mand store sikkerhedsstyrke har spillet en vigtig rolle med hensyn til at sikre de kurdiske flygtnings sikkerhed.

Fællesskabet og dets medlemsstater har også aktivt og i væsentligt omfang deltaget i den internationale humanitære indsats for at sikre flygtningenes sikkerhed. De har givet deres fulde støtte til FN-særorganisationernes fælles program for regionen, og der er både på EF-plan og på nationalt plan ydet store bidrag i form af penge eller naturalier.

Fællesskabet og dets medlemsstater har også gentagne gange opfordret de irakiske myndigheder til i fuldt omfang at overholde bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolution 688, der kræver et stop for undertrykkelsen af den irakiske civile befolkning, samt til at samarbejde med De Forenede Nationers humanitære hjælpeprogrammer.

Det irakiske regime er ansvarligt for den forværrede humanitære situation i regionen. Fællesskabet og dets medlemsstater understreger fortsat, hvor vigtigt det er hurtigt og effektivt at få iværksat Sikkerhedsrådets resolution 706 og 712, der vil medvirke til at forbedre den civile befolknings levevilkår i hele landet. Fællesskabet og dets medlemsstater håber, at genoptagelsen af drøftelserne i Wien mellem FN og Irak er udtryk for en øget vilje fra dette lands side til at samarbejde om gennemførelsen af resolution 706 og 712.

Fællesskabet og dets medlemsstater har inden for rammerne af EPS hele tiden nøje fulgt disse spørgsmål og er stadig åbne over for yderligere aktioner i dette område for at sikre, at de kurdiske flygtningen trygt kan vende tilbage til deres hjemlande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1301/91

af Paul Lannoye, Solange Fernex,
Herman Verbeek of Friedrich-Wilhelm Graefe
zu Baringdorf (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1991)

(92/C 162/08)

Om: Oksekødsproduktionen i EF

Kan Kommissionen besvare følgende spørgsmål vedrørende visse statistikker om oksekødsproduktionen?

1. Hvor mange kreaturer (udelukkende med henblik på kødproduktion) fandtes der for ti år siden i hver af de nuværende medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab? Hvordan ser tallene ud i øjeblikket?
2. Hvor meget foderkorn anvendes der i alt pr. dyr i oksekødsproduktionen og pr. EF-medlemsstat?
3. Hvor stor en del af EF's kornproduktion anvendes til foder til kødkvæg?
4. Hvor meget korn importeres der til EF (fordelt på de enkelte lande) til brug som foder til kødkvæg? Hvor stammer det importerede korn fra?
5. Hvor store mængder af hvilke pesticider og gødningsstoffer anvendes der hvert år i forbindelse med alle de afgrøder, der produceres i Europa med henblik på anvendelse som foder til kødkvæg?
6. Hvor meget energi forbruges der årligt i EF på de forskellige trin i oksekødsproduktionen?
7. Hvor meget vand anvendes der årligt i EF ved produktionen af oksekød (drikkevand til kreaturerne, vand til dyrkning af foderafgrøderne osv.)?
8. Hvor store mængder NO₂ (metan) og CO₂ (kuldioxid) frigøres der årligt i EF hidrørende fra kødkvæget selv og forarbejdningen af oksekødsprodukter?
9. Hvor meget oksekød importeres der årligt til EF's medlemsstater? Hvor stammer det importerede oksekød fra?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(14. februar 1992)

1. Det samlede antal kreaturer (mælk og kød) i Fællesskabet faldt med 5,7% fra 1980 til 1990. I samme periode faldt antallet af malkekøer med 16,6% især på grund af indførelsen af mælkekvoter. Tallet for andre kreaturer (især kødkvæg) har ikke ændret sig meget (-1% i den pågældende periode).

Udvikling i antallet af kreaturer

	Bestand i december 1980			Bestand i december 1990		
	kreaturer i alt	heraf malkekøer	heraf andre	kreaturer i alt	heraf malkekøer	heraf andre
Tyskland	20 665	5 469	15 196	19 513	4 770	14 743
Frankrig	23 605	7 120	16 485	21 500	5 271	16 229
Italien	8 836	3 013	5 823	8 235	2 495	5 740
Nederlandene	5 010	2 356	2 654	4 830	1 863	2 967
Belgien	2 896	977	1 919	3 161	834	2 327
Luxembourg	220	69	151	215	58	157
Det Forenede Kongerige	13 062	3 296	9 766	11 846	2 890	8 956
Irland	5 826	1 449	4 377	6 029	1 387	4 642
Danmark	2 921	1 066	1 855	2 241	769	1 472
Grækenland	881	242	639	687	235	452
Spanien	4 495	1 801	2 694	5 001	1 575	3 426
Portugal	1 340 ⁽¹⁾	340 ⁽¹⁾	1 000 ⁽¹⁾	1 340	537	803
I alt	89 757	27 197	62 560	84 597	22 684	61 913
EUR 12				-5 160	-4 513	-647
Udvikling fra 1980 til 1990				-5,7%	-16,6%	-1,0%

⁽¹⁾ Skøn.

2., 3., 4. Slagtekvægets kornforbrug

I samarbejde med de nationale administrationer og de erhvervsdrivende fortsætter Kommissionens tjenestegrene sine bestræbelser på at udvikle en model for anvendelsen af foderstoffer efter dyrekategori, om muligt i hver medlemsstat.

Det er et tilsyneladende nemt arbejde, men det volder store vanskeligheder på grund af den tekniske mangfoldighed og manglen på administrative strukturer, som kan levere de nødvendige oplysninger i de fleste medlemsstater. I de nationale ordninger skelnes der for eksempel ofte ikke mellem foder til kødkvæg og foder til malkekvæg. Det har bl.a. medført, at der ikke kan opstilles en ajourført foderopgørelse over »ressourcedelen« (til vurdering af grovfoderet).

Kommissionen vil, så snart den råder over en sådan model, kunne vurdere det samlede foderforbrug for hovedkategorier af dyr.

Det er dog muligt at fremlægge et overslag på grundlag af følgende antagelser:

— hvis det antages, at den samlede efterspørgsel efter koncentreret foder for alle kvægbestande (mælk og

kød) i Fællesskabet udgør 25% af den samlede foderefterspørgsel

— og det antages, at fordelingen af den samlede kornmængde på hovedkategorier af bestande i Fællesskabet svarer til andelen for hver hovedkategori af en bestand af den samlede efterspørgsel efter koncentreret foder

kan det anslås, at kvægbestandens samlede foderforbrug udgør ca. 30% af det samlede kornfoderforbrug (anslået til 79 mio. tons i 1989/90), dvs. næsten 24 mio. tons og svarende til ca. 15% af Fællesskabets kornproduktion.

Den samlede årlige indførsel af korn fra tredjelande til forbrug i alle bestande i Fællesskabet anslås til 2—3 mio. tons.

5., 6., 7. & 8. Kommissionen beklager over for de ærede medlemmer at måtte meddele, at den ikke har adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at kunne besvare denne type spørgsmål, som i øvrigt er meget detaljerede.

9. Den indførsel af oksekød, der især foregår som led i de med tredjelande indgåede særlige arrangementer (med fuldstændig eller delvis suspension af afgifter og/eller told), steg i firserne fra ca. 400 til 500 mio. tons, dvs. en gennemsnitlig årlig stigning på ca. 2,5%.

Oplysninger om importmængder efter medlemsstat og afsenderland er vist i de to tabeller, som Kommissionen sender direkte til de ærede medlemmer og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1303/91

af Henry McCubbin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 162/09)

Om: EF-lån til virksomheder

Under henvisning til det lån på 73,8 mio. £, der er ydet TESCO Company Limited i Det Forenede Kongerige, og den omstændighed, at denne virksomheds direktør har bevilget sig selv en lønforhøjelse på 1 mio. £, bedes Kommissionen oplyse, om man har til hensigt nøjere at undersøge, om virksomhedsledere, som modtager tilskud og lån fra EF, rent faktisk har behov for dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(25. marts 1992)

Formålet med at yde EKSF-omstillingslån i henhold til Traktatens artikel 56 er at skabe fornyet aktivitet i de områder, der er påvirket af aktivitets- og beskæftigelsesnedgangen i kul- og stålindustrien, og forbedre beskæftigelsesmulighederne for dem, som struktur-omlægningen og afviklingen af den pågældende industri har gjort arbejdsløse.

Låntagerne er kontraktuelt forpligtet til at gennemføre et investeringsprojekt og skabe og bevare en permanent beskæftigelse. EKSF yder derfor ikke lån til et selskab, som efter alt at dømme ikke kan opfylde disse forpligtelser.

En del af bedømmelsen af en potentiel låntager består i en analyse af selskabets finanser, herunder en vurdering af dets evne til at afholde de investeringsudgifter, der er nødvendige for at bringe projektet til afslutning og betale EKSF-lånet tilbage. Finansieringsbehovet i forbindelse med investeringsprojektet bedømmes af Kommissionen på grundlag af den foreslåede finansieringsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1319/91

af Karel Pinxten (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 162/10)

Om: Den nederlandske banksektor — særligt årligt gebyr på konti tilhørende ikke-bosiddende arbejdstagere i Nederlandene

1. I en del af den nederlandske banksektor benyttes en ordning med årlige gebyrer på konti tilhørende ikke-bosiddende arbejdstagere i Nederlandene. Er denne handlemåde forenelig med EF-retten, bl.a. under hensyntagen til:

— EØF-Traktatens artikel 7?

— EØF-Traktatens artikel 48?

— Kommissionens beslutning 89/512/EØF (1)?

— Det almindelige princip om fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital?

Kan de enkelte banker i bekræftende fald fastsætte dette ekstragebyr uden begrænsninger?

2. Er det i overensstemmelse med EF-retten, når Nederlandsche Bank NV har indført den bestemmelse, at enhver bevægelse på ikke-bosiddende konti skal anmeldes til denne, hvilket anføres som begrundelse for ovennævnte metode?

3. Er et sådant system generelt udbredt i de tolv medlemsstater?

(1) EFT nr. L 253 af 30. 8. 1989, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(24. januar 1992)

1. Af de oplysninger, som Kommissionen råder over, fremgår det, at et vist antal nederlandske banker opkræver et årligt gebyr for oprettelse og forvaltning af valutaudlændingskonti.

Dette ser imidlertid ikke ud til at være i modstrid med EØF-Traktatens artikel 48, da denne artikel drejer sig om forskelsbehandling begrundet i nationaliteten, medens det pågældende gebyr er baseret på en sondring mellem valutaudlændinge og valutaudlændinge; selv nederlandske statsborgere, der bor i udlandet og opretter en konto i Nederlandene, kan af de pågældende banker blive afkrævet et årligt gebyr. Det samme argument gælder for Traktatens artikel 7. Selvfølgelig kan der også være tale om forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, i de tilfælde, hvor en foranstaltning formelt anvendes forskelsløst på både landets egne statsborgere og udenlandske statsborgere, men i praksis hovedsagelig

er til ugunst for udlændinge. En mindre gunstig behandling, som ikke skyldes de offentlige myndigheders beslutninger, men private virksomheders handelssædvane, kan imidlertid kun under særlige omstændigheder betragtes som en overtrædelse af Traktatens artikel 7.

Kommissionens beslutning 89/512/EØF, som det ærede medlem nævner i sit spørgsmål, vedrører visse aftaler mellem bankerne. Så vidt Kommissionen ved, er det årlige gebyr, som nogle banker opkræver for valutaudlændinges konti, ikke omfattet af en sådan aftale. Da det ser ud til, at de nederlandske banker frit fastsætter gebyrer for valutaudlændinges konti, kan en kunde sammenligne forskellige bankers tilbud og eventuelt finde et pengeinstitut, som i stedet for et årligt gebyr tager en særlig provision af internationale transaktioner.

Under alle omstændigheder ser det ikke ud til, at de generelle principper om fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital indskrænkes af foranstaltninger, som den nederlandske regering kan holdes ansvarlig for.

Kommissionen er dog i forbindelse med sit nuværende arbejde med en yderligere integrering af betalingssystemerne i gang med at undersøge, om den nuværende sondring mellem konti tilhørende valutaudlændinge og valutaudlændinge, som findes i de fleste medlemsstater, kan tilpasses til det indre marked.

2. Hovedårsagen til sondringen mellem konti tilhørende valutaudlændinge og valutaudlændinge er tilsyneladende de anmeldelseskrav, som gælder for valutaudlændinges konti. Disse anmeldelser ser ikke ud til at være i modstrid med EF-retten, jf. bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 88/361/EØF⁽¹⁾. Kommissionen er imidlertid også her ved at undersøge, om anmeldelsesprocedurerne kan tilpasses på en sådan måde, at de ikke hæmmer betalingerne på tværs af grænserne.

3. Der findes anmeldelseskrav af denne art i de fleste medlemsstater; ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, kræves der imidlertid ikke sådanne anmeldelser i Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1425/91
af Mihail Papayannakis (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. juli 1991)
(92/C 162/11)

Om: Jagt på trækfugle på øen Chios

Chios, en ø i den nordøstlige del af det Ægæiske hav, er et af de vigtigste opholdssteder for trækfugle på vej fra det nordøstlige Europa til Afrika. Ifølge undersøgelser offentliggjort af Verdensnaturfonden (WWF) skydes hvert år ca. 8 mio. fugle af 60 forskellige arter på Chios og

bestanden af disse fugle er faldet med 30 og 90 % fra 1962 til 1990.

De metoder, der anvendes til jagten på fuglene (net, grene med fuglelim osv.) er ulovlige og illegal jagt breder sig til naboøerne Psara og Andipsara, hvor indbyggerne ofte klager over, at krybskytter camperer på deres øer.

Da jagt af fredede arter og de anvendte ulovlige metoder er krænkelse af græske bestemmelser og EF-bestemmelser (Bern-konventionen, som Grækenland har ratificeret ved lov 1335/14. 3. 1983, direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾, Præsidentdekret 66/30. 1. 1981 om beskyttelse af flora og fauna), kan Kommissionen da oplyse, om den agter at henvende sig til de græske myndigheder med henstilling om, at de kontrollerer ulovligt jagt, handel og udstopning af fugle mere effektivt og ødelægger ulovlige fælder og generelt sikrer overholdelsen af direktiv 79/409/EØF og om muligt medvirker til beskyttelse på øen for at sikre overlevelsen af arter såsom Eleonoras falk (Falco Eleonora), Burnellis ørn (Hieratus Fasciatus), ellekragen (Coracias Garrulus), alle arter af fiskehejre og andre trækfugle?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(1. april 1992)

Det problem, det ærede medlem bringer på bane, er udmærket kendt af de græske myndigheder, herunder det græske landbrugsministerium, og disse har da også allerede anmodet de regionale myndigheder på øen Chios om at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på en bedre gennemførelse i praksis af EF-lovgivningen på øerne Chios, Psara og Antipsara.

For så vidt angår etableringen af et beskyttelsessystem på øen Chios for de pågældende arters vedkommende, foreslår Kommissionen, at den sammen med de græske myndigheder nærmere undersøger mulighederne for at yde bistand på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1602/91
af Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 162/12)

Om: International dyretransport

I forbindelse med de italienske tolderes strejke i april blev mere end 3 000 lastvogne blokeret ved grænserne. I betragtning af at der i nogle af disse lastvogne var sammenstuvet mere end 96 heste, nemlig i tre lastvogne med dobbelt lad, og særlig i betragtning af at disse heste kom fra Sydamerika efter en rejse på 40 dage, hvorledes agter Kommissionen at intervenere for at afhjælpe de talrige overtrædelser af EF-bestemmelserne, der sker i forbindelse med denne form for transport?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1673/91
af Louis Lauga (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. august 1991)
(92/C 162/13)

Om: Overholdelse af lovgivningen vedrørende internationale transportter med levende dyr

I forbindelse med de italienske tolderes strejke, hvor 3 000 lastbiler var blokeret på den østlige side og 500 på den vestlige side af grænsen, kunne man konstatere vanskeligheder med at overholde lovgivningen om international transport med levende dyr.

Sådanne overtrædelser sætter spørgsmålstegn ved den europæiske konvention.

For at afhjælpe problemerne foregik transporten med skib fra franske havne, inden der fortsattes ad landevej til Italien, hvorved man kunne konstatere de katastrofale forhold under søtransporterne fra Sydamerika.

Er Kommissionen informeret om disse forhold? Agter den at anmode eksport- og importlandene om at overholde vore internationale konventioner og kræve iværksættelse af de nødvendige kontrolforanstaltninger?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
på skriftlig forespørgsel nr. 1602/91 og nr. 1673/91
(13. marts 1992)

Kommissionen er sig fuldt ud de dyreværnsproblemer bevidst, som de italienske tolderes strejke har givet anledning til.

De forskrifter, der for øjeblikket er gældende, er ved bestemmelserne i de EF-harmoniseringslove, som er vedtaget i løbet af 1990 og 1991⁽¹⁾ blevet finpudset, navnlig på nedenstående punkter:

- det nuværende krav om kontrol ved grænserne mellem Fællesskabets medlemsstater bortfalder og afløses af kontrol på afsendelses- og bestemmelsesstedet. Der kan desuden foretages vilkårlig kontrol under transporten, forudsat at stikprøverne ikke bliver systematiske
- kontrollen af dyr fra tredjelande foretages ved Fællesskabets ydre grænser, men i disse tilfælde foregår kontrollen obligatorisk på inspektionsposter, der har de nødvendige anlæg til pasning, fodring og vanding af dyrene. Endvidere skal posterne være således beliggende og indrettet, at der gives kontrol af dyr forrang for alle andre varetransporter
- sagkyndige fra Kommissionen kan i det omfang, det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af EF-bestemmelserne, sammen med medlemsstaternes kompetente myndigheder foretage kontrol på stedet

— Kommissionen forelægger inden den 1. juli 1992 en rapport for Rådet, som er udarbejdet på grundlag af analyser udført af Den Videnskabelige Veterinærkomité, tillige med eventuelle forslag om især spørgsmålet om fastsættelse af en længste varighed af transporten af bestemte slags dyr

— endelig indeholder EF-bestemmelserne særlige foranstaltninger til beskyttelse af dyr i tilfælde af strejke eller andre uforudsete omstændigheder, der kunne sinke dyrenes transport, samt i havne, sorteringscentre osv., hvor der kunne opstå forsinkelser (jf. herom artikel 7, stk. 1, i direktiv 91/628/EØF).

Ovennævnte foranstaltninger, der af medlemsstaterne skal gennemføres i national lov inden den 1. juli 1992 (den 1. januar 1993 med hensyn til direktiv 91/628/EØF), tager hensyn til de forslag, som Europa-Parlamentet har stillet i sine beslutninger om politikken i forbindelse med avlsdyrs velfærd⁽²⁾.

I afventning af medlemsstaternes gennemførelse af ovennævnte nye EF-bestemmelser i national lov træffer Kommissionen i sin egenskab af EØF-Traktatens vogter de nødvendige forholdsregler for, at medlemsstaterne overholder bestemmelserne i den nugældende EF-ret, som bl.a. fastsætter, at medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at dyr kan spares for lidelser, eller at lidelser begrænses til det mindst mulige, navnlig i forbindelse med strejke eller ethvert tilfælde af force majeure, der på deres område hindrer overholdelse af de normalt gældende EF-bestemmelser. Kommissionen har i den forbindelse besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 169 over for Den Italienske Republik ikke alene med hensyn til lidelser, der er påført dyr som følge af tolderes eller grænsedyrlægers strejker, men også med hensyn til lidelser, der skyldes, at dyrene under told- og dyrlægekontorerens lukning i weekenden ikke får den pasning, som er fastsat i EF-retsfor skrifterne for at undgå, at de udsættes for nogen unødigt lidelse.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990). Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande (EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990). Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991). Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991). Rådets direktiv 77/489/EØF af 18. juli 1977 af beskyttelse af dyr under international transport (EFT nr. L 200 af 8. 8. 1977). Rådets direktiv 81/389/EØF af 12. maj 1981 om fastsættelse af bestemmelser, der er nødvendige for iværksættelse af direktiv 77/489/EØF om beskyttelse af dyr under international transport (EFT nr. L 150 af 6. 6. 1981).

⁽²⁾ EFT nr. C 229 af 9. 9. 1985, og EFT nr. C 76 af 23. 3. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1822/91**af Stephen Hughes (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1991)**(92/C 162/14)*

Om: Det nuværende bevillingsniveau for den såkaldte know-how fond

Kan Kommissionen oplyse omfanget af de nuværende bevillinger, som via Fællesskabets TEMPUS-program er tildelt den såkaldte know-how fond (Western Know-How Fund)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou*(10. marts 1992)*

Know-how fonden er oprettet af Det Forenede Kongeriges regering for at støtte den demokratiske og markedsøkonomiske udvikling i de central- og østeuropæiske lande. Fonden finansierer projekter vedrørende faglig ekspertbistand og rådgivning på en lang række områder, og er som sådan et bilateralt initiativ, der er uafhængigt af enhver fællesskabsforanstaltning på dette område.

TEMPUS-programmet indgår derimod som led i EF's bistand til disse lande, dvs. PHARE-programmet. TEMPUS vedrører ét specifikt område, nemlig udviklingen inden for de videregående uddannelser i Central- og Østeuropa. Det fik en vellykket start i 1991 med et budget på 25 mio. ecu for 1990 — som blev taget fra de samlede PHARE-bevillinger — til tre støtteberettigede lande, og det vil for 1991 formodentlig opnå 70 mio. ecu, der skal dække bistanden til seks støtteberettigede lande. Selvom TEMPUS først og fremmest er et fællesskabsprogram, står det åbent for institutioner i et hvilket som helst af 24-grupperes lande, der deltager i programmet for koordineret vestlig bistand til landene i Central- og Østeuropa.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1869/91**af Johanna Grund (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1991)**(92/C 162/15)*

Om: Revalideringscentre for narkomaner og stofmisbrugere

Kan Kommissionen meddele os det nuværende antal narkomaner og stofmisbrugere i Fællesskabets tolv medlemslande, som til stadighed indtager stoffer, også under

henvisning til det stofmisbrug, som ikke er registreret af de nationale myndigheder, og som må anslås som et mørketal?

Hvor i EF er narkotikahandelen og narkotikamisbruget størst, og hvor mange revalideringscentre står til rådighed for misbrugerne? I hvilket omfang støttes disse centre fra national side eller fra EF's side? Findes der på EF-plan sammenslutninger, som til stadighed udveksler erfaringer inden for behandlingsmetoder og know-how, og som til stadighed bidrager med økonomiske midler for varigt at fremme revalideringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou*(6. marts 1992)*

Der er ingen generelle tal eller sammenlignelige data om det nuværende antal stofmisbrugere i Det Europæiske Fællesskab, men den 8. november 1990 forelagde Kommissionen en rapport ⁽¹⁾ for Rådet om medlemsstaternes programmer for nedsættelse af narkotikaefterspørgslen i Det Europæiske Fællesskab, der indeholdt kapitler med statistikker og om epidemiologi. Også behandling og revalidering blev omtalt i rapporten.

Som en opfølgning heraf er Kommissionen ved at udarbejde en anden rapport, der endvidere vil omhandle de aktiviteter, der udfoldes på EF-plan for at mindske narkotikaefterspørgslen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(90) 527.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1909/91**af Willy De Clercq (LDR), Konstantinos Stavrou (PPE), Eusebio Cano Pinto (S) og James Moorhouse (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(2. september 1991)**(92/C 162/16)*

Om: Rapporten om EF's handelspolitik, der er udarbejdet som led i vurderingen af GATT-medlemsstaternes handelspolitik

1. Hvilke konklusioner agter Kommissionen at drage af kritikken af EF's handelspolitik, som er kommet til udtryk i rapporten fra GATT's generalsekretariat?

2. Vil Kommissionen være rede til i fremtiden at tilstille Europa-Parlamentet de beretninger om EF's handelspolitik, som den udarbejder som led i vurderingen af GATT-medlemsstaternes handelspolitik, samtidig med, at de fremsendes til GATT's generalsekretariat, og til at anmode det om en udtalelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(3. marts 1992)

1. De ærede medlemmer henviser i deres forespørgsel udelukkende til GATT-sekretariatets rapport, medens proceduren for handelspolitisk undersøgelse i GATT bygger på to rapporter, hvoraf den anden udarbejdes af den kontraherende part, der er genstand for undersøgelse.

Ifølge Kommissionen bør man ikke overvurdere betydningen af GATT-rapporten, fordi der er tale om et baggrundsdokument indeholdende de fornødne oplysninger til drøftelserne, og fordi det skal behandles sammen med den rapport, som Fællesskabet forelægger på De Europæiske Fællesskabers vegne.

Den kollektive holdning i GATT som sådan til Fællesskabets handelspolitik kommer således til udtryk i GATT-Rådet efter en generel debat. Vi konstaterer imidlertid, at denne debat har været meget mindre kritisk over for Fællesskabets handelspolitik end den oprindelige rapport og mere afbalanceret.

På dette grundlag skønner Kommissionen, at den første undersøgelse af EF's handelspolitik (april 1991) har givet tilfredsstillende resultater, fordi den har givet Fællesskabet lejlighed til at forklare sin politik i enkeltheder og redegøre for sin fremgangsmåde inden for mere komplekse og følsomme sektorer som f.eks. landbrug, tekstiler og automobiler.

De synspunkter, som GATT-parterne giver udtryk for, vil blive taget i betragtning ved udformningen af handelspolitikken og i præsentationen af den anden rapport vedrørende Fællesskabet, der skal forelægges ved udgangen af 1992.

2. Kommissionen er rede til i fremtiden at fremsende sine rapporter om Fællesskabets handelspolitik til Parlamentet samtidig med, at de forelægges for GATT-sekretariatet, men det forekommer ikke hensigtsmæssigt at anmode Parlamentet om en formel udtalelse.

Det dokument, Kommissionens tjenestegrene forbereder, består nemlig alene af en redegørelse for den bestående handelspolitik og indeholder ingen nye handelspolitiske bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1932/91

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. september 1991)

(92/C 162/17)

Om: Det Forenede Kongeriges samling af regionale patenter

»Office of Arts and Libraries« (direktoratet for kulturvidenskaber og biblioteker) har for nylig nedskåret sin

støtte til »British Library«, som for sit vedkommende har ladet denne nedskæring få konsekvenser ved ikke længere, som det tidligere var tilfældet, at levere amerikanske patenter (den vigtigste enkelte samling af patenter og stærkt anvendt som reference) til fem regionale biblioteker; dette vil være til stor gene for små og mellemstore virksomheder i Det Forenede Kongerige, som vil være nødt til at rejse til London for at indhente oplysninger. Mener Kommissionen ikke, at denne centralisering af oplysninger er i modstrid med dens hensigt om at fremme regionerne, og ville Kommissionen kommentere, hvorledes dette stiller Det Forenede Kongerige ufordelagtigt i sammenligning med Frankrig og Spanien, som fremmer støtte til patentoplysninger for regionerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(5. februar 1992)

De fleste af de større EF-medlemsstater, heriblandt Det Forenede Kongerige, har deres eget patentoplysningsnet, som forbinder det landsdækkende patentkontor med regionale kontorer og/eller patent-biblioteker. Over sådanne net formidles ikke blot oplysninger vedrørende de rettigheder, der er opnået i henhold til landets patentlovgivning, men ligeledes en righoldighed af verdensomspændende teknologisk information, hvoraf hovedparten ellers ikke findes i form af bøger eller tidsskrifter. Kommissionen forstår derfor til fulde det ærede medlems bekymring som følge af nedskæringen i bevillingerne til British Library.

Dog forekommer det ikke helt rimeligt at gennemføre en direkte sammenligning mellem Det Forenede Kongerige og Frankrig eller Spanien, al den stund de respektive udgangspunkter er vidt forskellige. Det Forenede Kongerige har i en længere årrække haft et omfattende net af lokale patent-biblioteker, medens der først for ganske nylig er blevet oprettet et sådant net i Frankrig, og man er ved at oprette et net i Spanien.

Ifølge Kommissionens oplysninger vil tilgængeligheden i Det Forenede Kongerige til genparter af de nationale patentdokumenter ikke blive berørt, mens samlingerne af mikrofilm-kopier af amerikanske patentspecifikationer og af dokumenter udstedt i henhold til PCT (Patent Cooperation Treaty — patentsamarbejdsstraktaten) samt de mikroformer, der er udstedt af det tidligere Inpadoc (International Patent Documentation Centre), som nu udgør en del af det europæiske patentkontor, ikke vil blive videreført i en række forskellige regionale patentinformationscentre. Medens det må håbes, at lokale eller regionale myndigheder vil sætte pris på betydningen af, at denne dokumentation er tilgængelig for den lokale handels- og industrisektor, må de skridt, de evt. måtte tage, fortsat — jf. Fællesskabets subsidiaritetsprincip — forblive et internt anliggende for Det Forenede Kongerige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1970/91**af Elio Di Rupo (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. september 1991)**(92/C 162/18)*

Om: EF-programmer og -net for almen uddannelse og erhvervsuddannelse for unge

Programmerne til fordel for EF's unge (ERASMUS, LINGUA, COMETT . . .) imødekommer et reelt behov for almen uddannelse og erhvervsuddannelse og møder generel påskønnelse.

Imidlertid klager mange unge EF-borgere over, at programmerne generelt er udarbejdet for en sammenslutning eller en gruppe, at de er forbeholdt bestemte skoler, universiteter osv., og at de i virkeligheden kun henvender sig til et begrænset antal studerende.

Mener Kommissionen ikke, at alle studerende og unge arbejdstagere i EF bør have den nødvendige information om alle de uddannelsesprogrammer, de har mulighed for at deltage i? Er Kommissionen klar over, at kun de bedst informerede kan udnytte de muligheder, der står åbne for dem?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(24. januar 1992)

Kommissionen er godt klar over det problem, som det ærede medlem omtaler. Det skal i denne forbindelse understreges, at Fællesskabets programmer er ment som katalysatorer for medlemsstaternes egne initiativer. Da målgrupperne er meget omfangsrige (mere end 3 500 højere uddannelsesinstitutioner og næsten 7 mio. studerende), kan de enkelte programmer ikke nå ud til alle potentielle deltagere; de er tænkt som igangsættere med multiplikatoreffekt.

Kommissionen lægger stor vægt på, at informationerne om disse programmer er klare og præcise. Dette genspejles i de skridt, Kommissionen har taget for at sikre en målrettet og fuldstændig information, og som den har tilrettelagt i tæt samarbejde med hver medlemsstats nationale myndigheder.

For hvert program udarbejder Kommissionen en vademecum og særlige brochurer på alle Fællesskabets sprog med en detaljeret beskrivelse af betingelserne for deltagelse i programmerne. For de fleste programmets vedkommende udsendes der regelmæssigt et nyhedsbrev med oplysninger om den seneste udvikling, og de fremskridt, der er gjort. Endelig udgiver Kommissionen (Task Force for Menneskelige Ressourcer, Uddannelse og Ungdoms-

anliggender) nyhedsbrevet »Undervisning og Uddannelse« med en generel oversigt over de initiativer, Kommissionen tager på de pågældende områder.

Eurydice-nettet og Cedefop bidrager også til spredningen af oplysninger om Fællesskabets programmer. Og da hvert program er udvalgt i partnerskab med medlemsstaterne, har disse også etableret strukturer til kanalisering af oplysningerne til initiativtagerne.

På det første møde i Rådet for ministrene med ansvar for ungdomsanliggender, den 26. juni 1991 i Luxembourg, forelagde Kommissionen en meddelelse om information af unge om Europa.

Kommissionen ønsker en kvantitativ udvidelse af oplysningerne for unge om dens programmer, dens institutioner og om Europa. Den er i denne forbindelse ved at forberede en omfattende række foranstaltninger, som vil blive forelagt de relevante instanser ad de sædvanlige kanaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2021/91**af Elmar Brok (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(23. september 1991)**(92/C 162/19)*

Om: Import af indfangne vilde fugle

EF udgør det største afsætningsmarked for indfangne vilde fugle. Branchen, der domineres af markedskræfterne, kan ikke sikre overholdelse af dyreværnsprincipper og arternes bevarelse. Det skønnes, at der legalt indføres mellem en og tre mio. vilde fugle til EF om året. Men kun et ud af fem indfangne vilde dyr overlever. Næsten alle vildtlevende fugle, der bringes i handelen, kunne også avles i EF.

Har Kommissionen kendskab til disse uheldige forhold?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at råde bod på denne uheldige situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(18. marts 1992)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 783/91 af Anita Pollack (1).

Forslaget til forordning om besiddelse af og handel med vilde dyr og planter, som omtales i dette svar, er blevet vedtaget af Kommissionen den 13. november 1991 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 281 af 28. 10. 1991.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 448 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2142/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 162/20)

Om: Det indre marked for posttjenester

1. Kan Kommissionen bekræfte forlydender i pressen (bl.a. Financial Times af 5. juni 1991) om, at den på grundlag af sine beføjelser i medfør af artikel 90, stk. 3, har til hensigt — uden høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg — at liberalisere EF-markedet for posttjenester.

2. Mener Kommissionen ikke, at det, netop hvor det drejer sig om ændringer i offentlige tjenester, der kan have dybtgående virkninger for alle EF-borgere, er vigtigt, at alle berørte, og herunder også Europa-Parlamentet, inddrages snævert i beslutningstagningen, og at ændringer i offentlige virksomheders koncessioner ikke bør ske via Traktatens artikel 90, stk. 3?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2185/91

af Giuseppe Mottola (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 162/21)

Om: Anvendelse af Rom-Traktatens artikel 90 til liberalisering af monopoliserede posttjenesteydelser

Det ser ud til, at EF-Kommissionen gør alt, hvad den kan for at udnytte beføjelserne i henhold til Rom-Traktatens artikel 90 til at tilvejebringe en gradvis liberalisering af monopoliserede posttjenesteydelser i EF.

1. Er Kommissionen klar over, at det italienske postarbejderforbund Silulap — CISL er alvorligt bekymret over denne udvikling, som har negative virkninger ikke kun for alle brugerne i EF, men også over yderligere 1,5 mio. arbejdstagere i postsektoren?
2. Har Kommissionen ved at anvende beføjelserne i henhold til Rom-Traktatens artikel 90 til hensigt at undgå at høre Europa-Parlamentet og arbejdsmarkedets parter?

3. Mener Kommissionen ikke, at afskaffelse af postmonopolerne givetvis vil gøre det meget vanskeligt at styre det særdeles vigtige moderniserings- og omstrukturingsarbejde, der allerede er taget skridt til i Italien, og hvorom der er ved at blive vedtaget en lov i parlamentet?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel nr. 2142/91 og nr. 2185/91
(7. februar 1992)

Kommissionen er klar over postsektorens betydning for de europæiske borgere, særlig de mange arbejdstagere, der er beskæftiget i de nationale postvæsen.

Kommissionen er i øvrigt af den opfattelse, at det er vigtigt at modernisere og omstrukturere denne sektor med henblik på etableringen af det indre marked, som er fastsat i Den Europæiske Fælles Akt. Den er derfor ved at udarbejde en Grønbog om Markedet for Posttjenester, hvori de problemer, som Fællesskabets postsektor står over for, vil blive analyseret. Dette dokument vil også indeholde et sæt foranstaltninger med henblik på etableringen af et europæisk postområde, som skal være foreneligt med et Europa uden grænser. Når Kommissionen har godkendt dette dokument, vil det danne udgangspunkt for en offentlig høring af fire-fem måneders varighed om de deri indeholdte forslag.

Disse foranstaltninger kunne gennemføres ved hjælp af fællesskabsdirektiver, som er baseret på EØF-Traktatens artikel 100 eller 100 A for så vidt angår de generelle harmoniseringsaspekter og på Traktatens artikel 90, stk. 3, for så vidt angår de konkurrencemæssige aspekter.

Det skal understreges, at sidstnævnte direktiver vil blive udstedt, såfremt det er nødvendigt at træffe forebyggende foranstaltninger for at hindre overtrædelser af Traktatens bestemmelser, eller såfremt eventuelle ledsageforanstaltninger består i andet og mere end en simpel konstatering af traktatbrud i den i artikel 169 nævnte forstand. Det skal endvidere anføres, at sådanne foranstaltninger kun har til formål at præcisere medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Traktaten.

Kommissionen bekræfter, at den på den mest hensigtsmæssige måde vil indlede dybtgående drøftelser med alle berørte kredse, herunder naturligvis Europa-Parlamentet, inden den vedtager sådanne direktiver.

Kommissionen skal dog understrege, at den ikke kan unddrage sig det hverv, den har fået pålagt ved Traktatens artikel 90, stk. 3, nemlig i givet fald at træffe beslutninger rettet til de medlemsstater, som måtte vedtage eller bibeholde foranstaltninger, som strider mod EØF-Traktatens bestemmelser, særlig på konkurrenceområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2149/91

af Ernest Glinne (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(4. oktober 1991)

(92/C 162/22)

Om: Israels optagelse i FN's Økonomiske Kommission for Europa

FN's Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC) stadfæstede på sit møde i juli 1991 i Genève Israels optagelse som fuldt medlem i Den Økonomiske Kommission for Europa (ECE).

Omkring tyve lande havde proponeret Israel og forelagt den israelske ansøgning, der blev godkendt den 26. juli med 32 stemmer mod 14 og 5 hverken for eller imod.

Jeg anmoder om svar på følgende spørgsmål:

1. Hvorledes stemte delegationerne fra EF's medlemsstater ved denne afstemning?
2. Er Det Europæiske Politiske Samarbejde blevet foranlediget til at udtale sig på forhånd? Hvordan forholder dette sig for Rådets vedkommende?
3. Skete medlemsstaternes godkendelse — da Israel jo ikke for øjeblikket kan deltage i Bagdad i FN's Økonomiske Kommission for Det Vestlige Asien (ECWA), der repræsenterer Mellemøsten — med det forbehold, at Israels plads i tilfælde af et heldigt udfald af den konference, der skal skabe fred i området, ikke er i ECE, men i ECWA?

Svar

(26. maj 1992)

På mødet i juli 1991 i Genève blev Israel optaget som midlertidigt medlem af Den Økonomiske Kommission for Europa (ECE) og ikke som fuldt medlem i erkendelse af, at landet ikke kunne deltage i Bagdad i ECOSOC-Kommissionen for sin egen region, Den Økonomiske og Sociale Kommission for Det Vestlige Asien (ESCWA).

Israels ansøgning blev proponeret af blandt andre EF's medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2194/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 162/23)

Om: Beslutning om tilladelse til at anvende avoparcin i foder til malkekvæg

1. Hvorfor har der ikke fundet politisk samråd sted med Europa-Parlamentet i forbindelse med tilladelse til at

anvende det mælkeproduktionsstimulerende middel avoparcin, således som det var tilfældet med STH-hormonet?

2. Er det standardprocedure, at medlemsstaterne, efter at Den Stående Foderstofkomité har givet sin godkendelse, også hver for sig skal tage beslutning om tilladelse af midlet, hvilket kan føre til, at anvendelse af avoparcin er tilladt i nogle medlemsstater i det indre marked, mens den er forbudt i andre?

3. Hvilke medlemsstater har på nuværende tidspunkt truffet beslutning om anvendelse af avoparcin som tilsætningsmiddel til foder med henblik på at stimulere mælkeproduktionen, og hvad er resultatet heraf?

4. Hvorledes kan man kontrollere, at avoparcin, som allerede i nogen tid i Fællesskabet er anvendt som vækstoffremmende middel til fjerkræ, slagtekræ og svin, ikke også anvendes i mælkeproduktionen?

5. Er Kommissionen parat til at gøre dette spørgsmål til genstand for en politisk beslutningsproces på fællesskabsniveau og i den sammenhæng omgående at orientere Parlamentet om den nuværende situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(20. marts 1992)

1. På det principielle plan er anvendelse af vækstoffremmende stoffer i form af tilsætningsstoffer i almindelighed tilladt ved Rådets direktiv 70/524/EØF (*). Kommissionen fandt derfor ingen grund til at arrangere en politisk drøftelse med Europa-Parlamentet, da den modtog anmodning om tilladelse af avoparcin med henblik på forhøjelse af mælkeydelsen. I alle tilfælde var Kommissionen juridisk forpligtet til alene at holde sig til de kriterier, der er fastsat i ovennævnte direktiv med hensyn til tilladelse.

Det syntes også tvivlsomt at foretage en sammenligning mellem BST og avoparcin, da det drejer sig om stoffer af højst forskellig art i henseende til såvel deres virkemåde som indgiftsmåden. Desuden er de produktivitetsgevinster, der opnås ved hjælp af BST, på ingen måde de samme som ved brug af avoparcin.

2. EF-forskrifterne indeholder to ordninger for tilladelse af tilsætningsstoffer, nemlig

— »EF-tilladelse« ved optagelse af tilsætningsstoffet i bilag I til direktiv 70/524/EØF, når det er fastslået, at alle betingelser for en generel tilladelse i Fællesskabet er opfyldt

— »national tilladelse« ved optagelse af tilsætningsstoffet i bilag II til direktiv 70/524/EØF, når medlemsstaterne endnu ikke har efterprøvet præparatets hensigtsmæssighed under lokale brugsvilkår.

I sidstnævnte tilfælde er der tale om en mulighed, som medlemsstaterne har for midlertidigt på deres område at

tillade tilsætningsstoffet for at sikre sig, at stoffet er sikkert. Det er derefter sædvanligt, at den enkelte medlemsstat selv træffer beslutning om, hvorvidt den vil benytte sig af den anvendelsesmulighed, den har fået tilbudt.

I betragtning af den rent foreløbige karakter af denne mulighed for tilladelse og af, at medlemsstaterne i almindelighed benytter sig af den i vid udstrækning, giver den ordening, der er indført for at sikre det velbegrundede i EF-tilladelser, faktisk anledning til meget få tilfælde af forvridning.

3. Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, er anvendelse af avoparcin i foder til malkekøer for øjeblikket tilladt i samtlige medlemsstater undtagen Tyskland, Danmark og Nederlandene.

4. Ernæringsbehovene hos fjerkræ, slagtekvæg, svin og malkekøer er så vidt forskellige, at det er praktisk talt umuligt at anvende et foderstof til andet end dets primære bestemmelse.

5. Som Kommissionen allerede har anført, er anvendelsen af produktivitetsfremmende stoffer og mere generelt anvendelsen af tilsætningsstoffer i sin tid blevet behandlet ved en beslutningsproces. Må det her nævnes, at på daværende tidspunkt havde Parlamentet selv, inden det afgav sin udtalelse, arrangeret en eksperthøring for at vide, om det var rimeligt at anvende tilsætningsstoffer og navnlig vækstfremmende stoffer.

Kommissionen har for nylig fået foretaget en undersøgelse af den indflydelse, som vækstfremmende stoffer, der er tilladt ved direktiv 70/524/EØF, har på Fællesskabets landbrug. Kommissionen skulle snart kunne forelægge en rapport om konklusionerne af denne undersøgelse.

(¹) EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2230/91

af Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 162/24)

Om: Begrænsning af mælkekvoter

Hvordan kan det over for landmændene i de enkelte medlemsstater på en kortfattet og overbevisende måde begrundes, at Rådet (landbrug) har truffet afgørelse om at reducere mælkekvoterne med 2%?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ray Mac Sharry

(22. januar 1992)

Interventionsorganerne opkøbte i 1990 nedenstående mængder for at trække dem tilbage fra markedet:

— over 250 000 tons smør (svarende til 5,5 mio. tons mælk), og

— over 337 000 tons skummetmælkspulver (svarende til 3,7 mio. tons mælk).

Den udprægede overskudssituation på markedet i 1990 medførte et prisfald på mælk, som havde negativ indvirkning på producenterne indtjening. Det var derfor vigtigt, at Rådet fik sat en stopper for denne ugunstige udvikling, som giver anledning til ekstraudgifter uden fordel for producenterne, og i betragtning af den nuværende budgetdisciplin genskabte en bedre ligevægt på markedet ved at nedsætte medlemsstaternes maksimale garantimængder med 2%, dvs. ca. 2 mio. tons mælk.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2275/91

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. oktober 1991)

(92/C 162/25)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af Rådets direktiv 80/836/Euratom

Vil Kommissionen oplyse, om den har sendt begrundede udtalelser til den spanske regering, fordi denne har undladt at give oplysninger om nationale gennemførelsesbestemmelser og dermed ikke har opfyldt bestemmelserne i Rådets direktiv 80/836/Euratom (¹) om miljø, og kan den endvidere oplyse om den aktuelle situation i forbindelse med denne overtrædelsesprocedure?

(¹) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2276/91

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. oktober 1991)

(92/C 162/26)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af Rådets direktiv 84/467/Euratom

Vil Kommissionen oplyse, om den har sendt begrundede udtalelser til den spanske regering, fordi denne har undladt at give oplysninger om nationale gennemførelsesbestemmelser og dermed ikke har opfyldt bestemmelserne i Rådets direktiv 84/467/Euratom (¹) om miljø, og kan den endvidere oplyse om den aktuelle situation i forbindelse med denne overtrædelsesprocedure?

(¹) EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984, s. 1.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlig forespørgsel nr. 2275/91 og nr. 2276/91
(4. marts 1992)**

Der er indledt en overtrædelsesprocedure mod Spanien på grund af manglende overensstemmelse mellem de nationale gennemførelsesbestemmelser og direktiv 80/836/Euratom og 84/467/Euratom.

De spanske myndigheder har delvis indhentet det forsømte. De vigtigste dele af direktiverne er imidlertid endnu ikke blevet omsat korrekt, og der er derfor sendt en begrundet udtalelse til de spanske myndigheder.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2351/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. oktober 1991)
(92/C 162/27)**

Om: Southern Cross-projektet (Dublin) og tilsvarende vejplaner

Ifølge undersøgelsen af ovennævnte vejprojekts indvirkning på miljøet vil der ske en meget kraftig stigning i luftforureningen omkring Kilcross, hvor vejen føres forbi, og koncentrationen af især nitrogendioxid vil være over to gange højere end de grænseværdier, der er fastlagt i direktiv 85/203/EØF⁽¹⁾.

Kan Kommissionen bekræfte, at den ikke vil støtte dette projekt, før der er fundet en løsning på dette problem?

Vil den ligeledes bekræfte, at den ikke vil yde støtte, medmindre beboerne i området i fuldt omfang inddrages i et samråd, hvor der tages hensyn til berettiget kritik af andre forhold, som f.eks. dem, aktionsgruppen i Kilcross allerede har peget på: børnenes sikkerhed, støjforurening, krænkelse af privatlivets fred og tab af åbne områder, almindeligt kaos osv.?

⁽¹⁾ EFT nr. L 87 af 27. 3. 1985, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(5. marts 1992)**

Kommissionen har modtaget en formel klage over Irland med hensyn til planerne for Dublin Southern Cross Motorway. Klagen er ved at blive undersøgt i lyset af EF-miljøforskrifterne. Såfremt Kommissionen finder, at der er sket en overtrædelse, vil tilskud fra Den Europæiske Regionalfond til projektet blive suspenderet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2380/91
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. oktober 1991)
(92/C 162/28)**

Om: Ægteskabsbureauer og forbrugerbeskyttelse

Den 29. april 1991 stillede spørgeren Kommissionen en forespørgsel vedrørende en eventuel fællesskabskontrol med ægteskabsbureauer (skriftlig forespørgsel nr. 789/91⁽¹⁾). Kommissionen besvarede spørgerens forespørgsel om den frie udveksling af tjenesteydelser. Vil Kommissionen på baggrund heraf oplyse, om spørgsmålet om forbrugerbeskyttelse er taget op til overvejelse i denne forbindelse? Ifølge spørgeren drejer det sig her om kommercielle aktiviteter, der afføder helt specielle kontrakter, og som derfor bør omfattes af en ad hoc-ordning som supplement til de af Kommissionen foreslåede bestemmelser for almindelige kontrakter (fortrydelsesfrister, udryddelse af utilladelige kontraktbestemmelser, ...).

⁽¹⁾ EFT nr. C 214 af 16. 8. 1991, s. 29.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(26. marts 1992)**

Beskyttelsen af personer som henvender sig til ægteskabsbureauer kan kræve en særlig overvågning i det omfang hvor det drejer sig om en sektor med meget specielle karakteristika.

Det tilkommer naturligvis medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå misbrug på dette område og i særdeleshed at tilse, at kundernes beskyttelse er tilstrækkelig sikret.

På den anden side og i henhold til subsidiaritetsprincippet bør det understreges, at nye kommunikationsteknikker som ikke kender til landegrænser er fremkommet de seneste år og at EF's myndigheder stillet over for den stadige større udbredelse deraf burde undersøge om en løsning på EF-niveau eventuelt er nødvendig for at sikre en beskyttelse af forbrugerne af denne slags tjenesteydelser inden for dette enhedsmarked. Uden at dette berører medlemsstaternes kompetence har Kommissionen i denne henseende igangsat en undersøgelse om de nationale foranstaltninger, der er gældende på dette område og den forsøger i øjeblikket at finde frem til at lave en fortegnelse over de eventuelle misbrug som kunne skade disse bureauers kunder.

Hvorom det er, skal der mindes om at der allerede findes en EF-bestemmelse som omhandler vildledende reklame, nemlig Rådets direktiv 84/450/EØF⁽¹⁾ som gør det muligt for personer eller organisationer som har en legitim interesse deri at foranstalte sagsanlæg for at få tilendebragt reklame eller kommercielle tilbud som har karakter af svig. I denne forbindelse skal det noteres at det i sådanne tilfælde er op til det ægteskabsbureau som

anklages at forelægge beviset for oplysningernes rigtighed, således som de er indeholdt i tilbuddet eller reklamen.

(¹) EFT nr. L 250 af 10. 9. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2384/91

af Teresa Domingo Segarra (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 162/29)

Om: Fytosanitære problemer i egeskovene i visse områder af EF

For nylig er der i egeskovene i den sydvestlige del af Den Iberiske Halvø konstateret en stigende trædødelighed, som har fået navnet »den pludselige død«, og som sandsynligvis skyldes en svampeart (pyhitophora). Forskellige kompetente myndigheder, som for eksempel det spanske naturbeskyttelsesinstitut (ICONA) og nogle NGO'er er i færd med at undersøge fænomenet, og ifølge nogle konklusioner, der er offentliggjort, skal alene i den autonome region Extremadura antallet af døde stenege og korkege allerede være nået op på 100 000, siden sygdommen blev konstateret i sommeren 1990.

Til de alvorlige økologiske følger, som spredningen af en epidemi af et sådant omfang kan have for skovene i Middelhavsområdet og helt konkret for den type »græsning«, der er så udbredt i disse områder, og som går ud på et ekstensivt kvæg- og skovbrug, der er helt foreneligt med det naturlige miljø, skal føjes de skader, der kan forudses i korksektoren, som i dette område producerer nogle af sine bedste kvaliteter af denne vare.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet eller har den planer om at træffe for at sikre en hurtig indsats mod denne sygdom og for at begrænse muligheden for, at smitten skal spredes til andre regioner?

I betragtning af den sociale og miljømæssige interesse, der er for en ekstensivering af landbrug og skovbrug, anmodes Kommissionen om at oplyse, hvilke støtteordninger der findes vedrørende udnyttelse af skovene i Middelhavsområdet, eller hvilke den har planer om at foreslå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(12. februar 1992)

Kommissionens opmærksomhed var ikke hidtil blevet henledt på plantesundhedsproblemerne i egeplantagerne i

den sydøstlige del af Den Iberiske Halvø eller på resultaterne af de forskellige undersøgelser, der er foretaget for at konstatere de eventuelle årsager hertil, navnlig med hensyn til en svamp af Phytophthora-slægten. Kommissionen har derfor anmodet de spanske myndigheder om oplysninger. Når Kommissionen har disse oplysninger, vil den besvare forespørgslen i henhold hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2408/91

af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz,
Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández
og Eusebio Cano Pinto (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 162/30)

Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet

I betragtning af den tragiske situation i form af økonomisk ruin, landskabsforringelse og ødelæggelse af økosystemer, der er opstået som følge af skovbrande i talrige større og mindre områder inden for Fællesskabet, bedes Kommissionen besvare følgende:

Går den ind for oprettelse af et centralt EF-system for dataindsamling med henblik på en koordinering af foranstaltningerne til forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2409/91

af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz,
Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández
og Eusebio Cano Pinto (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 162/31)

Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet

I betragtning af det alarmerende omfang, skovbrandene antager i Fællesskabets regioner omkring Middelhavet, hvor 500 000 ha eller over 1% af skovarealet hvert år ødelægges af brand, samt i lyset af behovet for en egentlig politik for forebyggelse og samordnet bekæmpelse af skovbrande, bedes Kommissionen oplyse følgende:

Har den planer om en snarlig indførelse af en EF-politik for forebyggelse af skovbrande samt koordinering af bekæmpelsen heraf?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2410/91

af **María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández og Eusebio Cano Pinto (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(30. oktober 1991)

(92/C 162/32)

Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet

I lyset af behovet for en egentlig politik for forebyggelse og koordineret bekæmpelse af skovbrande bedes Kommissionen oplyse følgende:

Hvilke initiativer agter den at tage med henblik på gennemførelse af en EF-koordineret plan for bekæmpelse og forebyggelse af skovbrande?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

på skriftlig forespørgsel nr. 2408/91, nr. 2409/91 og nr. 2410/91

(18. februar 1992)

Rådets forordning (EØF) nr. 3529/86 ⁽¹⁾ om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1614/89 ⁽²⁾ er udløbet med udgangen af 1991.

Takket være disse forordninger har der i løbet af de fem år, forordningerne har været i kraft, kunnet finansieres 244 projekter til beskyttelse mod skovbrande, indgivet af medlemsstaterne til Kommissionen; der er hertil blevet anvendt en samlet fællesskabsbistand på 43 mio. ecu.

Derudover har Den Stående Skovbrugskomité, som nedsattes i henhold til Rådets beslutning 89/367/EØF ⁽³⁾, inden for rammerne af koordineringen af den fastsatte aktion nedsat en arbejdsgruppe til beskyttelse af skove mod brande; denne gruppe har til opgave at undersøge årsagerne til skovbrande og midlerne til at bekæmpe disse samt at undersøge metoder til at forbedre beskyttelsesforanstaltningerne.

Disse instansers arbejde har således givet sig konkret udslag i form af en række forslag om fornyelse og yderligere udbygning af disse to forordninger. Kommissionens tjenestegrene foreslår således, at man forlænger aktionens gyldighedsperiode, idet man samtidig koncentrerer indsatsen fra EF's side om områder med særlig høj risiko for skovbrande og samtidig anmoder medlemsstaterne om at forelægge deres samlede planlægning for beskyttelse mod skovbrande, hvorved man gør det muligt at finansiere projekter på betingelse af, at disse igen indgår som led i disse planer, idet Fællesskabets intervention gradueres alt efter risikograden.

Denne intervention fra Fællesskabets side vil ligeledes være medvirkende til, at der skabes et EF-system af decentraliseret information om skovbrande, hvorved det bliver muligt for de ansvarlige instanser at analysere årsagerne på stedet for bedre at kunne forebygge disse og forbedre bestemmelserne vedrørende brandbeskyttelse.

For så vidt angår den aktive bekæmpelse af skovbrande, henhører Kommissionens initiativer fra nu af under

resolutionen om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer, som Rådet vedtog den 8. juli 1991.

Set ud fra denne nye synsvinkel har Kommissionens tjenestegrene i snævert samarbejde med eksperterne fra de pågældende offentlige administrationer i de enkelte lande udarbejdet en plan for et særligt register over de enkelte landes kapaciteter med hensyn til intervention i forbindelse med skovbrande. Denne plan er forelagt for det permanente net af nationale korrespondenter for civilbeskyttelse, og de pågældende oplysninger herom er ønsket afgivet til den 15. februar 1992; således skulle en foreløbig udgave af registret være fuldført inden sommeren 1992, hvorved det skulle blive muligt for EF-samarbejdet at forløbe endnu bedre.

Sideløbende hermed har Kommissionen i snævert samarbejde med den franske civilbeskyttelse netop tilbudt de øvrige berørte medlemsstaters administrationer sin støtte til etablering af særlige »alarmmodeller til tidlig varslings« i en række strategiske regioner. Således skulle det blive muligt at etablere en veritabel oversigtstavle i EF-målestok. Denne »kommandotavle« vil gøre det muligt at forudberegne udviklingen i situationer med øget risiko og således at opnå et forspring med hensyn til hensigtsmæssige foranstaltninger.

Foruden udviklingen af disse tekniske og strategiske redskaber vil Kommissionen gøre en særlig indsats på uddannelsesområdet. Kommissionen har rent faktisk allerede, specielt møttet på de ansvarlige for bekæmpelse af skovbrande på nationalt og regionalt plan, afholdt den første »workshop« med henblik på oplæring på egen hånd, hvor man bl.a. gennemførte en evaluering af, hvilke midler og strategier der benyttedes med henblik på bekæmpelse af skovbrande i den forløbne sommer (1991), hvilket muliggjorde en optimal udveksling af praktiske erfaringer på EF-plan.

Dette indledende initiativ vil blive fulgt op at et mere omfattende uddannelsesprogram, som vil blive holdt à jour i samarbejde med det permanente net af nationale korrespondenter under behørig hensyntagen til gensidighedsprincippet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 30. 1. 1986, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2418/91

af **Proinsias De Rossa (CG)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(30. oktober 1991)

(92/C 162/33)

Om: Støtte til programmer for bekæmpelse af fattigdom

Hvorledes forholder det sig med den fremtidige støtte til små organisationer for bekæmpelse af fattigdom

Hvorledes forholder det sig med den fremtidige støtte til små organisationer for bekæmpelse af fattigdom såsom Enopf, Feantsa, Enow osv., og hvilke eventuelle forslag drøftes der med henblik på støtte til fattigdomsbekæmpende arbejde uden for rammerne af de projekter, som allerede indgår i det tredje program for bekæmpelse af fattigdom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(9. januar 1992)

I løbet af de sidste år (1990—1991) har Kommissionen ydet støtte til en hel række projekter, der bl.a. indgår i det andet program for bekæmpelse af fattigdom.

Den har desuden ydet støtte til nogle EF-aktiviteter til fremme af udveksling af idéer og erfaringer.

Endelig har Kommissionen ydet støtte til det ny europæiske net under de ikke-statslige organisationer (Anti Poverty Network).

Kommissionen er i øjeblikket i færd med at evaluere arbejdet i projektnettene og deres tilknytning til det ovennævnte net under de ikke-statslige organisationer, visse tværnationale aktiviteter under det tredje program for bekæmpelse af fattigdom (f.eks. vedrørende familier med kun én af forældrene) og/eller visse særlige programmer (f.eks. vedrørende kvinder).

Kommissionen kan allerede nu meddele, at den i 1992 har til hensigt at yde støtte til Feantsa's aktiviteter, bl.a. i forbindelse med et observatorium for husvilde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2471/91

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. november 1991)

(92/C 162/34)

Om: Beskatning af lotterigevinster

Kommissionen bedes oplyse, om lotterigevinster beskattes som indtægter, idet bestemmelserne tilsyneladende varierer fra land til land i EF.

Kan Kommissionen gøre rede for hovedindholdet i de bestående bestemmelser, navnlig i de tilfælde, hvor gevinsten ikke udbetales i den stat, hvor vinderen bor?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(10. februar 1992)

En undersøgelse af hasardspilsektoren i Fællesskabet blev i begyndelsen af 1991 på Kommissionens anmodning

udført af firmaet Coopers & Lybrand som led i arbejdet med at realisere det indre marked. Spørgsmålet om beskattningen af hasardspil behandles udtrykkeligt heri, og for de fleste medlemsstaters vedkommende redegøres der ligeledes for, hvorledes lotterigevinster beskattes eller i givet fald er fritaget for beskatning.

Denne undersøgelse, der bærer titlen »Hasardspil i det fælles marked — en undersøgelse af den aktuelle lovgivning og markedssituation«⁽¹⁾, kan fås ved henvendelse til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. Eksemplarer af undersøgelsen findes i Europa-Parlamentets bibliotek.

(¹) Reference ISBN 92.826.2899/2900/2901.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2484/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(4. november 1991)

(92/C 162/35)

Om: Foranstaltninger til fordel for familien

Kommissionen har foreslået, at der opføres 3,8 mio. ecu til »Foranstaltninger til fordel for familien«, men Rådet har nedskåret dette beløb til 2,1 mio. ecu, hvilket er mindre end de 2,9 mio. ecu, som bevilligedes hertil i regnskabsåret 1991.

Den europæiske familiebevægelse, som koncentrerer sig om foranstaltninger til fordel for de ældre samt forberedelse af Det Europæiske Ældreår i 1993 og Det Internationale Familieår i 1994, arbejder i øvrigt for øget solidaritet såvel mellem mennesker i EF som med de spirende demokratier i Central- og Østeuropa. Udviklingen af forbindelserne med organisationer, der repræsenterer familien, i disse lande kræver en indsats, som Fællesskabet ikke kan afslå.

Er Rådet på baggrund heraf villig til at tage sin stilling op til fornyet overvejelse og genopføre det af Kommissionen foreslåede beløb?

Svar

(25. maj 1992)

I forhold til regnskabsåret 1991 er der i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1992, der blev vedtaget den 19. december 1991 (¹),

- opført forpligtelsesbevillinger til aktiviteter til fordel for familier på 1,5 mio. ecu, og
- der er blevet oprettet en ny budgetpost »Foranstaltninger til fordel for ældre«, hvortil der er afsat forpligtelsesbevillinger på 4 339 mio. ecu.

Der er således over 1992-budgettet givet et stort set tilfredsstillende svar på det problem, det ærede medlem har rejst.

(¹) EFT nr. L 26 af 3. 2. 1992, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2498/91
af Peter Crampton (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (4. november 1991)
 (92/C 162/36)

Om: Konkurrence fra Østeuropa på landbrugsområdet

Kan Kommissionen oplyse, om de østeuropæiske lande har samme normer med hensyn til pesticider og restkoncentrationer som landmændene i EF? Er Kommissionen i tilfælde af, at normerne er mindre strenge, foruroliget over importen af sådanne landbrugsvarer og den konkurrence, de påfører EF-levnedsmidler med højere produktionsomkostninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
 (4. marts 1992)

Kommissionen er ikke i stand til at udtale sig om de normer, de østeuropæiske lande anvender med hensyn til pesticider og det maksimale indhold af restkoncentrationer i levnedsmidler. Imidlertid er alle vigtige levnedsmidler med oprindelse såvel i Fællesskabet som i tredjelande underkastet kontrol i medlemsstaterne for at sikre, at de maksimale indhold af pesticidrester, der er fastlagt ifølge EF-forskrifter, bliver overholdt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2549/91
af Terence Wynn (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (8. november 1991)
 (92/C 162/37)

Om: Sponsoring af rugbyforbundet

Hvor meget har Kommissionen betalt organisationerne bag rugbyforbundets World Cup for at få det europæiske flagsymbol på reklameskiltene rundt om banen?

Fra hvilken budgetpost stammer pengene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
 (3. marts 1992)

Kommissionen efterkom en anmodning fra arrangørerne af rugbyforbundets World Cup. Bidraget var kun på 10 000 ecu samt 18 europæiske flag til udsmykning af stadionerne.

Over en million tilskuere overværede denne sportsbegivenhed, der blev transmitteret i 58 lande med en samlet sendetid på over 1 800 timer og kunne ses af 2 mia. fjernseere.

Udgiften er konteret budgetpost B3-3030.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2569/91
af John Cushnahan (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (14. november 1991)
 (92/C 162/38)

Om: EF-finansiering af infrastrukturer på transportområdet

I betragtning af hvor vigtigt det er for økonomien i EF's randområder at have gode transportmuligheder, vil Kommissionen så stille yderligere forslag om at udstrække finansieringen via strukturfondene til også at omfatte investering i infrastrukturer på transportområdet, såsom transportfly og skibe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
 (6. februar 1992)

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling har i et meget begrænset antal tilfælde givet tilskud til indkøb af materiel, når tilskud var nødvendige for at sikre uundværlig transport. Ethvert forslag fra en medlemsstat om at benytte ressourcer, der er afsat til en region i henhold til medlemsstatens fællesskabsstøtteramme, til indkøb af materiel vil blive behandlet under hensyntagen til forslaget selv og dets forenelighed med EF-retten, navnlig konkurrenceretten. Kommissionen har ikke yderligere forslag med hensyn til finansiering af sådanne investeringer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2572/91

af John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1991)

(92/C 162/39)

Om: Bankskandaler

Overvejer Kommissionen i lyset af den seneste tids bankskandaler i EF at foreslå retsakter, som vil forpligte centralbankerne til at yde erstatning til investorer, hvis forretningsbanker går konkurs inden for deres myndighedsområde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(5. februar 1992)

Spørgsmålet om erstatning til indskydere i Fællesskabet er på nuværende tidspunkt under overvejelse i Kommissionen. Som det ærede medlem ved, har der siden 1986 foreligget en henstilling fra Kommissionen om dette spørgsmål, og hidtil har ti medlemsstater oprettet indskydergarantiordninger. I lyset af de forslag om det indre marked, der vedrører banksektoren, bør denne henstilling ændres for at tage højde for den nye situation, der opstår den 1. januar 1993. Kommissionen er derfor ved at udarbejde et direktivforslag, som kommer til at indeholde bestemmelser om, at der skal oprettes en indskydergarantiordning i alle medlemsstaterne, og at der skal være en vis minimumsdækning for alle indskydere i Fællesskabet.

Det vil blive foreslået, at ansvaret for disse ordninger i lighed med procedurerne i andet bankdirektiv nu skal påhvile de hjemlande, hvor de pågældende banker har deres hovedsæde, og hvor de kompetente myndigheder fører tilsyn med dem. Det er op til medlemsstaterne at afgøre, hvilken myndighed der skal pålægges ansvaret for at føre tilsyn med disse indskydergarantiordninger.

Kommissionen går ikke ind for at gøre centralbankerne ansvarlige for at yde erstatning til indskyderne. Så vidt Kommissionen ved, stilles der hverken i de EF-lande, hvor man allerede har indskydergarantiordninger, eller i noget andet større finansieringscenter i verden krav til centralbanken om, at den skal yde erstatning til investorerne, hvis en forretningsbank inden for deres myndighedsområde går konkurs. Såvel i som uden for Fællesskabet har centralbankerne kun i ganske særlige tilfælde tilført kriseramte banker likviditet, og formålet har da ikke være at beskytte investorerne, men at sikre stabiliteten i hele det finansielle system.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2574/91

af John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1991)

(92/C 162/40)

Om: Eurobarometer

Vil Kommissionen overveje at indføje et spørgsmål til EF-borgerne i Eurobarometer om deres syn på økonomisk og social samhörighed og finansiel støtte fra EF til de mindre gunstigt stillede regioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(4. marts 1992)

Der er med mellemrum i de senere år blevet gennemført opinionsundersøgelser om Fællesskabets regionalpolitik i almindelighed. En række særlige spørgsmål vedrørende regional identitet og regionaludvikling blev medtaget i Eurobarometer nr. 36 i efteråret 1991. De ubearbejdede oplysninger forelå i december 1991, og en omfattende rapport baseret på en bearbejdning af disse oplysninger vil være klar til marts/april 1992.

I april/maj 1992 vil der foreligge en videnskabelig rapport om offentlighedens holdning til regionaludviklingsspørgsmål udarbejdet på grundlag af Eurobarometrene 1973—1980 samt den undersøgelse, der i 1991 blev foretaget af udviklingen i de socio-politiske holdninger til regionaludvikling.

På baggrund af denne seneste undersøgelse vil der blive truffet afgørelse om det hensigtsmæssige i at bibeholde et regelmæssigt regionalt indslag i Eurobarometret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2577/91

af Pol Marck (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1991)

(92/C 162/41)

Om: Beskyttelse af vilde fugle

Kan Kommissionen redegøre for, hvorfor den har givet Det Kongelige Naturvidenskabelige Institut i Belgien eneret til alle ekspertopgaver vedrørende fugle?

Er der særlige grunde til, at andre institutter fra andre deltagerlande udelukkes?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2587/91
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. november 1991)
(92/C 162/42)

Om: Ekspertopgaver inden for ornitologi

Kan Kommissionen oplyse, om det er korrekt, at alle ekspertopgaver inden for ornitologi udelukkende overdrages Det Kongelige Institut for Naturvidenskaber i Belgien?

Er der i bekræftende fald særlige årsager hertil? Overvejes det også at overdrage tilsvarende institutter i andre lande opgaver? Hvilke institutter er der i bekræftende fald tale om, og hvilke opgaver?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2610/91
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 162/43)

Om: Beskyttelse af vilde fugle — undersøgelse

Jeg har erfaret, at Kommissionen har givet det kongelige videnskabelige institut i Belgien eneret til alle ekspertundersøgelser vedrørende fuglelivet. Er denne oplysning rigtig? I bekræftende fald hvorledes begrundes denne eneret? Er der særlige grunde til ikke at medtage andre institutioner i andre medlemsstater?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2638/91
af Fernand Herman (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 162/44)

Om: Beskyttelse af vilde fugle

Kan Kommissionen udtale sig om, hvorfor den har givet Det Kongelige Institut for Naturvidenskab i Belgien eneret på alle eksperttiltag vedrørende fuglelivet? Er der særlige grunde til at tilsidesætte andre institutioner i de øvrige medlemsstater?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
på skriftlig forespørgsel nr. 2577/91, nr. 2587/91,
nr. 2610/91 og 2638/91
(28. februar 1992)

Kommissionen er i kontakt med en lang række institutter og organisationer. Det Kongelige Naturvidenskabelige

Institut i Belgien bestyrer imidlertid nu »ORNIS«-data-banken vedrørende bevarelse og forvaltning af vilde fugle. Derfor deltager dette institut ofte i vurderingen af situationen for de enkelte arter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2578/91
af Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. november 1991)
(92/C 162/45)

Om: Arbejdsløshedssikring af grænsependlere i det tysk-nederlandske grænseområde

I tilfælde af arbejdsløshed modtager en grænsearbejder penge efter lovbestemmelserne i den medlemsstat, på hvis territorium vedkommende bor. Forvaltningsorganet på beboelsesstedet foretager udbetalingen efter sine beregninger og for sin regning. En person med tysk statsborgerskab, der arbejder i Tyskland og bor i Nederlandene, skal de fem første opholdsår hvert år have forlænget sin opholdstilladelse og skal kunne påvise, at vedkommende har et arbejde. Mistes arbejdet, har personen krav på nederlandsk arbejdsløshedsunderstøttelse.

Er det Kommissionen bekendt, at det imidlertid ikke er muligt at forlænge en opholdstilladelse, såfremt der på grund af arbejdsløshed ikke kan påvises noget arbejde?

Den pågældende person må således tage tilbage til Tyskland og være henvist til at modtage bistandshjælp.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at afhjælpe denne uacceptable situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(6. marts 1992)

1. I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1251/70 (1) om arbejdstagerens ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér har den pågældende tyske arbejdstager med bopæl i Nederlandene og arbejde i Tyskland kun opholdsret i Nederlandene i henhold til fællesskabsretten, hvis han har haft beskæftigelse og fast bopæl på Nederlandenes område i tre år. Hvis dette ikke er tilfældet, er det kun den nederlandske lovgivning, der finder anvendelse. Dette gælder også for arbejdsløse. Kommissionen vil overveje at foreslå en passende ændring af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1251/70.

2. I denne forbindelse henledes det ærede medlems opmærksomhed på, at medlemsstaterne pr 1. juli 1992

skal have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv af 28. juni 1990 om opholdsret⁽¹⁾. I henhold til artikel 1, stk. 1, i dette direktiv giver medlemsstaterne opholdsret til statsborgere fra en medlemsstat, som ikke har denne ret på grundlag af andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen, samt til medlemmerne af deres familie, når de selv og medlemmerne af deres familie er omfattet af en sygeforsikringsordning, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, og råder over tilstrækkelige midler til at undgå, at de under deres ophold falder værtsmedlemsstatens sociale system til byrde.

(¹) EFT nr. L 142 af 30. 6. 1970.

(²) EFT nr. L 180 af 13. 7. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2632/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 162/46)

Om: Slagtning af dyr under åben himmel

For et år siden stillede jeg min skriftlige forespørgsel nr. 1138/90⁽¹⁾ angående overtrædelse af direktiv 74/577/EØF »om bedøvelse af dyr inden slagtning«⁽²⁾. I dag vender jeg tilbage foranlediget af den masseslagtning af snesevis af kvæg og får, som ifølge »Greek Animal Welfare Fund« blev foretaget af Spatas folkloristiske festforening »Petros ke Pavlos« den 27. juni 1991.

Generaldirektoratet for politiet i Athen (GADA) blev på forhånd underrettet af Fællesorganisationen for Dyreværnsforeninger i Grækenland om den forestående slagtning af dyr under åben himmel og bad ledelsen for politiet i Spata træffe de nødvendige forholdsregler, så lovene og den retsmæssige procedure kunne blive overholdt. Sidstnævnte lod dog hånt om GADA's ordrer og havde kun ligegyldighed til overs for protesterne fra dyreværnsforeningernes repræsentanter.

Under henvisning til, at

1. Dyrene ikke blev bedøvet, inden de blev slagtet, sådan som direktiv 74/577/EØF foreskriver (direktivet er gennemført i Grækenland gennem lov nr. 1197/81).
2. Slagtningen foregik under åben himmel og ikke i slagterier eller lignende steder under opsyn af en dyrlæge, sådan som direktiv 88/409/EØF⁽³⁾ og det præsidentielle dekret 562/88 bestemmer.

3. Der ikke blev foretaget nogen dyrlægekontrol af kødet fra de slagtede dyr i henhold til lov nr. 829/78 om beskyttelse af den offentlige sundhed.
4. Der på slagtestedet befandt sig små børn, selv om loven forbyder tilstedeværelsen af personer under 16 år,

spørges Kommissionen, om den har i sinde at sende en alvorlig henstilling til de ansvarlige græske myndigheder, om at EF's retsakter skal overholdes, og, hvis den finder det hensigtsmæssigt, at udvirke, at lignende barbariske optrin under benævnelsen »kulturelle manifestationer« og »stedlige skikke« forbydes for fremtiden.

(¹) EFT nr. C 49 af 25. 2. 1991, s. 8.

(²) EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974, s. 10.

(³) EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 28.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ray Mac Sharry

(10. marts 1992)

Som det ærede medlem skriver i sit spørgsmål, har de græske myndigheder gennemført de relevante rådsdirektiv i national lov, som Kommissionen gjorde nærmere rede for i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1138/90.

Kommissionen har ført drøftelser med de græske myndigheder om de vanskeligheder, disse støder på ved håndhævelse af disse bestemmelser over for meget gamle, traditionelle skikke. Trods disse vanskeligheder har de græske myndigheder med held forhindret eller retsforfulgt dem, der er ansvarlige for nogle af disse hændelser.

Rådets direktiv 91/497/EØF om ændring og kodificering af direktiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet med henblik på at udvide dets anvendelsesområde til også at omfatte produktion og afsætning af fersk kød⁽¹⁾, som træder i kraft den 1. januar 1993, kræver, at alt kød, der sælges til konsum, skal komme fra et slagteri, som opfylder en række hygiejne- og kontrolregler, der er fastsat i direktivet.

Dertil kommer, at Kommissionen har forelagt et forslag til en rådsforordning om beskyttelse af dyr i forbindelse med slagtning eller aflivning — KOM(91) 136 endelig udg.⁽²⁾ — der skal afløse direktiv 74/577/EØF med nærmere regler for flygtning, opstaldning, immobilisering, bedøvelse, slagtning eller aflivning af dyr med henblik på fødevarer, huder, pelse eller andre produkter, og som er baseret på den europæiske konvention om samme emne.

(¹) EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

(²) EFT nr. C 314 af 5. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2661/91
af Hugh McMahon (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 162/47)

Om: EUROFORM/HORIZON/NOW

Kan Kommissionen bekræfte, at den samlede anslåede bevillingsramme for ovennævnte initiativer var utilstrækkelig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(27. januar 1992)

De tre fællesskabsinitiativer, EUROFORM, NOW og HORIZON, blev vedtaget af Kommissionen den 18. december 1990 med et budget på 600 mio. ecu for perioden frem til 1993.

Det var Kommissionens opfattelse, at dette beløb afspejlede behovet for finansiel støtte til foranstaltninger under disse initiativer, når der samtidig skulle tages behørigt hensyn til de disponible budgetmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2662/91
af Hugh McMahon (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 162/48)

Om: EUROFORM/HORIZON/NOW

Kommissionen bedes oplyse, hvor stort et bidrag der vil blive givet fra Regionaludviklingsfonden til de gældende EUROFORM/HORIZON/NOW-initiativer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(6. marts 1992)

De operationelle programmer EUROFORM, NOW og HORIZON blev vedtaget i december 1991 (med undtagelse af det irske program under HORIZON-initiativet, som ventes at blive vedtaget i nær fremtid).

Blandt de 41 godkendte programmer har de 16 ansøgt om støtte fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond:

- tre medlemsstater vedrørende EUROFORM: Grækenland, Portugal, Spanien til et samlet beløb på 8,4 mio. ecu.
- syv medlemsstater vedrørende NOW: Grækenland, Portugal, Spanien, Irland, Det Forenede Kongerige (Nordirland), Italien, Frankrig til et samlet beløb på 6,94 mio. ecu.
- fem medlemsstater vedrørende HORIZON: Grækenland, Grækenland (flygtninge), Portugal, Spanien, Italien til et samlet beløb på 18 mio. ecu. (Hertil kommer EFRU-støtten til Irland, der forventes at beløbe sig til ca. 1,4 mio. ecu).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2666/91
af Ernest Glinne (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 162/49)

Om: Initiativ til fordel for de amerikanske stater

I juni 1990 lancerede præsident Bush under ovennævnte betegnelse et udviklingsprogram for Vestindien, Mellem- og Latinamerika baseret på frihandel, åbning for udenlandske investeringer og en omlægning (ret uforståelig, når sandheden skal siges . . . .) af udlandsgælden. Hensigten er intet mindre end at skabe et stort marked fra det nordlige Canada over Mexico til det syndlige Chile. Det er bemærkelsesværdigt, at USA's bruttonationalprodukt er seks gange større end Vestindiens og alle de latinamerikanske landes tilsammen . . . .

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Støtter EF fortsat — og i modsætning til USA, som klart foretrækker at forhandle med sine partnere hver for sig og fra sag til sag — de sydamerikanske landes sammenslutning i regionale enheder, som skal være operationelle fra næste år (Andespagten, undertegnet af Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru og Bolivia; aftalen mellem de fem mellemamerikanske stater, som ser lovende ud, navnlig for så vidt angår forbindelserne med Det Europæiske Fællesskab; det »Fællesmarked«, som Brasilien, Uruguay og Argentina har indgået aftale om)?
2. Er det acceptabelt, at amerikanerne skal have retten til Amerika, europæerne til Europa og japanerne til Østen i en ny international uorden, som er ugunstig for den tredje verden, der, sådan som den altid har gjort, eksporterer råvarer og traditionelle »eksotiske

produkter« til gengæld for import af færdigprodukter, som for de amerikanske landes vedkommende hovedsagelig kommer fra USA?

3. Tager de investeringer, USA påtænker, sigte på at udvikle de såkaldte maquiladoras, marginale industrier med en forældet teknik og en social udvikling, der halter langt bagefter, både hvad angår lønninger og arbejdsvilkår, og som ikke er konkurrencedygtig i forhold til den »første verden«? Bør EF ikke bekræfte sine forbindelser med ovennævnte regionale enheder og undgå også at falde for fristelsen til at opsplitte sin politik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(17. januar 1992)

1. Støtten til den regionale integration indgår som et væsentligt element i Fællesskabets samarbejde og forbindelser med landene i Latinamerika. Fællesskabet har allerede indgået en samarbejdsaftale med Andespagten — som det i øvrigt har planer om at modernisere til næste år — og følger nøje udviklingen i integrationsprocessen i MERCOSUR.

Fællesskabet er via San José-aftalen (1985) knyttet til landene i Mellemamerika og ligeledes til landene i Rio-gruppen i henhold til Rom-erklæringen af 20. december 1990, der institutionaliserede forbindelserne mellem de to regioner.

Støtten til det regionale integrationsbestrebelse er nedfældet som ét af de prioriterede områder såvel i Rom-erklæringen som i det fælles ministerkommuniké fra Luxembourg.

2. Fællesskabet har gentagne gange understreget nødvendigheden af at indføre økonomiske reformer for at fremme en øget produktion af forarbejdede varer eller halvfabrikata og for at skabe opsving i handelen.

I det fælles ministerkommuniké fra Luxembourg var ministrene fra Fællesskabets medlemsstater og fra landene i Rio-gruppen endvidere enige om, at strukturelle tilpasninger er nødvendige med henblik på at modernisere og styrke de latinamerikanske landes økonomi.

3. Kommissionen deler det ærede medlems betænkeligheder. Dette er baggrunden for, at Fællesskabets udviklingspolitik, der traditionelt har omfattet AVS-landene, i dag er udvidet til at omfatte alle udviklingslande, og dermed markerer Fællesskabets interesse på dette område.

I øvrigt er de bestræbelser, Fællesskabet har udfoldet under Uruguay-runden, et udtryk for samme betænkeligheder, som det ærede medlem fremfører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2686/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 162/50)

Om: Administrativ forenkling af proceduren for at søge støtte fra strukturfondene

Såvel EF's strukturfonde som de nationale foranstaltninger til fremme af den regionale udvikling bidrager til, at de dårligst stillede regioner kan overvinde deres mangler med hensyn til infrastruktur.

Mange potentielle modtagere finder imidlertid, at de bureaukratiske procedurer i forbindelse med denne støtte stadig er alt for komplicerede og vanskelige især for de mindste virksomheder, som ikke har menneskelige og finansielle ressourcer til denne komplicerede procedure.

Kan Kommissionen oplyse, om der i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets henstilling om gennemførelse af en politik til sikring af øget administrativ forenkling i medlemsstaterne til fordel for små og mellemstore virksomheder (KOM(90) 58 endelig udg.) er mulighed for, at de bureaukratiske procedurer for at søge om den nævnte EF-støtte og om støtte fra hjemlandet bliver forenklet med henblik på at gøre det lettere for et større antal små virksomheder i medlemsstaterne at få adgang til den?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(30. januar 1992)

Så snart den første årsberetning om gennemførelsen i 1989 af reformen af strukturfondene var godkendt, gik Kommissionen i gang med at forbedre og forenkle de forskellige procedurer.

Den har allerede truffet foranstaltninger til at forenkle procedurerne for forvaltningen af strukturfondene og til at gøre de finansielle procedurer mindre komplicerede. Den undersøger ligeledes sammen med de enkelte medlemsstater muligheden for at forkorte den tid, det tager at overføre støtte fra strukturfondene til de endelige modtagere.

Parallelt hermed har Kommissionen igangsat en undersøgelse med henblik på en evaluering i alle medlemsstaterne af de små og mellemstore virksomheders udnyttelse af strukturfondene.

Kommissionen vil i forbindelse med overvejelserne om fondenes fremtid efter 1993 og i lyset af dokument KOM(90) 58, som det ærede medlem henviser til, tage hensyn til konklusionerne i denne undersøgelse vedrørende de små og mellemstore virksomheders muligheder for finansiering fra strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2718/91
af Gijs de Vries (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. november 1991)
(92/C 162/51)

Om: Tyske emballageforordninger

De nederlandske erhvervsledere, som er sammensluttet i Erhvervsorganisationen for Logistik og Transport EVO, frygter negative konsekvenser af de tyske emballageforordninger for den fælles handel (Verordnung über die Vermeidung von Verpackungsabfällen — Verpackungsordnung — Bundesgesetzblatt 20. juni 1991).

Efter deres opfattelse er forordningen i modstrid med EF-Traktatens artikel 7 og 30.

Deler Kommissionen denne opfattelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(27. marts 1992)

Kommissionens tjenestegrene gennemgår for øjeblikket det tyske udkast til anordning om emballageaffald for at finde ud af, hvorvidt dette udkast er i modstrid med EF-lovgivningen, herunder især EØF-Traktatens artikel 30 til 36 (om restriktioner for de frie varebevægelser) og artikel 85 (om konkurrenceforvridning).

Det ærede medlem vil blive underrettet om det endelige resultat af denne undersøgelse foretaget af Kommissionen.

Uden i øvrigt at ville foregribe den endelige afgørelse i sagen vil Kommissionens tjenestegrene i forbindelse hermed gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på Domstolens dom af 20. september 1988 i sag 302/86 (Samling af Domstolens Afgørelser 1988-8, side 4607, »frie varebevægelser — emballage til øl og læskedrikke«), hvori Domstolen fastslår, at en bestemmelse i en medlemsstats lovgivning, hvorefter der etableres et pant- og retursystem for tom emballage, må betragtes som nødvendig for at nå de mål, der forfølges vedrørende beskyttelse af miljøet, for så vidt, som de begrænsninger, der følger heraf for de frie varebevægelser, ikke er overdrevne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2726/91
af John Cushnahan (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. november 1991)
(92/C 162/52)

Om: Miljøbeskyttelse

Vil Kommissionen overveje at stille forslag om et nyt fællesskabsinitiativ på linje med »ENVIREG«-initiativet

med henblik på at bistå organisationer i den private sektor såsom landbrugskooperativer i deres forsøg på i videst muligt omfang at begrænse miljøskader som følge af deres aktiviteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(2. marts 1992)

Kommissionen har ingen planer om at foreslå et nyt EF-initiativ i lighed med ENVIREG før udløbet af det nuværende program i 1993. Det skal i tide overvejes, om der bør indføres nye EF-initiativer for perioden efter 1993.

Der ydes allerede under Fællesskabets regionalpolitik et betydeligt bidrag til miljøforbedringer i kraft af den direkte deltagelse i finansieringen af produktive investeringer og infrastrukturer, der vedrører miljøbeskyttelse, og som har indvirkning på den økonomiske udvikling. Mellem 1989 og 1993 er over 3 500 mio. ecu fra EFRU øremærket til programmer og projekter, der direkte vedrører miljøet, og organisationer i den private sektor, der er beliggende i mål nr. 1-regioner, kan nyde godt af denne bistand.

Blandt de specifikke mål i EF-initiativet ENVIREG er mindskelse af forureningen i kystområderne og bidrag til bedre kontrol med industriaffald. I Irland f.eks. omfatter fællesskabsstøtterammen ca. 86 mio. ecu, der specielt skal bruges til kontrol af forurening fra landbruget. Investeringer i produktive aktiviteter på landbrug og i levnedsmiddelindustrien ledsages af foranstaltninger til begrænsning af forureningen.

Hertil kommer, at Kommissionen i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik har foreslået et antal ledsageforanstaltninger. Disse omfatter oprettelse af et landbrugsmiljøinstrument, der skal medvirke til at beskytte miljøet og fremme ekstensivering og miljøvenlige produktionsmetoder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2740/91
af Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. november 1991)
(92/C 162/53)

Om: Lov om national sikkerhed af 18. juni 1991 i Rumænien

Kommissionen bedes oplyse, om den er orienteret om loven om »national sikkerhed« som blev vedtaget den 18.

juni 1991 af Parlamentet i Rumænien, hvorefter organisering eller støtte til ekstremistiske aktioner af kommunistisk oprindelse, fra legionærer, fascister, racister eller revisionister betragtes som et overgreb mod statens sikkerhed; mener den ikke, at en sådan lov er en overtrædelse af menneskerettighederne og retten til at forsamles, i og med at en sådan lov giver mulighed for at forfølge enhver, som ikke er i overensstemmelse med de nuværende rumænske ledere og at ikke engang den ikke begrædte diktator Ceausescu ville have vedtaget en lignende foranstaltning; agter Kommissionen igen at tage EF's støtteprogram til Rumænien op til overvejelse, indtil også dette land begynder at arbejde hen mod virkelig frihed og bl.a. gør støtte afhængig af, at disse love afskaffes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(3. marts 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater, følger nøje situationens udvikling i Rumænien. I deres erklæring af 3. oktober 1991 anmodede de indstændigt de rumænske myndigheder om at »fortsætte henimod økonomiske og politiske reformer, idet dette var en absolut nødvendig betingelse for fuldtud at udvikle Det Europæiske Fællesskabs forbindelser med dette land«.

Kommissionen er blevet underrettet om samarbejdet mellem Europarådet og Bukarest vedrørende menneskerettighederne med henblik på at sikre lovreformernes kompatibilitet med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er muligt, at dette samarbejde fører til, at Europarådet fremkommer med hensigtsmæssige bemærkninger om de lovttekster, som de rumænske lovgivere har udarbejdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2767/91
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 162/54)

Om: Direktivet om leve- og ynglesteder

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor direktivet om leve- og ynglesteder stadig bliver hængende i Rådet? Er den ikke klar over, at denne forsinkelse med hensyn til at vedtage dette direktiv har kostet dyrt, da truede leve- og ynglesteder er gået tabt på grund af udviklingen, udvikelse af byer, vejbygning osv.? Er der ingen måde, hvorpå denne unødvendige forsinkelse kan indhentes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(31. marts 1992)

Kommissionen har gjort alt, hvad der stod i dens magt, for at fremskynde drøftelserne af direktivet om bevarelse af naturlige levesteder samt af vilde dyr og planter.

Den endelige vedtagelse af direktivet skal efter planerne finde sted i løbet af foråret 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2774/91
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 162/55)

Om: EF-fødevarer til de dårligt stillede

Kommissionen har indlegningsvis bevilget en tildeling af fødevarer til de dårligt stillede i fire medlemsstater. Agter Kommissionen i den nærmeste fremtid at foreslå en lignende fødevarer tildeling til Irland? Hvilke kriterier anlægger Kommissionen for at sikre, at sådanne fødevarer når frem til de virkelig nødlidende borgere i de enkelte medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(25. marts 1992)

I forbindelse med ordningen for tildeling af fødevarer fra interventionslagrene til de dårligst stillede personer i Fællesskabet (»free food«) har Kommissionen siden 1988 hvert år udarbejdet en oversigt over fordelingen af bevillingerne til medlemsstaterne for de produkter, som disse ønsker at udtage fra lagrene.

Irlands andel har været følgende:

	mio. ecu	Produkt (tons)	
		Smør	Oksekød
1988	3,688	24	850
1989	3,833	50	1 450
1990	4,316	50	1 600
1991	4,586	50	1 569

Planen for 1992 blev iværksat i december 1991.

Det påhviler medlemsstaterne at udvælge de organisationer, der står for tildelingen og at tage stilling til, hvorledes denne skal foregå.

Medlemsstaterne skal hvert år forelægge Kommissionen en detaljeret rapport om, hvorledes tildelingen er forløbet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2781/91

af Ben Visser (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 162/56)

Om: Ophold ved tysk-tjekkiske grænseovergangssteder

Det fremgår af oplysninger fra Den Kongelige Nederlandske Transportsammenslutning, at den grænseoverskridende transport i den senere tid har mødt store forhindringer i form af trafikstandsninger og forsinkelser ved en række grænseovergange mellem Tyskland og Tjekkioslovakiet.

Således må der påregnes en ventetid på mindst 48 timer ved grænseovergangsstedet Waidhaus/Rozvadov. Disse lange ventetider skyldes bl.a. for lidt personale hos det tyske toldvæsen.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at ventetiderne ved den tysk-tjekkiske grænse er uacceptabelt lange?
2. Er Kommissionen villig til at anmode de tyske myndigheder om at indsætte flere embedsmænd på steder, hvor dette kan bidrage til at afkorte ventetiderne?
3. Er Kommissionen også villig til at rette henvendelse til den tjekkiske regering angående disse problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(29. januar 1992)

1. Kommissionen er allerede blevet informeret om de vanskeligheder, som det ærede medlem nævner. Den sidste tids hastige vækst i handelen mellem Øst- og Vesteuropa udgør en betydelig belastning for toldinfrastrukturen ved overgangsstederne, der ikke er indrettede til at ekspedere en trafik af den pågældende størrelsesorden. Situationen er blevet forværret, fordi transporten af en række ladninger, der normalt ville være foregået via Jugoslavien, nu er blevet omlagt til Tjekkioslovakiet.

2. & 3. Kommissionen har allerede været i forbindelse med de tyske myndigheder, som meddelte, at det tyske og det tjekkiske toldvæsen i fællesskab har udarbejdet en plan, der skal sikre en hurtig effektivisering af toldstederne. Grænseovergangen Waldhaus/Rozvadov er

et af de steder, hvor der for nylig er blevet etableret en særlig bane til hurtig toldbehandling, hvorved tomme køretøjer, køretøjer med transitvarer, der er omfattet af et TIR-carnet, og køretøjer, der ikke skal igennem toldbehandling, på begge sider af toldstedet får mulighed for at køre uden om den øvrige trafik og passere grænsen med en forventet ventetid på en time. Denne ordning forventes at lette grænsepassagen for omkring 40% af køretøjerne. De tyske og tjekkiske toldmyndigheder drøfter desuden for tiden en mere generel aftale om grænseformaliteter, som til sin tid skulle normalisere forholdene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2790/91

af William Newton Dunn (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 162/57)

Om: Ansøgninger til EUGFL-fonden

Kan Kommissionen meddele, hvor stor en del af det samlede antal ansøgninger om midler fra EUGFL-fonden, der er blevet imødekommet:

1. Fra Det Forenede Kongerige, og
2. Fra Fællesskabet som helhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(17. marts 1992)

Kommissionen går ud fra, at det ærede medlem tænker på EUGFL's Udviklingssektion.

Tilskud fra Udviklingssektionen er forskellige alt efter de typer foranstaltninger, der finansieres, så man bør skelne mellem de forskellige mål, der blev fastsat ved struktur-fondsreformen af 1988, og som Udviklingssektionen skal bidrage til gennemførelse af.

Med hensyn til foranstaltninger finansieret i forbindelse med mål nr. 1 (tilbagestående regioner) og nr. 5b) (tilbagestående landdistrikter ud over mål 1-regionerne) har medlemsstaterne indsendt deres udviklingsplaner til Kommissionen. Planerne blev forhandlet inden for rammerne af partnerskabet for at fastslå hovedfelterne og tilpasse finansieringsforlagene til de disponible bevillinger. Det har derfor været nødvendigt at udelukke et antal foranstaltninger, som enten ikke svarede til de af partnerskabet fastsatte prioriteter, eller som gik længere end de finansielle muligheder. Situationen er imidlertid forskel-

lig for landene på grund af den mere eller mindre strenge udvælgelse, medlemsstaterne har foretaget forud for indsendelsen til Kommissionen.

For mål nr. 1 kom det beløb, som Udviklingssektionen blev anmodet om, op på 13 844 mio. ecu for de syv medlemsstater, der helt eller delvis er dækket af dette mål, mens de i fællesskabsstøtterammerne fastsatte beløb var 5 427 mio. ecu, dvs. 39,2% af ansøgningerne blev imødekommet. For Det Forenede Kongerige (Nordirland) var beløbene henholdsvis 145 mio. ecu og 130 mio. ecu, dvs. 89,7% blev imødekommet.

Med hensyn til mål nr. 5b) løb ansøgningerne til Udviklingssektionen fra de ni berørte medlemsstater op i 2 183 mio. ecu, mens de beløb, der blev fastsat i fællesskabsstøtterammerne, var på 1 068 mio. ecu, dvs. 49% af ansøgningerne blev imødekommet. For Det Forenede Kongeriges vedkommende var beløbene henholdsvis 31,7 mio. ecu og 24,9 mio. ecu, dvs. 78% blev imødekommet.

Hvad angår horisontale foranstaltninger, der er finansieret i forbindelse med mål nr. 5a) (foranstaltninger vedrørende produktions-, forarbejdnings- og afsætningsstrukturene inden for landbrug og skovbrug), er der hovedsagelig tale om en medfinansieringsordning, hvor Kommissionen overtager en procentdel — der er fastsat i forordningerne, og som kan varieres alt efter medlemsstat eller region — af de samlede, støtteberettigede udgifter. Forudsat at de refusionsansøgninger, medlemsstaterne indgiver, ikke omfatter foranstaltninger, der strider mod kriterierne for støtteberettigelse, nægter Kommissionen ikke refusion.

Der er imidlertid en særlig foranstaltning under mål nr. 5a), som følger samme procedurer som foranstaltninger under mål nr. 1 og nr. 5b). Det drejer sig om forordning (EØF) nr. 866/90 og (EØF) nr. 867/90 om forbedring af vilkårene for forarbejdning af afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter. Ansøgningerne i sektorplanerne er på ca. 1 400 mio. ecu og de disponible bevillinger på ca. 975 mio. ecu. 69,7% af ansøgningerne bliver imødekommet. For det Det Forenede Kongeriges vedkommende er beløbene henholdsvis 97,03 mio. ecu og 59,61 mio. ecu, dvs. 61,5% bliver imødekommet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2795/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 162/58)

Om: Tele-undervisning

På anmodning af Europa-Parlamentet har Kommissionen gjort status over, hvordan situationen for øjeblikket er inden for fjernundervisning eller tele-undervisning.

Nu hvor man i Europa er på vej til en større udnyttelse af denne potentielle infrastruktur, hvilke konklusioner udleder Kommissionen da af sin undersøgelse, og hvilke forslag er den parat til at fremsætte med henblik på fremtidens tele-undervisning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(11. marts 1992)

Efter at have udarbejdet en beretning om åben undervisning og fjernundervisning i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ forelagde Kommissionen den 25. november 1991 et memorandum ⁽²⁾ for Rådet, som siden er blevet oversendt til Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg til information.

Som svar på det ærede medlems spørgsmål kan det oplyses, at der i dette memorandum opregnes en række områder, hvor Fællesskabet især bør gøre en indsats, og der stilles forslag om en strategi for udvikling af åben undervisning og fjernundervisning i Europa.

På baggrund af de synspunkter, undervisningsministrene gav udtryk for på deres seneste møde i Rådet den 22. november 1991, er Kommissionen for øjeblikket i færd med at undersøge, hvordan der bedst gøres fremskridt på dette område.

Europa-Parlamentet vil blive holdt orienteret om Kommissionens planer med hensyn til denne form for undervisning.

⁽¹⁾ Dok. SEK(91) 897 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 388 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2800/91

af Ana Miranda De Lage (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 162/59)

Om: Forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og Bolivia

I november 1990 forelagde Bolivia EF en alternativ udviklingsplan til afvikling af kokadyrkningen på 38 000 hektar land.

Kommissionen bedes oplyse, hvor langt dette projekt er nået.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(21. februar 1992)

Efter den bolivianske regerings forelæggelse ved udgangen af 1990 af en national plan for alternativ udvikling udsendte Kommissionen en mission med henblik på i

samarbejde med de kompetente tjenestegrene i den bolivianske regering at fastlægge og bearbejde et projekt, der skulle finansieres af EF som led i nævnte program.

Der er blevet fastlagt et projekt omfattende mindre aktioner, der skal udformes og gennemføres med direkte inddragelse af modtagerne, som led i »hasteprogrammet« i den nationale plan for alternativ udvikling, der sigter på at nedbringe de sociale og økonomiske omkostninger af indskrænkningen af kokaafgrøderne, medens de langfristede investeringer i henhold til det nationale program er under udvikling.

Kommissionen er i færd med at forberede et forslag til godkendelse af finansieringsmidlerne til dette projekt. I mellemtiden er der blevet godkendt tre nye projekter via 1991-budgettet til 1 mio. ecu.

Bolivia er den største bistandsmodtager under EF's program for Nord/Sydsamarbejdet om bekæmpelsen af narkotika, som blev iværksat i 1987 efter anmodning fra de procedurende lande om et særligt samarbejdsprogram og efter henstilling fra Europa-Parlamentet.

Den samlede bistand til Bolivia i femårsperioden 1987—1991 er på over 5 mio. ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2818/91

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 162/60)

Om: Definitionen på en region

Regioner varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, både hvad angår størrelse og befolkningstal. Har Kommissionen en generel holdning til, hvad der skal forstås ved en region, og har den igangsat en undersøgelse om dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Bruce Millan

(6. marts 1992)

Definitioner af regioner er standardiseret i et system, der betegnes NUTS (nomenklatur for statistiske territoriale enheder), som søger at give en enkel, ensartet regionalopdeling af Fællesskabet. Systemet er baseret på allerede eksisterende politiske og administrative enheder i medlemsstaterne. Dette er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, ifølge hvilket det er medlemsstaternes sag

at afgøre, på hvilken måde deres område er organiseret, og hvorledes ansvar uddeles på regionalt og lokalt plan.

Medlemsstaterne benytter sig også af disse områder til indsamling af statistikker og til national tilskudspolitik for regionerne. På EF-plan benyttes de ligeledes til opstilling af regionale statistikker på harmoniseret grundlag og med henblik på EF-politik under strukturfondene til støtte af regionaludvikling.

Nærmere oplysninger om de principper, der ligger bag den regionale opdeling, som benyttes i Fællesskabet, og hvorledes den anvendes i de enkelte medlemsstater, kan ses i det forklarende dokument, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor har udarbejdet med betegnelsen »Regioner: Nomenklatur for Statistiske Territoriale Enheder« (Eurostat, Luxembourg, april 1990 og ekspresoversigt 1991, 1).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2823/91

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 162/61)

Om: Monopol på statslotterier efter åbningen af det indre marked i 1992

Hvilke foranstaltninger vil eventuelt blive truffet for at sikre de europæiske forbrugeres rettigheder mod ikke-tilladt og dermed ulovlig udnyttelse af lotterier i forbindelse med et frit og åbent marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Martin Bangemann

(5. februar 1992)

Spørgsmålet om at tilvejebringe den fornødne og mest hensigtsmæssige grad af forbrugerbeskyttelse i forbindelse med salg af lodsedler i Det Europæiske Fællesskab er for øjeblikket under overvejelse som led i Kommissionens igangværende generelle undersøgelse af hasardspilsektoren. Blandt de spørgsmål, der overvejes, er også overensstemmelsen med EØF-Traktaten af forskellige nationale og regionale forbud eller restriktioner vedrørende salg af lodsedler.

Denne generelle undersøgelse er en opfølgning af udsendelsen af rapporten med titlen »Hasardspil i det fælles marked«, som der findes eksemplarer af i Europa-Parlamentets bibliotek. Sidste generelle fase i denne undersøgelse var den høring med branchens repræsentanter, der blev afholdt den 16. og 17. december 1991. Den nærmere tidsplan og det nøjagtige indhold af de efterfølgende faser i Kommissionens arbejde afhænger af resultatet af konsultationsfasen og af det hermed forbundne arbejde, der stadig er i gang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2840/91
af Peter Crampton (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 162/62)

Om: Industrifiskeri

Efter hvad der forlyder, fanger Danmark og dets nabolande 1,5 mio. tons undermålsfisk i Nordsøen.

I den senere tid har der også været forlydender om, at Grindsted-værket i Danmark fortsat anvender olie fra sandål.

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor økonomisk støtte fiskemelsfabrikker i Danmark har modtaget fra EF i de sidste fem år?

Har Kommissionen planer om at sætte en stopper for denne form for industrifiskeri, som tynder ud i Nordsøens værdifulde bestande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(10. februar 1992)

Visse danske kraftværker anvender stadig olie fra tobis. Normalt anvendes tobisolie til fremstilling af margarine og kosmetik og som supplement til foder til selskabsdyr og husdyr i landbruget. I de seneste år er bunden gået ud af markedet for tobisolie på grund af den øgede tilgang af tilsvarende produkter fremstillet af sojabønner og rapsfrø. Derfor har markedssituationen for tobisolie været dårlig, og frem for at dumpe produktet har man valgt at sælge det til kraftværkerne. Det fiskemel, der fremstilles sideløbende med tobisolie, sælges til konventionelle formål.

EF har ikke ydet finansiel støtte til fiskemelsfabrikker i Danmark i de sidste fem år. Fiskemelsfabrikker er ikke omfattet af de særlige programmer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 355/77⁽¹⁾, jf. Kommissionens beslutning 86/382/EØF⁽²⁾, og i artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 4042/89⁽³⁾ om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter er det udtrykkelig fastsat, at de ikke er støtteberettigede.

For nogle store fiskebestandes vedkommende (især tobis og sperling) er der ingen eller kun en meget lille efterspørgsel til konsum, og de kan med fordel udnyttes i forarbejdningsindustrien, især til fremstilling af fiskemel og -olie. Kommissionen betragter fiskeriet som en økonomisk udnyttelse af fornyelige ressourcer og mener derfor

ikke, at det er nødvendigt at forbyde industrifiskeri, når man ser bort fra de tilfælde, hvor det er til skade for konsumfiskeriet. For at beskytte konsumfiskeriet er der indført en række foranstaltninger vedrørende maskestørrelser, bifangster og sæsonbestemt lukning af visse fangstpladser.

Hvad angår udtyndingen i Nordsøens værdifulde bestande, foreligger der bevis for, at udtyndingen i disse bestande hovedsagelig skyldes de traditionelle flåders overfiskning i forbindelse med konsumfiskeri, selv om det erkendes, at utilstrækkelig håndhævelse af de for industrifiskeriet gældende foranstaltninger også kan spille ind.

⁽¹⁾ EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 226 af 13. 8. 1986.

⁽³⁾ EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2841/91
af Peter Crampton (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 162/63)

Om: Håndhævelse af bestemmelserne

Vil Kommissionen overveje at indstille sin økonomiske støtte til bygning af nye kuttere i de lande, som til stadighed overtræder EF's fiskeribestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(18. februar 1992)

Kommissionen er ikke bekendt med, at nogen medlemsstat til stadighed overtræder Fællesskabets fiskeribestemmelser. Som Traktatens vogter sikrer Kommissionen med forskellige midler, at fællesskabsbestemmelserne overholdes, og den har i en række tilfælde ikke tøvet med at iværksætte overtrædelsesproceduren over for medlemsstaterne.

Tilskud til byggeri af nye fartøjer ydes kun, hvis alle betingelser i forordning (EØF) nr. 4028/86⁽¹⁾ er opfyldt, inklusive betingelsen om, at alt byggeri af nye fartøjer skal være i overensstemmelse med det flerårige vejledende program, der er vedtaget af hver medlemsstat og godkendt af Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2857/91

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 162/64)

Om: Truende økologisk katastrofe i områderne på den mellemamerikanske Stillehavskyst

Efter at de tætte skove på den mellemamerikanske Stillehavskyst er forsvundet, anvendes jorden til dyrkning af afgrøder, som i økologisk henseende er lidet hensigtsmæssige, i første række bomuld. Afgrøderne sprøjtes i uforholdsmæssig stor udstrækning med stadig kraftigere pesticider, navnlig fra luften, sprøjtningen antager et stadig større omfang og er lidet selektiv over for marker og afgrøder. Organiske chlorforbindelser, DDT, heptachlor og parathion er særlig farlige: organiske chlorforbindelser, som er forbudt i De Forenede Stater, overlever femten år i jorden, og det sker, at De Forenede Staters Food and Drug Administration forbyder importen af lægeligt betænkelige ladninger.

De store jordbesiddere i de pågældende lande, som vil opnå hurtige og store fortjenester og lader hånt om flora og fauna samt befolkningerne i området, og som ofte ligeledes er indifferente over for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, får navnlig disse sprøjtemidler fra multinationale selskaber med hjemsted i Europa (Bayer, Ciba-Geygy, Shell) eller andetsteds (Chevron, Stauffer, Hooker etc.). Situationen er ved at udvikle sig i katastrofal retning: allerede i 1960'erne og 1970'erne tegnede Mellemamerika sig alene for 40% af den nordamerikanske eksport af plantebeskyttelsesmidler, hvilket har givet området det privilegium at være førende i verden med hensyn til forbruget pr. indbygger af plantebeskyttelsesmidler!

Vil Kommissionen behandle det pågældende spørgsmål og bidrage til et internationalt program med henblik på et forbud mod farlige plantebeskyttelsesmidler, tilvejebringelse af en ligevægt mellem afgrøderne med henblik på en bæredygtig udvikling og en gradvis reetablering af økosystemerne, navnlig ved at man tager alternative midler til beskyttelse af de dyrkede arealer i anvendelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(31. marts 1992)

Kommissionen forelagde den 20. december 1990 (*) et forslag til Rådets forordning om udførsel fra og indførsel til Fællesskabet af visse farlige kemikalier; målsætningen hermed var at sikre anvendelse af den procedure for forudgående international notifikation og samtykke på grundlag af tilstrækkelig information, som er etableret med UNEP's direktiver om udveksling af oplysninger vedrørende kemikalier, som er genstand for international handel, samt FAO's adfærdskodeks for distribution og anvendelse af pesticider. Denne fremgangsmåde fik den

12. december 1991 politisk tilslutning i Rådet (miljøministrene).

Desuden er miljøbeskyttelse ét af de højest prioriterede emner i samarbejdet mellem Fællesskabet og udviklingslandene i Asien og Latinamerika.

Følgelig vil Kommissionen overveje sin eventuelle medvirken i programmer eller projekter med henblik på at fremme en økologisk rationel landbrugspraksis i Mellemamerika og at genetablere ligevægten i de økosystemer, der er blevet skadet af den uhensigtsmæssige anvendelse af pesticider. Men indtil nu har Kommissionen ikke modtaget ét eneste specifikt forslag herom.

(*) Dok. KOM(90) 591 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2864/91

af John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 162/65)

Om: PERIFRA-programmet

Hvorledes vurderer Kommissionen betydning af de bevillinger, der hidtil er ydet som led i PERIFRA-programmet? Er Kommissionen enig i, at PERIFRA bør være en permanent ordning, der skal bidrage til at løse de særlige problemer i Fællesskabets randområder, hvor de nuværende fællesskabsstøtterammer og -initiativer ikke er tilstrækkelige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(12. marts 1992)

PERIFRA-programmet blev opført på 1991-budgettet på Europa-Parlamentets initiativ. Parlamentet fandt, at de usædvanlige begivenheder i 1990 krævede en særlig reaktion fra Fællesskabets side. Disse usædvanlige begivenheder omfattede de nye delstaters optagelse, nye handelsindrømmelser til lande med støtte fra PHARE-programmet, omstilling af militæranlæg i forbindelse med afrustningsaftaler samt energikrisen.

PERIFRA-foranstaltningerne finder anvendelse i samtlige medlemsstater. Det er klart, at Kommissionen med en budgetbevilling på 40 mio. ecu kun kunne medfinansiere et begrænset antal demonstrationsprojekter, hvorfra erfaringerne kunne anvendes i andre områder i Fællesskabet, der stod over for lignende problemer. Parlamentet genoptog PERIFRA-foranstaltningen i 1992-budgettet. Bevillingerne er blevet øget til 50 mio. ecu, men programmet i sig selv forbliver stort set det samme.

På længere sigt har Kommissionen i KOM(92) 2000 fremsat sine forslag til ændring af strukturpolitikken og smidiggørelse af den. Kommissionen foreslår blandt andet oprettelse af en reserve inden for bevillingerne for fællesskabsinitiativer, som kunne benyttes hen ad vejen til imødekomme af ad hoc-problemer. Hvis PERIFRA imidlertid bliver videreført, vil Kommissionen selvfølgelig prøve at sikre, at bevillingerne bliver udnyttet så hensigtsmæssigt som muligt og i overensstemmelse med Parlamentets ønsker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2871/91
af Diego de los Santos López (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 162/66)

Om: Pilotforanstaltning inden for fiskeri og akvakultur

Kommissionens beslutning 91/417/EØF⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om en samordnet aktion til gennemførelse af en socioøkonomisk pilotforanstaltning inden for fiskeriet og akvakulturen i Spanien. Aktionen gennemføres i Barbate, Puerto de Santa Maria og Sanlúcar de Barrameda i Andalusia og skulle være iværksat i begyndelsen af august 1991 og afsluttes i slutningen af januar 1992.

Har den andalusiske regionalregerings generaldirektorat for fiskeri forelagt en opgørelse over afholdte udgifter?

Hvad er fristen for forelæggelse af en opgørelse over afholdte udgifter?

⁽¹⁾ EFT nr. L 231 af 20. 8. 1991, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(4. februar 1992)

I henhold til Kommissionens beslutning 91/417/EØF, som det ærede medlem henviser til, er der udbetalt et forskud på 20 000 ecu til de ansvarlige. Resten af støtten udbetales samlet efter afslutningen af samtlige foranstaltninger og efter Kommissionens godkendelse af en fuldstændig rapport om forvaltningen af midlerne samt om resultaterne.

Da arbejdet skal afsluttes med udgangen af januar 1992, er det ikke nødvendigt, at den ansvarlige på nuværende tidspunkt forelægger en opgørelse over de afholdte udgifter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2874/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1992)
(92/C 162/67)

Om: Køb af højrestyrede køretøjer i andre medlemsstater end Det Forenede Kongerige

Ifølge et af de seneste numre af forbrugertidsskriftet »Which« lægger bilfabrikanter og distributører fortsat hindringer i vejen for britiske statsborgere, der forsøger at udøve deres ret til at købe højrestyrede køretøjer i medlemsstater med væsentligt lavere priser. Er Kommissionen bekendt med dette forhold, og hvilke foranstaltninger agter den i bekræftende fald at iværksætte med henblik på at håndhæve denne rettighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(10. februar 1992)

Kommissionen er bekendt med de problemer, der kan opstå, når britiske borgere ønsker at købe højrestyrede køretøjer i andre medlemsstater.

Hvis der opstår hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne, ved at virksomheder indgår konkurrencebegrænsende aftaler, deltager i samordnet praksis eller misbruger en dominerende stilling, giver EF's konkurrenceregler Kommissionen omfattende beføjelser til at fjerne disse hindringer. Med hensyn til bilbranchen forsøger Kommissionen at sikre, at de eneforhandlingsaftaler og selektive distributionssystemer, som anvendes i hele branchen, er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 123/85⁽¹⁾ om salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer. Ifølge denne forordning skal man bl.a. i alle medlemsstaterne kunne købe biler, der er produceret i henhold til de specifikationer, der kræves i alle de andre medlemsstater, selv om bilforhandlere på kontinentet selvfølgelig normalt ikke umiddelbart kan levere højrestyrede biler.

På dette område griber Kommissionen formelt og uformelt ind, når det er nødvendigt. I 1991 modtog den ca. 20 klager fra forbrugere, der havde haft problemer med at købe højrestyrede biler uden for Det Forenede Kongerige og Irland. I de fleste tilfælde lykkedes det at finde en tilfredsstillende løsning.

Desuden har Kommissionen henvendt sig til alle de førende bilfabrikanter for at få dem til at sende et brev til deres forhandlere, hvori de informerer dem om deres rettigheder og pligter med henblik på at lette handelen på tværs af grænserne.

Endelig kan de europæiske forbrugere gøre brug af en mellemhandler for at løse de forskellige problemer (sprog, forskellige tekniske krav osv.) i forbindelse med parallelimport. Kommissionen forventer, at dens beslutning i sagen Peugeot/Eco System samt dens meddelelse om virksomhed udøvet af mellemhandlere i bilbranchen vil afklare mellemhandlerens rolle og bidrage yderligere til oprettelsen af ét stort marked for biler.

(¹) EFT nr. L 15 af 18. 1. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2879/91
af Adrien Zeller (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 162/68)

Om: Afskaffelse af den franske statsstøtteordning »Prime d'Aménagement du Territoire« i visse regioner

Kommissionen oplyste i sit svar på spørgsmål H-0499/91 (¹), at dens anmodning til den franske regering om specielt at ophæve regionalstøtteordningen »Prime d'Aménagement du Territoire« (PAT) i en række departementer var begrundet i, at disse regioner ikke var berettiget til PAT-tilskud ifølge den gældende evalueringmetode.

De indsamlede statistiske data for departementet Alsace viser endog, at denne region ikke mere er berettiget til regionalstøtte fra den franske stat. Disse statistiske oplysninger vedrørende departementer giver imidlertid ikke et realistisk billede af de varierende forhold i samme departement.

Ifølge den generelle tendens i Frankrig — og for øvrigt i hele Europa — koncentrerer de økonomiske aktiviteter i en region omkring en række store byer. Landregionerne, og især de regioner der allerede er dårligt stillede ud fra et geografisk synspunkt, som for eksempel områderne Schirmeck, Saales, Val de Ville og Alsace Bossue i Bas-Rhin, og Sundgau og Vallées Vosgiennes i Haut-Rhin, for blot at nævne Alsace-området, bliver desværre mere og mere forsømt.

Ved at basere evalueringen på statistiske oplysninger for hele departementer fremmer man blot koncentrationen af aktiviteter omkring byerne, da det ikke er muligt at afhjælpe de eksisterende skævheder ved hjælp af særlige begunstigelser til de områder, der objektivt set er dårligt stillet — ikke engang i en region som Alsace, der globalt set er bedre stillet.

Vil det ikke være muligt for Kommissionen inden for rammerne af strukturfondsreformen og regionalpolitik-

ken at operere med mindre geografiske enheder end departementer — for eksempel distrikter, for hvilke der allerede eksisterer økonomiske statistikker — med henblik på at gøre Fællesskabets politik for fysisk planlægning mere realistisk.

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-405 (maj 1991).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(21. februar 1992)

Efter reformen af strukturfondene i 1988 har Kommissionen ved udarbejdelsen af listerne over områder, der er støtteberettigede i henhold til mål nr. 2 og 5b taget hensyn til den socioøkonomiske situation i de geografiske områder, som ikke i sig selv kan betegnes som regioner.

I Frankrigs tilfælde er kriterierne for støtte i henhold til mål nr. 2 med henblik på omstilling i regioner, der er ramt af industriel tilbagegang, blevet anvendt for beskæftigelsesområder. På samme måde blev de landdistrikter, der er støtteberettigede i henhold til mål nr. 5b, fastlagt på et niveau, der ligger under departementsplan på grundlag af de kriterier og procedurer, der er fastlagt af Rådet.

I forbindelse med midtvejsevalueringen af strukturfondsreformen (midterm review), der skal danne grundlag for Kommissionens overvejelser vedrørende fondenes fremtid efter 1993, har denne til hensigt at være mere opmærksom på definitionen af kriterierne for berettigelse til fællesskabsfinansiering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2899/91
af Ian White (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 162/69)

Om: Anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler på mindre bryggerier

Ifølge Kommissionens pressemeddelelse af 14. juni 1990 (IP(90)472) var sir Leon Brittan nået til den konklusion, at begrænsningen af eksklusive købsaftaler i henhold til EF-lovgivningen kun skulle gælde større bryggerier. I pressemeddelelsen hed det endvidere, at aftaler indgået mellem en videreførerhandler og et bryggeri med en ubetydelig markedsandel sædvanligvis ikke ville begrænse konkurrencen eller påvirke handelen i nævneværdig grad, og at sådanne aftaler derfor ikke faldt ind under artikel 85, stk. 1.

Vil Kommissionen med henvisning til Domstolens dom i sagen De Limitis mod Hennenger Brau oplyse, i hvilken

udstrækning »de minimis-princippet« bør gælde, og hvilke fremskridt den har gjort med hensyn til udarbejdelsen af en note om mindre bryggerier, som den henviser til i pressemeddelelsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(7. februar 1992)

Sir Leon Brittans konklusion⁽¹⁾, der går ud på, at eksklusivaftaler om levering af øl, der indgås af mindre bryggerier, ikke kan anses for at falde ind under EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, er blevet bekræftet af Domstolens dom i sag C 234/89 »Delimitis/Henninger Bräu«, af 28. februar 1991.

På det grundlag er Kommissionen i færd med at udarbejde en meddelelse, som skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I meddelelsen vil det blive anført, under hvilke betingelser mindre bryggeriers eksklusivkontrakter om levering af øl vil falde ind under »de minimis-reglen«, og derfor ikke være omfattet af artikel 85, stk. 1.

Et udkast til meddelelsen er blevet forelagt medlemsstaterne og vil blive drøftet med dem snart. I dette udkast konkluderer Kommissionen, at en eksklusivaf tale om levering af øl ved anvendelse af »de minimis-reglen« ikke vil falde ind under artikel 85, stk. 1, hvis det enkelte bryggeris:

- markedsandel ikke overstiger 1% af det nationale marked for videresalg i lokaler med bevilling
- årsproduktion af øl ikke overstiger 200 000 hl
- eksklusivkontrakter ikke overstiger de tidsrum, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1984/83 med mere end 50%.

De berørte brancheforeninger har også modtaget udkastet med henblik på fremsættelse af bemærkninger.

⁽¹⁾ Pressemeddelelse IP(90) 472.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2901/91

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 162/70)

Om: Eskportlicens for husdyrbesætninger

Vil Kommissionen sørge for, at der i det bebudede direktiv om beskyttelse af dyr under transport ikke gives mulighed for udstedelse af eksportlicenser til medlemsstater, der ikke har gennemført alle fællesskabsbestemmelser om slagterier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(7. februar 1992)

Rådet vedtog nyligt direktiv 91/628/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport, som ikke rummer bestemmelser om, at der skal udstedes licenser ved transport af dyr fra en medlemsstat til en anden.

Kommissionen vil fortsat træffe passende forholdsregler i henseende til overtrædelser af EF-bestemmelserne for slagterier i tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på sådanne overtrædelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2913/91

af Astrid Lulling (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 162/71)

Om: Forfremmelse inden for stillingsgruppen af A5-A4 i Kommissionen

Hvis en tjenestemand af sin generaldirektør bliver foreslået forfremmet inden for stillingsgruppen A5-A4, bliver hans bedømmelsesrapport vurderet anderledes end hvis dette ikke er tilfældet. Mener Kommissionen ikke, at dette er partisk?

Anvender generaldirektørerne objektive kriterier, når de foreslår forfremmelse af en tjenestemand i stillingsgruppen A5-A4?

Er Kommissionen om nødvendigt i stand til at kontrollere, om man har fulgt objektive kriterier? Hvis dette ikke er tilfældet, er EF's Ret i Første Instans desværre det eneste middel, tjenestemanden har tilbage for at få fastslået og imødegået et eventuelt magtmisbrug.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at få bragt dette forhold i orden og eventuelt yde erstatning til ofre for magtmisbrug?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(18. februar 1992)

Der udarbejdes hvert andet år en bedømmelse af alle tjenestemænd i Kommissionen. Forfremmelsesudvalgene gennemgår på systematisk vis listen over de tjenestemænd, der vil kunne forfremmes, dvs. både dem, der er indstillet til forfremmelse, og dem, der ikke er indstillet.

Indstillingerne til forfremmelse finder for det første sted under hensyntagen til den enkelte tjenestemand's fortjene-

ster set i forhold til de øvrige tjenestemænd, der vil kunne forfremmes, og dernæst skal en række objektive kriterier være opfyldt, f.eks. med hensyn til anciennitet inden for løntrin og lønklasse, tjenesteanciennitet og alder. Disse objektive kriterier er opført på den liste, der sendes til de enkelte afdelinger i forbindelse med forfremmelsesprocedurerne.

Det er et krav, at personaleudvalgets repræsentanter høres, inden generaldirektøren foretager indstillingerne til forfremmelse. Efter offentliggørelsen af listen over tjenestemænd, der er indstillet til forfremmelse, har tjenestemændene en frist på tre uger til at indgive en klage til formanden for forfremmelsesudvalget. Klager fra tjenestemænd i lønklasse A behandles af et særligt paritetisk udvalg, som aflægger beretning over for det samlede forfremmelsesudvalg.

Herudover har det tjenestemandsansatte personale mulighed for at klage i henhold til bestemmelserne i artikel 90 i vedtægten. Hvis klagen afvises, har den pågældende tjenestemand endelig mulighed for at indgive en klage til Retten i Første Instans.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2935/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 162/72)

Om: Genbrugspapir i EF-institutionerne

1. Til min behagelige overraskelse modtog jeg dokument PE 156.809 (Bulletin skriftlige forespørgsler 19/C-91, nederlandske udgave) på genbrugspapir. Vil Kommissionen overveje for fremtiden normalt at lade de dokumenter, der omdeles i og udgives af de forskellige EF-institutioner, trykke på genbrugspapir?

2. Vil Kommissionen tage initiativ til, at der på linje med eller i stedet for de hvide og gule konvolutter udleveres genbrugskonvolutter med de forskellige institutioners navne påtrykt?

3. »De Kleine Aarde« i Nederlandene udgiver såkaldte genbrugsetiketter, som kan anbringes på konvolutter som adressesedler. På denne måde kan man bruge konvolutter flere gange. Hvis EF gik over til at anvende sådanne konvolutter i stor målestok, ville man pr. år uden tvivl spare en masse konvolutter. Vil Kommissionen undersøge, om der er mulighed herfor?

4. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at hvis EF-institutionerne, som hører til de største forbrugere af papir i EF, gik over til at anvende genbrugspapir, ville de hermed over for borgerne og virksomhederne give et meget vigtigt eksempel til efterfølgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(28. februar 1992)

Kommissionen kan kun udtale sig på egne vegne.

1. Ifølge de gældende bestemmelser skal ethvert dokument til intern brug trykkes på genbrugspapir. Således trykkes allerede Personaleposten, telefonbøgerne, Meddelelser fra Administrationen, SCAD's dokumentationsbulletin, visse publikationer fra Generaldirektoratet for AV-sektoren, Information, Kommunikation og Kultur, den ugentlige presseoversigt samt vedtægten for tjenestemænd normalt på genbrugspapir.

Da genbrugspapir ofte betragtes som andenrangsmateriale, der ikke er så fint, benytter de berørte tjenestegrene i Kommissionen ikke blot enhver lejlighed til at minde om bestemmelserne, men de er også ved at udarbejde en strengere intern anvisning, som er baseret på de nationale myndigheders erfaringer.

Størsteparten af det papir, der genbruges, anvendes til fotokopiering (over 700 tons om året). Nye typer økologisk papir er ved at komme frem på markedet, så der er håb om, at der snart ikke vil kunne fremføres tekniske, psykologiske eller økonomiske argumenter mod brugen af genbrugspapir til fotokopiering.

2. Kommissionen bruger hvert år omkring 100 tons papir i form af konvolutter. 85 tons af dette forbrug udgøres allerede af konvolutter af genbrugspapir (posekonvolutter af typen Kraft). Når de pågældende kontrakter skal fornyes, har Kommissionen i sinde at anvende genbrugspapir til sine »normale« konvolutter (ca. 15 tons om året), med og uden Kommissionens brevholder.

3. Ja, Kommissionen er rede til at undersøge denne mulighed. Den anvender imidlertid allerede til sin interne post en konvolut fremstillet af genbrugspapir (3,3 tons om året), på hvilken der kan skrives op til elleve adresser efter hinanden. Hvis alle elleve muligheder udnyttes, spares der $10 \times 3,3 = 33$ tons papir. I almindelighed genbruges konvolutter tit i Kommissionens tjenestegrene, for så vidt brugen af etiketteringsmaskiner ikke er til hinder herfor.

4. I grønbogen om det økologiske aspekt af virksomheden i Kommissionens tjenestegrene forventes der en stigning i anvendelsen af genbrugspapir fra de nuværende 10% til 30% (i 1993), for så vidt angår grafisk papir. Hvis dette mål nås, vil det utvivlsomt allerede være et eksempel til efterfølgelse, således som det anbefales i det ærede medlems forespørgsel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2944/91
af Arturo Escuder Croft (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. december 1991)
(92/C 162/73)

Om: ESF's investeringer på De Kanariske Øer

I november 1990 godkendte Kommissionen ESF-projekter til 2708,5 mio. pta. vedrørende støtte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden på De Kanariske Øer.

Hvor mange arbejdspladser er der blevet skabt med dette program?

Hvad var pr. 31. december 1990 den registrerede ungdomsarbejdsløshed på De Kanariske Øer?

Hvad var pr. 30. juni 1991 den registrerede ungdomsarbejdsløshed på De Kanariske Øer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(11. marts 1992)

Som det ærede medlem ganske rigtigt oplyser, har Kommissionen vedtaget et operationelt program for De Kanariske Øer med en tilhørende støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) på 20,8 mio. ecu. Programmet, som løber i perioden 1990—1993 (begge år inklusive), tager sigte på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Af de afsatte midler skulle 11,4 mio. ecu anvendes til ansættelsesstøtte med det formål at oprette 4 157 nye arbejdspladser i perioden 1990—1993 (872 nye arbejdspladser i 1990). De resterende 9,4 mio. ecu var beregnet til iværksættelse af erhvervsuddannelsesforanstaltninger for unge.

Opgørelsen for 1990 viser, at der direkte som følge af ansættelsesstøtten er blevet oprettet 770 arbejdspladser, og at 1 806 unge har deltaget i erhvervsuddannelsesforanstaltninger (kun unge, der har fuldført forløbet er medregnet).

Det bør desuden understreges, at der som led i det operationelle program »Udnyttelse af de menneskelige ressourcer« ligeledes i 1990 blev uddannet 495 unge med støtte fra ESF.

Med hensyn til de oplysninger, som det ærede medlem anmoder om, sendes de tilgængelige EF-statistikker direkte til ham og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2984/91
af Luciano Vecchi (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/74)

Om: Problemer med gennemførelsen af programmet »Ungdom for Europa« i Italien

Kort tid før anden fase af programmet »Ungdom for Europa« træder i kraft, er forvaltningen af programmet i Italien stadig helt igennem katastrofal, ineffektiv og ulogisk, hvilket skaber store problemer for ungdomsorganisationerne og -lederne og gør det umuligt at indfri programmets målsætninger.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvorledes den vurderer forvaltningen af programmet »Ungdom for Europa« i Italien?
2. Hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at sikre, at programmet til trods for den italienske offentlige forvaltnings langsommelighed og manglende handleevne også gennemføres effektivt i Italien, og at dets målsætninger indfries?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(11. marts 1992)

Kommissionen er opmærksom på de problemer, som kontoret i Italien har haft med at gennemføre den første fase af programmet »Ungdom for Europa«. Den har derfor forsøgt at løse de største problemer ved at forvalte en række af de centrale dele af programmet på centralt niveau.

De italienske myndigheder har imidlertid for nylig over for Kommissionen bekræftet, at den i overensstemmelse med Kommissionens anvisninger har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for, at programmet »Ungdom for Europa« vil kunne gennemføres korrekt fra starten af den anden fase.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2985/91
af Joan Colom i Naval (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/75)

Om: Bevillingsoverførsel til fællesskabsinitiativprogrammer

Budgetkontroludvalget godkendte i overensstemmelse med Europa-Parlamentets forordning på sit møde den

6. og 7. november 1991 på forslag af sin ordfører og på grundlag af Kommissionens oplysninger forslaget til bevillingsoverførsel nr. 20/91. På undertegnede foranledning oplyste Kommissionen, at der efter godkendelsen af ovennævnte overførsel ville ske en stigning i fællesskabsinitiativprogrammernes andel af de samlede bevillinger under udgiftsområde 2 i de finansielle overslag fra 9 % til 16 % på 1991-budgettet.

Kan Kommissionen bekræfte ovennævnte procentsatser?

Kan Kommissionen kort og koncist oplyse, hvilken indvirkning denne overførsel vil få på de bevillinger, der er afsat til regioner omfattet af mål nr. 1 i 1991?

Hvorledes agter Kommissionen at nå op på en fordobling af bevillingerne til regioner omfattet af mål nr. 1 i 1992?

Agter Kommissionen at genopføre de uudnyttede bevillinger til regioner omfattet af mål nr. 1 fra 1990 til 1992-budgettet sammen med bevillinger, der på nuværende tidspunkt anvendes til andre mål?

Kan Kommissionen give — om end kun vejledende — oplysninger om fordelingen af de disponible bevillinger under fællesskabsinitiativprogrammer i 1992 på de forskellige mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
(27. februar 1992)

I forbindelse med den såkaldte »Notenboom«-overførsel (overførsel nr. 20/91, del »E«) foreslog Kommissionen budgetmyndigheden en overførsel på 935 mio. ecu fra konto B2-1200, »EFRU — FSR — mål nr. 1« til artikel B2-142 »EFRU — fællesskabsinitiativer, overgangsforanstaltninger og aktioner af nyskabende karakter«.

Budgetmyndigheden vedtog overførselsforslaget, men satte beløbet ned fra 935 mio. ecu til 735 mio. ecu.

Kommissionen kan således besvare det ærede medlems fem spørgsmål.

Kommissionen kan bekræfte, at kapitel B2-14 i budgettet for 1991, »fællesskabsinitiativer, overgangsforanstaltninger og aktioner af nyskabende karakter«, udgjorde 9,4 % af strukturfondenes samlede budget. Det bør dog

bemærkes, at denne procentdel er udregnet i forhold til de samlede bevillinger til fondene og ikke i forhold til de samlede bevillinger under udgiftsområde 2. Kommissionens overførselsforslag ville have bragt procentdelen op på 16,3 %; men med den endelige vedtagelse bliver den på 14,9 %.

I betragtning af budgetmyndighedens ændring af overførsels størrelse skønner Kommissionen, at overførsels indvirkning på fordelingen af bevillinger til mål nr. 1-regioner er på godt 100 mio. ecu. I denne forbindelse kan det oplyses, at der i december blev lavet en intern overførsel på 100 mio. ecu til denne post (B2-1200).

Skønnet over bevillinger til mål nr. 1-regioner var i 1987 på 4 084 mio. ecu (88-priser). En fordobling af beløbet i 1992 betyder altså, at der skal afsættes 8 168 mio. ecu i 88-priser — eller 9 937 mio. ecu i løbende priser. I lighed med budgettet for 1991 er de samlede bevillinger i 1992-budgettet ikke opdelt pr. mål; men der er afsat 9 288 mio. ecu til fællesskabsstøtterammer under mål nr. 1. Hertil kommer interventioner i mål nr. 1-regioner i form af fællesskabsinitiativprogrammer, hvortil der alt i alt er afsat 1 880 mio. ecu. Hvis man fordeler disse programmer pr. mål i samme forhold som FSR, når man frem til, at der samlet er afsat 10 500 mio. ecu til mål nr. 1-regioner, hvilket rigeligt kan sikre fordoblingen af bevillingerne.

I strukturfondsreformen indgår blandt andet, at fondenes interventioner skal planlægges, dels ved fastlæggelse af flerårige FSR, dels ved årlige, vejledende forfaldsplaner. Uanset hvilke ændringer gennemførelsesbetingelserne måtte medføre for forfaldsplanerne, som hvert år kan indebære overførsler mellem fondene, for at bevillingerne kan udnyttes optimalt, kan Kommissionen bekræfte, at de forpligtelser, der er indgået over for de forskellige regioner, vil blive overholdt, og at beregningen af de årlige bevillinger vil tage højde for dette.

Eftersom fællesskabsinitiativprogrammerne sættes i gang gradvist, afhængigt af hvor langt medlemsstaterne er fremme i forberedelsen af de planlagte interventionsformer, kan Kommissionen ikke for øjeblikket oplyse om fordelingen på de forskellige mål af de disponible bevillinger til programmerne (kapitel B2-14, 15, 16 og 17).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2986/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/76)

Om: Den spanske regerings manglende gennemførelse af Rådets direktiv 80/836/Euratom

Medlemsstaternes manglende gennemførelse af Fællesskabets direktiver i national lovgivning er til stadighed et bevis på, i hvor stor udstrækning de nationale regeringer er indstillet på effektivt at fremme fællesskabslovgivningen, samt de nationale myndigheders effektivitet. Dette forhold kan desuden få afgørende betydning for den optimale bevarelse af den fælles arv, økonomiske og sociale beslutningstageres forpligtelser, samt — mere generelt — borgernes rettigheder og pligter.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke grunde den spanske regering har gjort gældende for forsinkelsen med hensyn til gennemførelsen af Rådets direktiv 80/836/Euratom ⁽¹⁾ om miljøet?

Vil Kommissionen ligeledes oplyse, om den i tilknytning til de respektive åbningsskrivelser har afgivet begrundede udtalelser under henvisning til, at der ikke var givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af det pågældende direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2987/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/77)

Om: Den spanske regerings manglende gennemførelse af Rådets direktiv 84/467/Euratom

Medlemsstaternes manglende gennemførelse af Fællesskabets direktiver i national lovgivning er til stadighed et bevis på, i hvor stor udstrækning de nationale regeringer er indstillet på effektivt at fremme fællesskabslovgivningen, samt de nationale myndigheders effektivitet. Dette forhold kan desuden få afgørende betydning for den optimale bevarelse af den fælles arv, økonomiske og sociale beslutningstageres forpligtelser, samt — mere generelt — borgernes rettigheder og pligter.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke grunde den spanske regering har gjort gældende for forsinkelsen med hensyn til gennemførelsen af Rådets direktiv 84/467/Euratom ⁽¹⁾ om miljøet?

Vil Kommissionen ligeledes oplyse, om den i tilknytning til de respektive åbningsskrivelser har afgivet begrundede udtalelser under henvisning til, at der ikke var givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af det pågældende direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984, s. 4.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlig forespørgsel nr. 2986/91 og nr. 2987/91
(4. marts 1992)

Rådets direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980 om ændring af direktiverne om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, er blevet ændret ved direktiv 84/467/Euratom. Det gælder først og fremmest bilag I og III, men også visse bestemmelser.

De spanske myndigheder gav henholdsvis i 1987 og i 1988 Kommissionen besked om de nationale foranstaltninger til gennemførelse af disse direktiver.

Efter at have gennemgået disse foranstaltninger indledte Kommissionen en overtrædelsesprocedure på grund af manglende overensstemmelse, og i forbindelse med denne blev der afgivet en begrundet udtalelse. I mellemtiden har Kommissionen fået meddelelse om et udkast til kongeligt dekret. Dette udkast løser de problemer, som Kommissionen havde gjort opmærksom på. Efter de forhåndenværende oplysninger træder det meget snart i kraft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2996/91
af Dagmar Roth-Behrendt (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/78)

Om: Overrislingsprojekt i Spanien

Overrislingsprojektet ved El Payulo i Castilla-León i Spanien er en del af handlingsprogrammet for fællesskabsaktioner til fordel for landbrugsudviklingen i mindre begunstigede områder. Er der blevet foretaget en fuldstændig socio-økonomisk undersøgelse af projektets samlede potentielle rentabilitet og dets bredere økonomiske betydning, herunder den eksisterende overskudsproduktion af landbrugsprodukter og planerne om en reform af den fælles landbrugspolitik, landmændenes udgifter til omstilling til ny teknologi og nye dyrkningsmetoder, de lokale landmænds holdninger til projektet mm?

Finder Kommissionen det tilfredsstillende godtgjort, at dette projekt vil være et langsigtet økonomisk gode for området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(18. marts 1992)

Projekter for vandingsområder i en bestemt region gennemføres først efter godkendelse af de generelle

planer herfor. Sådane planer omfatter en detaljeret undersøgelse af de tekniske aspekter (jordbundsklassificering tilgængeligheden af vand og vandkvalitet osv.) og økologiske aspekter ved indførelse af vanding, de sociale og økonomiske aspekter samt produktionsformer, som skal være i overensstemmelse med den fælles landbrugs-politikens krav. Der fastsættes i planerne tre kriterier for vurdering af indførelse af vanding i en given region: et økonomisk kriterie (cost/benefit osv.), et kriterie med hensyn til markedsmulighederne, idet der sker en udelukkelse af driftsgrene, som eventuelt kunne øge udgifterne for EUGFL, Garantisektionen, og endelig et socialt kriterie i forbindelse med skabelsen af arbejdspladser.

Hvad angår regionen El Payuelo har den tekniske tjeneste under den spanske administration endnu ikke tilende-bragt udarbejdelsen af planen. I betragtning af den tid, der går mellem godkendelse af planen og gennemførelse af arbejderne, er det lidet sandsynligt, at vandingsprojek-tet vil kunne blive finansieret under programmet for en fælles foranstaltning (forordning (EØF) nr. 1118/88), da dette afsluttes den 31. december 1992 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 107 af 28. 4. 1988, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3006/91
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/79)

Om: Fejring af en »Europadag« i forbindelse med folkefester

I nogle af de by- og folkefester, der hvert år afholdes i medlemsstaternes store og små byer, er det ved at blive sædvane at afsætte én dag til ære for Europa, hvor man gennem forestillinger, ceremonier, udstillinger og andre folkelige aktiviteter som led i den almindelige underholdning og afslapning søger at minde borgerne om, at de også er medlemmer af et fællesskab af europæiske lande.

Det ville på denne baggrund være af interesse, om Fællesskabet officielt foreslog medlemsstaterne at henstille til deres kommuner, at de som led i deres folkefester fejrer en »Europadag« med henblik på at bevidstgøre borgerne om vor fælles sag.

Vil Kommissionen derfor oplyse, om den vil overveje at tage et initiativ i så henseende, samt om den blandt sine tjenestegrene råder over en instans, som EF-kommunerne kan henvende sig til med anmodning om støtte i form af tilskud og materiale med henblik på fejring af en »Europadag« som led i de lokale folkefester?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(5. marts 1992)

Stats- og regeringscheferne besluttede på et møde i Milano i 1985, at den 9. maj fremover skulle være Europadag.

Siden da har Kommissionen deltaget i afholdelsen den pågældende dag af foranstaltninger, der henvender sig til et bredt publikum, og som skal fremme EF's image og idégrundlag.

Det er Generaldirektoratet for AVS-sektoren, Information, Kommunikation og Kultur — og ikke mindst dets kontorer i medlemsstaterne — der sammen med de offentlige og private organisationer af disse arrangementer skal undersøge mulighederne for, at EF kan deltage i dem. F.eks. vil Europadagen i 1992 blive fejret på en ganske særlig måde som led i Expo-92 i Sevilla.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3052/91
af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/80)

Om: Optagelse af katalansk i LINGUA-programmet

Agter Kommissionen på baggrund af Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 1990 (A3-0169/90) ⁽¹⁾ i hvilken det henstillede, at katalansk medtages i LINGUA-programmet, og på baggrund af revisionen af dette program i 1992, at medtage katalansk i LINGUA-programmet i juli 1992?

⁽¹⁾ EFT nr. C 19 af 28. 1. 1991, s. 42.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(6. marts 1992)

Som svar på Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 1990 samt på en anmodning fra den katalanske regering har formanden for Kommissionen, Jacques Delors, i et brev til præsidenten for Generalitat erindret om de grundlæggende principper for ordningen på det sproglige område inden for EF. Ifølge Traktatens artikel 217 og forordning nr. 1 af 15. april 1958 har Rådet beslutningsmyndigheden vedrørende sproglige spørgsmål. En forøgelse af antallet af officielle sprog forudsætter altså, at medlemsstaterne enstemmigt beslutter dette.

Spørgsmålet, om katalansk kan medtages i LINGUA-programmet, hænger direkte sammen med spørgsmålet

om de officielle sprog, idet Rådets afgørelse 89/489/EØF af 28. juli 1989⁽¹⁾, der fastlægger bestemmelserne om LINGUA-programmet, kun omfatter EF's officielle sprog samt irsk og letzeburgesch. De første er de sprog, der er anerkendt i Traktaten, de to sidste sprog tales over hele den pågældende medlemsstats område.

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at Kommissionen støtter initiativer til fremme af det katalanske sprog via den budgetpost, der er oprettet på Europa-Parlamentets initiativ, og som drejer sig om »forsvar og fremme af mindretalssprog«.

(¹) EFT nr. L 239 af 16. 8. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3076/91
af José Vázquez Fouz (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. januar 1992)
(92/C 162/81)

Om: Afghanistan-problematikken

Der har for nyligt i nyhedsmedierne verseret forlydender om misbrug af internationale midler, der var bevilget til støtte af flygtninge fra Afghanistan. Som medlem af Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Landene i Sydasiens har jeg haft lejlighed til at besøge Nordøstpakistan og få et indblik i de dramatiske forhold, disse flygtninge lever under.

Har Kommissionen kendskab til et sådant misbrug?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at korrigere et eventuelt misbrug, hvis det påvises?

Involverer det en eller flere medlemsstater eller Kommissionen selv?

Har Kommissionen kendskab til de elendige forhold, disse flygtninge lever under?

Agter Kommissionen at støtte programmer vedrørende genbosættelse af flygtningene i Afghanistan?

Har Kommissionen planer om ligeledes at iværksætte og finansiere programmer i samarbejde med den nuværende regering i Kabul?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(10. marts 1992)

Af en nylig intern redegørelse af UNOCA (De Forenede Nationers humanitære og økonomiske bistandsprogram

for Afghanistan) fremgår det, at en vis ekstern bistand leveret af en medlemsstat (Frankrig), som oprindeligt skulle gå til UNHCR, ved en fejltagelse var blevet registreret i UNOCA's bøger. I pressen er der siden fremkommet forlydender om dårlig ledelse af UNOCA og misbrug af midler.

I betragtning af, at fyrst Sadrudin Aga Khan, UNOCA's tidligere koordinator, var en af kandidaterne til stillingen som FN's generalsekretær, forekom det flere observatører at være mere end et sammenbrud, at disse presseforlydender dukkede op blot en uge før valget af generalsekretær. Perez de Cuellar beordrede derfor en undersøgelse foretaget for at få fastslået, hvorfor denne interne rapport var blevet offentliggjort sammen med en yderligere undersøgelse af UNOCA's regnskaber. Kommissionen har hidtil ikke modtaget oplysninger om konklusionerne af denne rapport.

I mellemtiden afholdt en række eksterne donorer et møde for at få klarhed over deres bidrag til UNOCA's program for 1992, som var hæmmet på grund af en udtalt mangel på ressourcer. De fleste af deltagerne, mere specielt Sydkorea, Finland og Schweiz, bekræftede deres finansielle tilsagn. De Tolv mødtes derefter igen i eget regi, og også de meddelte, at de fortsat ville støtte UNOCA.

Hvad angår Fællesskabets bistand til de afghanske flygtninge, er det sandsynligvis EF, der yder den væsentligste og mest vedvarende eksterne indsats, både med hensyn til finansieringsmidler (ca. 30 mio. ecu om året i de sidste tre år), og til mangfoldigheden af de anvendte instrumenter: fødevarerhjælp i flygtningelejre gennem UNHCR og WFP såvel som til ikke registrerede flygtninge gennem NGO, forhåndsofbygning af hvedelagre til at lette repatriering, støtte til uddannelses-, sundheds- og indkomstskabende programmer under UNHCR, projekter overdraget NGO på en række områder (sundhed, uddannelse, erhvervsuddannelse, indkomstskabende aktiviteter) i Pakistan og ligeledes i selve Afghanistan (sundhed, udvikling af landdistrikter til supplering af mineinformationsprogrammet, som er igangsat af UNOCA) med henblik på at fremskynde genopbygnings- og genetableringsprocessen.

Ved enkelte lejligheder har Kommissionen endvidere været i stand til at yde nødhjælp til den del af befolkningen, der kontrolleres af regeringen i Kabul (f.eks. gennem Licross). Der findes imidlertid begrænsninger for en videre udvikling af denne form for samarbejde:

- flere af medlemsstaterne anerkender ikke styret i Kabul
- nye initiativer, særlig langfristede programmer, vil skulle omhyggeligt afprøves for at hindre negative virkninger (herunder med hensyn til usikkerhed) for andre igangværende eller fremtidige projekter til fordel for flygtningene i Pakistan eller i områder, der kontrolleres af Mujaheddin i Afghanistan; en mulighed ville være at arbejde under FN-systemets auspicer
- det er vanskeligt at foretage en vurdering af behovene og føre tilsyn med projektaktiviteterne i denne del af

landet, bl.a. fordi kun byerne indtil videre synes at være under Kabul-regeringens faktiske kontrol.

I betragtning af på den ene side tilbagetrækningen af den sovjetiske bistand og på den anden side de mere positive udsigter for en fredsløsning i Afghanistan er Kommissionen og dens partnere i gennemførelsen af de EF-støttede programmer i færd med at udforske yderligere muligheder for at støtte de områder i landet, hvor der består behov, men som hidtil endnu ikke har været inddraget i tilstrækkeligt omfang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3078/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 162/82)

Om: Anvendelse af EØF-Traktatens artikel 122, stk. 2

Europa-Parlamentet kan i medfør af EØF-Traktatens artikel 122, stk. 2, opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige problemer vedrørende de sociale forhold. Hvor mange gange har denne bestemmelse været bragt i anvendelse efter 1984 og i forbindelse med hvilke emner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(6. marts 1992)

Kommissionen er ikke af Europa-Parlamentet blevet opfordret til at afgive redegørelser om særlige problemer vedrørende de sociale forhold som anført i artikel 122, stk. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3080/91

af Jesús Cabezón Alonso (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 162/83)

Om: Socialpolitik og aftalen med EFTA-landene

På hvilket retsgrundlag vil fællesskabets socialpolitik i lyset af den nye aftale med EFTA-landene fremover blive udviklet i disse lande?

På hvilken måde vil fællesskabets retsakter på det sociale område få bindende virkning i EFTA-landene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(9. marts 1992)

I henhold til EØS-aftalen er det forudset, at Fællesskabets resultater inden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdsret og ligeret for mænd og kvinder, således som det er blevet identificeret i fællesskab under forhandlingerne, vil få bindende virkning for EFTA-landene og blive en del af deres interne retssystem.

De procedurer for beslutningstagning, der er forudset for EØS, tillader at bilagene, der indeholder de pågældende resultater, kan ændres efter behov ved afgørelse af Det Blandede EØS-Udvalg for at tage hensyn til udviklingen i Fællesskabets resultater på disse områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3102/91

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/84)

Om: Moms på hjemmesygepleje

Er Kommissionen klar over, at hjemmesygepleje i nogle lande, f.eks. Italien, er fritaget for moms, medens disse ydelser i Det Forenede Kongerige er belagt med moms, hvilket indebærer store merudgifter for plejepatienterne? Er der planer om at harmonisere disse regler på det laveste niveau?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(5. marts 1992)

I henhold til artikel 13 i det sjette momsdirektiv (Rådets direktiv 77/388/EØF) ⁽¹⁾ er tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til social bistand og social sikring, herunder sådanne, som præsteres af alderdomshjem, af offentlige organer eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter fritaget for moms. Samme artikel bestemmer, at medlemsstaterne skal fastsætte betingelser, der sikrer en korrekt og enkel anvendelse af disse fritagelser, og som forhindrer enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

Definition og anerkendelse af foretagender af almennyttig karakter kan variere fra medlemsstat til medlemsstat i lighed med den måde, hvorpå sådanne foretagender behandles i skattemæssig henseende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3113/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. januar 1992)
(92/C 162/85)

Om: Den spanske regerings manglende overholdelse af Rådets direktiv 89/369/EØF ⁽¹⁾

Medlemsstaternes undladelse af at omsætte EF-direktiver til national lov er et klart udtryk for deres regerings beredvillighed til effektivt at støtte EF-retten og for deres administrationers effektivitet. Hertil kommer, at dette sætter bevarelsen af de fælles goder samt de økonomiske og sociale aktørers forpligtelser såvel som borgernes rettigheder og pligter på spil.

Hvilke grunde har den spanske regering anført for forsinkelserne i forbindelse med omsætningen til national lov af Rådets direktiv 89/369/EØF om forebyggelse af luftforurening? Har Kommissionen allerede afgivet begrundet udtalelse i forbindelse med åbningsskrivelserne vedrørende manglende oplysninger om de nationale gennemførelsesforanstaltninger?

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3116/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. januar 1992)
(92/C 162/86)

Om: Den spanske regerings manglende overholdelse af Rådets direktiv 89/429/EØF ⁽¹⁾

Medlemsstaternes undladelse af at omsætte EF-direktiver til national lov er et klart udtryk for deres regerings beredvillighed til effektivt at støtte EF-retten og for deres administrationers effektivitet. Hertil kommer, at dette sætter bevarelsen af de fælles goder samt de økonomiske og sociale aktørers forpligtelser såvel som borgernes rettigheder og pligter på spil.

Hvilke grunde har den spanske regering anført for forsinkelserne i forbindelse med omsætningen til national lov af Rådets direktiv 89/429/EØF om luftforurening? Har Kommissionen allerede afgivet begrundet udtalelse i forbindelse med åbningsskrivelserne vedrørende manglende oplysninger om de nationale gennemførelsesforanstaltninger?

⁽¹⁾ EFT nr. L 203 af 15. 7. 1989, s. 50.

Samlet svar på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlig forespørgsel nr. 3113/91 og nr. 3116/91
(4. marts 1992)

Den spanske regering har hidtil ikke givet Kommissionen meddelelse om national lovgivning med henblik på at efterkomme:

- Rådets direktiv 89/369/EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg; ifølge direktivets artikel 12, stk. 1, skal medlemsstaterne inden den 1. december 1990 sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet
- Rådets direktiv 89/429/EØF af 21. juni 1989 om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg; ifølge direktivets artikel 10, stk. 1, skal medlemsstaterne inden den 1. december 1990 sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.

Kommissionen indledte to overtrædelsesprocedurer mod Spanien for manglende gennemførelse af direktiv 89/369/EØF og 89/429/EØF i spansk ret. I de spanske myndigheders svar på Kommissionens officielle meddelelse hed det, at flere myndigheder var involveret i denne proces, og at de nye bestemmelser derfor stadig var under behandling med henblik på endelig godkendelse. Da der stadig ikke er givet meddelelse om gennemførelsen i spansk ret, har Kommissionen besluttet at fortsætte overtrædelses-procedurerne efter EØF-Traktatens artikel 169.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3122/91
af Sotiris Kostopoulos (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. januar 1992)
(92/C 162/87)

Om: Beskyttelse af selskabsdyr

På grundlag af en konvention, der vedtoges for flere år siden af sagkyndige fra Europarådets medlemsstater, er der indført bestemmelser om beskyttelse af selskabsdyr. I henhold til disse bestemmelser skal medlemsstaternes lovgivninger harmoniseres, og der skal etableres snævrere indbyrdes forbindelser mellem medlemsstaterne. Hvorledes vil Kommissionen manifestere sin interesse i, at alle EF-landene ratificerer denne konvention?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(5. marts 1992)

Den europæiske konvention om beskyttelse af selskabsdyr blev åbnet for undertegnelse af Europarådets medlemsstater den 13. november 1987. Alle Fællesskabets medlemsstater er medlemsstater af Europarådet. Konventionen indeholder ikke nogen bestemmelse, der gør det muligt for Det Europæiske Fællesskab at blive kontraherende part.

Kommissionen involverer sig kun i selskabsdyrs sundhed og velfærd i de tilfælde, hvor forskelle i nationale regler kunne få indflydelse på, hvordan det indre marked fungerer. I sådanne tilfælde tager Kommissionen de fornødne skridt alt efter de særlige omstændigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3125/91
af Sotiris Kostopoulos (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. januar 1992)
(92/C 162/88)

Om: Beskyttelse af hvirveldyr, der anvendes til forsøg eller andre formål

Sagkyndige fra Europarådets medlemsstater har vedtaget en konvention, der indeholder fælles bestemmelser om beskyttelse af hvirveldyr, som anvendes til forsøg eller andre formål, med henblik på inden for en overskuelig fremtid at samordne medlemsstaternes lovgivning og etablere tættere forbindelser mellem dem. Hvorledes stiller Kommissionen sig til denne konvention? Finder den det hensigtsmæssigt, at samtlige EF-lande ratificerer den?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**
(11. marts 1992)

I november 1986 vedtog Rådet direktiv 86/609/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål. Dette direktiv er i store træk inspireret af Europa-Rådets konvention om samme emne.

Det er vigtigt, at samtlige EF-medlemsstater underskriver og ratificerer denne konvention, såvel som Fællesskabet som helhed, for så vidt angår dets kompetencer på

området. Derfor har Kommissionen allerede i 1989 tilstillet Rådet et forslag til Rådets beslutning⁽²⁾ om Fællesskabets tiltrædelse af den pågældende konvention.

Dette udkast til beslutning er fortsat genstand for drøftelser i Ministerrådet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 358 af 18. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(89) 302 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3127/91
af Adrien Zeller (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. januar 1992)
(92/C 162/89)

Om: Bruxelles-konventionen af 27. september 1968

Kan Kommissionen gøre rede for den territoriale gennemførelse af konventionen af 27. september 1968 om retskompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse af domme på visse civile og handelsmæssige områder?

Gælder den:

1. På forbindelserne mellem de fem nye delstater i Forbundsrepublikken Tyskland og Fællesskabet?
2. På forbindelserne mellem Portugal og Spanien på den ene side og resten af EF på den anden side?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**
(31. marts 1992)

1. De fem Länder blev, da de i overensstemmelse med den tyske forfatnings artikel 23 tiltrådte Forbundsrepublikken Tyskland, en integreret del af Forbundsrepublikken Tyskland og dermed automatisk en del af De Europæiske Fællesskaber, uden at det var nødvendigt at gøre brug af proceduren i EØF-Traktatens artikel 237. Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som den 30. oktober 1970 ratificeredes af Tyskland, finder derfor fuldt ud anvendelse på de fem nye tyske Länder.

2. Efter Spaniens og Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber indgik medlemsstaterne San Sebastian-konventionen den 26. maj 1989⁽¹⁾ om de to nye medlemsstaters tiltrædelse af Bruxelles-konventionen. San Sebastian-konventionen træder i overensstemmelse med dens artikel 32, stk. 1, i kraft på den første dag i den tredje måned efter den dato, på hvilken to signatarstater, hvoraf den ene er Spanien eller Portugal, har deponeret deres ratifikationsdokumenter.

Konventionen trådte således i kraft den 1. februar 1991, efter ratificering af Nederlandene (11. januar 1990), Frankrig (17. oktober 1990) og Spanien (22. november 1990).

I henhold til konventionens artikel 32, stk. 2, får konventionen virkning for enhver anden signatarstat fra den første dag i den tredje måned efter ratificeringen. Denne regel finder anvendelse på Irland (ratificering den 31. juli 1991), Det Forenede Kongerige (ratificering den 13. september 1991), Italien (ratificering den 5. oktober 1991) og Luxembourg (ratificering den 7. november 1991).

De resterende medlemsstater forventer at ratificere San Sebastian-konventionen snarest.

(¹) EFT nr. L 285 af 3. 10. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3134/91

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/90)

Om: Fri rejsetrafik i EF for husdyr

Kan Kommissionen i forlængelse af sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 746/91 (¹) oplyse om de hidtidige resultater af de program for udryddelse af rabies, som medfinansieres af Fællesskabet?

(¹) EFT nr. C 259 af 4. 10. 1991, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(11. marts 1992)

Det EF-støttede rabiesudryddelsesprogram forløber tilfredsstillende.

Sygdommen er blevet udryddet i Nederlandene og Italien (skønt tre angrebne ræve kom over grænsen fra Slovenien i slutningen af 1991). I Belgien er antallet af tilfælde blevet reduceret fra 842 i 1989 til 22 i 1991 (indtil november). I Luxembourg er antallet af tilfælde blevet reduceret fra 64 i 1990 til tolv i 1991. Hyppigheden af tilfælde pr. kvadratkilometer er faldet i de vaccinerede områder i Tyskland og Frankrig — i Frankrig med så meget som 90%.

I 1992 vil der blive foretaget vaccination i alle angrebne områder i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3140/91

af Caroline Jackson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/91)

Om: Handel med fugle

Hvilke undersøgelser er der blevet gennemført med henblik på at bevise, at import til Fællesskabet fra Indonesien af fuglearterne i bilag C, del 2 i forordning (EØF) nr. 3626/82 (¹) ikke er til skade for de pågældende arters overlevelse?

(¹) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(3. marts 1992)

I betragtning af udtalelsen fra CITES-Udvalget og CITES' Videnskabelige Arbejdsgruppe (SWG) om, at handel med levende dyr og planter fra Indonesien ikke er i overensstemmelse med Konventionens artikel IV og artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 3626/82, er al import af enheder af arter, som er opført i bilag C, del 2, blevet suspenderet fra og med den 24. september 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3145/91

af Gérard Monnier-Besombes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/92)

Om: Metoder til rydning af krat

I sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 1864/91 (¹) gjorde Kommissionen med rette opmærksom på de uønskede virkninger, der i visse tilfælde kan påføres det naturlige miljø som følge af uhensigtsmæssige rydningsmetoder.

Kommissionen deltog i sin tid i området Provence-Alpes-Côte d'Azur i finansieringen af »SCORPIO«-projektet (tungt rydningsmateriel); kan den på denne baggrund oplyse om anvendelse af denne form for rydningsmateriel er foreneligt med kravet om miljøbeskyttelse?

Råder Kommissionen over undersøgelsesresultater, der gør det muligt for den at vurdere virkningen af denne rydningsmetode og har den kendskab til de oplysninger, der er offentliggjort af det plantesociologiske laboratorium under det naturvidenskabelige fakultet i St. Charles i Marseille, hvori der kræves et forbud mod sådanne rydningsmetoder?

Hvorledes agter Kommissionen, såfremt den efterkommer dette krav, at give meddelelse om sin holdning og sikre gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger?

(¹) EFT nr. C 55 af 2. 3. 1992, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(11. marts 1992)

Som det ærede medlem nævner, deltog Kommissionen faktisk i begyndelsen af 80'erne i forbindelse med et forskningsprogram i finansieringen af en svær kratrydningsmaskine til indvinding af biomasse i det sydøstlige Frankrig.

Målet dermed var at undersøge, om man kunne finde en metode til indvinding og udnyttelse af biomasse til energiformål, således at omkostningerne ved kratrydning kunne nedskæres.

Den efterfølgende analyse viser dog, at maskinens voldsomme omfang hindrer, at der kan arbejdes selektivt. De skader, som den kan forårsage på skovbevoksninger på stedet, kan være omfattende.

Dertil kommer, at det høstede krats salgpris beregnes ud fra olieprisen og følgelig gør investeringer i denne type maskine risikabel, for de indtægter, der kommer fra salg af krattet, skal udligne en del af omkostningerne ved benyttelse af materiellet.

Det lader da heller ikke til, at man påregner at videreføre dette arbejde.

Den slags maskiner synes altså ikke at svare til de økonomiske behov og miljøbeskyttelsen i denne region.

Kommissionen har kendskab til de publikationer, det ærede medlem omtaler, og råder over forskellige undersøgelser herom. Den er opmærksom på det rejste problem og skønner, at anvendelse af maskiner til kratrydning kan gøre det muligt at reducere omkostningerne ved sådant arbejde, idet det dog må tages i betragtning, om disse maskiner størrelse, som kan være ganske forskellig fra en maskine til en anden, er forenelig med behovet for at arbejde selektivt, samtidig med at de forskellige typer skovbevoksninger, man træffer på, bliver skånet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3147/91

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/93)

Om: Kvinders arbejdsløshed i Fællesskabet

I Kommissionens beretning om beskæftigelsen i Europa i 1990 oplyses det, at antallet af kvinder uden arbejde i

Fællesskabet er steget med mere end 400 000 mellem 1985 og 1988, og alligevel er Socialfonden holdt op med at prioritere kvinder, der ønsker at deltage i programmer for faglig uddannelse. Hvad er forklaringen, og hvornår har man tænkt sig at tage problemet alvorligt ved at øremærke 50 % af Socialfondens bevillinger til de mere end 50 % af befolkningen, der har mest behov for faglig uddannelse — dvs. kvinder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(9. marts 1992)

Kommissionen erkender, at kvindernes høje arbejdsløshed er et stort problem, og den har allerede planlagt særlige foranstaltninger, især i forbindelse med Den Europæiske Socialfond, som tager sigte på at begrænse kvindernes arbejdsløshed.

Således er der efter strukturfondsreformen indføjet en ligestillingsklausul i alle fællesskabsstøtterammer (FSR), som har bevirket, at flere kvinder har deltaget i aktioner, der er finansieret i samarbejde med Den Europæiske Socialfond. Kvinderne udgjorde gennemsnitling 42,1 % af deltagerne i projekterne i 1990.

I betragtning af at kvindernes arbejdsløshed vokser, har Kommissionen arbejdet kraftigt for at udvikle de særlige aktioner, der er nødvendige i denne forbindelse. FSR vedrørende mål nr. 3 og 4 omfatter et prioriteret felt til fremme af særlige foranstaltninger for kvinder vedrørende erhvervsuddannelse, langtidsløsdiges integrering på arbejdsmarkedet og for kvinder, som efter en længere pause ønsker at vende tilbage til arbejdsmarkedet, samt integrering i erhverv, hvor kvinder er underrepræsenteret. Kommissionen har imidlertid konstateret, at medlemsstaterne ikke havde planlagt mange aktioner inden for dette felt, især ikke i tilbagestående regioner, hvor kvinderne ellers står over for særlige strukturbestemte problemer.

For at vise sin interesse for problemerne med at integrere kvinderne på arbejdsmarkedet og for at forøge gennemslagskraften af aktioner på dette område i de tilbagestående regioner i EF vedtog Kommissionen 18. december 1990 initiativet Now (¹), som tager sigte på at fremme kvinders uddannelse og beskæftigelse, ved at der iværksættes grænseoverskridende aktioner, som muliggør en erfaringsudveksling mellem de tilbagestående regioner og de regioner, som har en stor erfaring med hensyn til nyskabende metoder på dette område. Der er også planlagt supplerende foranstaltninger vedrørende børnepassning, for at kvinder med børn kan overkomme både de familiemæssige og de erhvervmæssige opgaver.

Ved at udvikle alle disse særlige aktioner til fordel for kvinder, støtter Kommissionen deres integrering eller

genindpasning på arbejdsmarkedet uden at indføre en kønskvotering, der ikke ville kunne accepteres af alle medlemsstater.

(¹) EFT nr. C 327 af 29. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3157/91

af Christos Papoutsis (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/94)

Om: Inddragelse af Thriassion Pedion i Fællesskabets RECITE-program

Thriassion Pedion, som omfatter kommunerne Elevsina, Aspropirgos, Mandras og Magoula, repræsenterer et af de miljømæssigt stærkest belastede områder i Europa med vidtrækkende sundhedsmæssige følger for beboerne, ikke alene i Thriassion Pedion, men på hele Attika-sletten.

Agter Kommissionen på denne baggrund at inddrage Thriassion Pedion i de forskellige fællesskabsprogrammer for miljøbeskyttelse, herunder navnlig RECITE-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(27. marts 1992)

Kommissionen har netop tilendebragt evalueringen af 229 forslag, der var indgået i forbindelse med programmet RECITE. Gennemgangen af hvert forslag er foretaget med bistand fra et udvalg af uvildige eksperter. Den endelige udvælgelse er således gjort gennemsigtig og objektiv.

Desværre er det projekt, det ærede medlem henviser til, ikke blandt dem, der er udvalgt til finansiering. Ressourcerne til dette program — begrænsede i forhold til antallet af modtagne forslag — giver forklaringen på, at kun 21 projekter, dvs. ca. 10% af forslagene, blev udvalgt.

Imidlertid indgår dette projekt i en fortegnelse over forslag, som det vil blive foreslået at gå videre med i år inden for de mere snævre rammer for programmet for erfaringsudveksling (EF-budgettets konto B2-6001).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3159/91

af Christine Oddy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/95)

Om: Pensionistrabat

Hvilken rabat ydes der pensionister i medlemsstaterne i forbindelse med:

1. TV-licenser?
2. Togbilletter?
3. Turistbusser?
4. Busbilletter?
5. Telefonsamtaler?
6. Elektricitet og andre former for opvarmning?

Hvilke andre former for rabat findes der i medlemsstaterne, og hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til indførelsen af et ældrekort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(6. marts 1992)

Kommissionen råder ikke over fyldestgørende oplysninger om de rabatter, der ydes pensionister i medlemsstaterne. Situationen er temmelig kompleks, idet der er forskel på, hvilke rabatter der ydes, ikke alene fra medlemsstat til medlemsstat, men ofte også fra region til region og undertiden endda fra by til by.

I Kommissionens henstilling af 10. maj 1989 (¹) om indførelse af et europæisk ældrekort for personer over 60 år nævnes det, at der i forbindelse med indførelsen af kortet skal udgives en vejledning med oplysninger om de enkelte medlemsstaters rabatordninger for pensionister. Medlemsstaterne har imidlertid endnu ikke efterkommet henstillingen, og Kommissionen opretholder derfor kontakt med medlemsstaternes myndigheder for at holde sig orienteret om dette spørgsmål.

(¹) EFT nr. L 144 af 27. 5. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3167/91

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/96)

Om: PEACE-program og forbindelserne mellem EF og Palæstina

Et belgisk universitetstidsskrift har omtalt indførelsen af et udvekslingsprogram i stil med ERASMUS-program-

met, der går under betegnelsen PEACE (Palestinian European Academic Cooperation in Education).

Kan Kommissionen give nogle oplysninger om indholdet af dette program, dets budget og det tidspunkt, hvor det blev eller vil blive indledt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(20. marts 1992)

Kommissionen kan oplyse, at den har kendskab til indvielsen af PEACE-programmet, hvis formål er at begrænse den nuværende akademiske isolation af de palæstinensiske universiteter i de besatte områder. Kommissionen skal påpege, at den ikke var involveret i oprettelsen af PEACE og heller ikke har ydet nogen støtte hertil. PEACE-initiativet blev taget inden for rammerne af COIMBRA-gruppen, som er en sammenslutning af nogle af Europas ældste universiteter.

Den oprindelige PEACE-aftale blev undertegnet den 1. november 1991 i Jerusalem med deltagelse af en gruppe, der fra starten var på tolv europæiske universiteter og de seks palæstinensiske universiteter i de besatte områder. Programmet, som har et budget på 200 000 Ecu, sigter mod at fremme akademisk udveksling af og gensidig støtte til 25 studerende og 20 lærere. Det vil starte i september 1992.

De europæiske universiteter, der deltager i PEACE-programmet, er følgende: Barcelona, Coimbra, Grenada, Leiden, Leuven, Napoli, Namur, Pisa, Salamanca, Siena og Vitebo.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3176/91

af John Cushnahan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/97)

Om: IRIS-programmet og kvinderne

I betragtning af den betydelige rolle, IRIS-programmet har spillet for kvinderne, er Kommissionen da rede til at lægge en fast plan for 1992?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(9. marts 1992)

Kommissionen er klar over, at IRIS-nettet har spillet en fremtrædende rolle i forbindelse med spredning af oplysninger om kvindepolitiske emner og fremme af

erhvervsuddannelsesordninger af fornyende art med sigte på kvinder. Det har især drejet sig om områder, hvor kvinder er underrepræsenteret, og hvor IRIS-nettet har været til støtte for samarbejdet mellem erhvervsuddannelsesprojekterne og givet projekterne en tværnational dimension.

Hvad fremtiden angår, er der planer om at fortsætte disse aktiviteter efter 1992, idet det vil bidrage til gennemførelsen af det tredje handlingsprogram om lige muligheder for mænd og kvinder (1991—1995).

Med henblik på nettets fremtidige aktiviteter er man i øjeblikket ved at foretage en evaluering af dets samlede resultater. Det forventes, at den endelige rapport om denne evaluering foreligger i april 1992. På grundlag af evalueringen vil nettets aktiviteter blive ændret med henblik på opfyldelsen af dets hovedformål: at bibringe kvinderne færdigheder, der svarer til behovet på arbejdsmarkedet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3182/91

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/98)

Om: CEN

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvor mange tekniske udvalg under CEN er på indværende tidspunkt beskæftiget med udvikling af standarder i forbindelse med direktivet om maskiner og direktivet om personligt sikkerhedsudstyr, og hvor mange fagforeningsrepræsentanter er medlem af hvert enkelt teknisk udvalg?
2. Hvor mange arbejdsgrupper under CEN er på indværende tidspunkt beskæftiget med direktivet om maskiner og direktivet om personligt sikkerhedsudstyr, og hvor mange fagforeningsrepræsentanter er medlem af hver enkelt arbejdsgruppe?
3. Er Kommissionen overbevist om, at antallet af fagforeningsrepræsentanter afspejler en »ligelig deltagelse« af arbejdsmarkedets parter i udviklingen af CEN-standarder i forbindelse med direktiverne om maskiner og om personligt sikkerhedsudstyr? Hvad agter Kommissionen i benægtende fald at foreslå for at nå frem til en ligelig deltagelse i CEN på nationalt og europæisk plan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(18. marts 1992)

1. For tiden er der 40 tekniske komitéer involveret i udarbejdelsen af standarder med relevans for maskindi-

rektiv. Følgende komitéer arbejder på grundlag af et mandat: CEN TC 114, 122, 123, 143, 144, 146, 148, 149, 151, 153, 186 og 231.

Følgende komitéer er igang med arbejde vedrørende personlige værnemidler: CEN TC 79, 85, 158, 159, 160, 161 og 162.

De tekniske komitéer er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes standardiseringsorganisationer. Sidstnævnte sikrer, at alle interesser på nationalt niveau er repræsenteret. De nationale delegationers medlemmer kan være repræsentanter for fagforeningerne. Fagforeninger som sådan er imidlertid ikke repræsenteret i de tekniske komitéer.

2. Der er omkring 200 arbejdsgrupper aktive inden for disse tekniske komitéer, hvad angår maskindirektivet. Ud af disse arbejder 60 inden for det område, der omfattes af mandatet, mens 38 er beskæftiget med arbejde vedrørende direktivet om personlige værnemidler.

Muligheden for at blive mellem af disse arbejdsgrupper står åben for de nationale standardiseringsorganisationer og for legitime europæisk-baserede interessegrupper, såsom European Trade Union Technical Bureau for Health and Safety (TUTB). Disse delegationers medlemskreds er åben og varieret. Kommissionen er således ikke i stand til at give et detaljeret svar.

3. Muligheden for, at de berørte parter kan deltage i det europæiske standardiseringsarbejde er et vigtigt punkt i Kommissionens grøn bog vedrørende udviklingen inden for standardiseringsarbejdet, og den opfølgende meddelelse om standardiseringen inden for det europæiske erhvervsliv. I nævnte meddelelser har Kommissionen i detaljer gjort rede for, hvilket synspunkt den anlægger med hensyn til spørgsmålet om direkte deltagelse, og hvilke foranstaltninger den foreslår. Hvad angår maskindirektivet har Kommissionen forelagt et programmeringsmandat med anmodning til de europæiske standardiseringsorganisationer om at sikre, at de berørte parter deltager i drøftelserne om standarder af strategisk betydning for maskinområdet. TUTB deltager her på arbejdsgruppernes vegne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(18. marts 1992)

Maskindirektivets artikel 6 indeholder en bestemmelse om, at Kommissionen eller en medlemsstat i tilfælde af, at den mener, at en harmoniseret standard ikke fuldt ud opfylder de ufravigelige krav, skal forelægge sagen for det udvalg, der er oprettet i direktiv 83/189/EØF. Udvalget afgiver snarest en udtalelse. Når Kommissionen har modtaget udtalelsen fra udvalget, informerer den medlemsstatene om, hvorvidt disse standarder skal slettes på de lister over harmoniserede standarder, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og på de lister, som den enkelte medlemsstat publicerer for at informere om, hvilke nationale standarder de harmoniserede standarder omsættes til.

Udover denne formelle procedure holder Kommissionen også kontakt med de europæiske standardiseringsorganisationer vedrørende igangværende standardiseringsarbejde. Embedsmænd fra Kommissionen deltager i nogle af de tekniske diskussioner, der tilrettelægges af standardiseringsorganisationerne. For de større arbejdsprogrammer udpeger Kommissionen uafhængige eksperter, som sørger for, at de spørgsmål vedrørende fortolkning af de ufravigelige krav, som de tekniske komitéer stilles overfor, løses på passende måde. Kommissionen har endvidere anmodet den europæiske standardiseringsorganisation om at opstille et klart gennemskueligt og kohærent program for standardisering inden for maskiner, og dette skulle give information om, hvilke typer standarder der udarbejdes.

Som det allerede var tilfældet i Grøn bogen om udvikling af det europæiske standardiseringsarbejde og i den seneste meddelelse om standardisering inden for Europas erhvervsliv slår Kommissionen også til lyd for at lade legitime europæisk-baserede berørte parter deltage i standardiseringsarbejdet. En sådan ordning forventes at bidrage til udarbejdelsen af standarder af høj kvalitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3183/91

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/99)

Om: CEN

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om de eksisterende procedurer mellem Kommissionen og CEN i forbindelse med løsning af problemer, når en af CEN harmoniseret standard ikke er i overensstemmelse med de grundlæggende sundheds- og sikkerhedskrav i direktivet om maskiner?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3184/91

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 162/100)

Om: CEN

Kan Kommissionen for hver enkelt medlemsstat oplyse, hvilken finansiel støtte der specielt er blevet givet til fagforeningsrepræsentanter for at fremme deres deltagelse i de forskellige tekniske udvalg og arbejdsgrupper under CEN?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(4. marts 1992)

Kommissionen er ikke i stand til for hver enkelt medlemsstat at angive den finansielle støtte, der er givet til fagforeningsrepræsentanter for at lette deres deltagelse i de forskellige tekniske udvalg og arbejdsgrupper under CEN. Den ved heller ikke, hvor meget fagforeninger afsætter til standardisering på deres eget budget.

Kommissionen yder finansiell støtte til Den Europæiske Fagforeningskonfederation for at give denne mulighed for at deltage i europæisk standardisering. Herudover henleder Kommissionen i dens meddelelse om Standardisering i Europæisk Økonomi opmærksomheden på, at en øget deltagelse fra fagforeningernes side i standardisering vil kunne kræve en supplerende indsats på nationalt plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3204/91

af Max Simeoni (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1992)

(92/C 162/101)

Om: Oprettelse af et informationskontor i Bruxelles på initiativ af Det Europæiske Kontor for Mindre Udbredte Sprog

I 1991 er der sket en forøgelse af EF-bevillingerne til fremme af mindre udbredte sprog og kulturer i Fællesskabet, og på denne baggrund har Det Europæiske Kontor i Dublin over for Kommissionen fremsat forslag om at åbne et informationskontor i Bruxelles. Der hersker ikke tvivl om, at et sådant kontor kunne medvirke til en bedre formidling af oplysninger til offentligheden om Fællesskabets aktioner til fordel for mindre udbredte sprog og kulturer. Endvidere skal det bemærkes, at de nationale og regionale udvalg, under Det Europæiske Kontor i Dublin har fremsat en samstemmig anmodning om oprettelse af et informationskontor.

Det franske sprogsamfund i Belgien har stillet lokaler til rådighed for Det Europæiske Kontor. Man har desuden modtaget seriøse ansøgninger til de to stillinger, der skal besættes i informationskontorets regi.

På grundlag af disse oplysninger må det formodes, at informationskontoret kan åbnes i januar 1992.

Hvornår agter Kommissionen at træffe afgørelse om oprettelse af dette informationskontor og frigive de nødvendige bevillinger (ca. 200 000 Ecu)? Vil disse bevillinger hidrøre fra De Europæiske Fællesskabers budget for 1991?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(11. marts 1992)

Kommissionen, som deler det ærede medlems opfattelse af, at det er nyttigt at udveksle erfaringer og oplysninger på dette område, har over 1991-budgettet bevilget 231 000 Ecu til oprettelse af et informationskontor i Bruxelles på initiativ af Det Europæiske Kontor for Mindre Udbredte Sprog.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3209/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1992)

(92/C 162/102)

Om: Ferskvandsfiskeri

Ferskvandsfiskeriforeningerne, der i Frankrig tæller mere end 2,5 mio. medlemmer, står over for kemisk, termisk og patologisk forurening, der angriber vandmiljøet og dets nærmeste omgivelser.

Vil Kommissionen anmode de franske myndigheder om at tage initiativ til en dialog med fiskeriforeningerne, navnlig med henblik på at drøfte Fællesskabets direktiver og de aktioner, EF har iværksat i forbindelse med strukturforureningen (navnlig i de områder, der henhører under mål nr. 5b)?

Hvilke krav skal de europæiske ferskvandsfiskeriforeninger efterleve for at få Kommissionen til at tilgodese deres interesser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(13. marts 1992)

Det ærede medlem rejser spørgsmålet om ferskvandsfiskeriforeningernes deltagelse i tilrettelæggelsen af Fællesskabets politik om fiskeri, fysisk planlægning i landdistrikter samt naturens sundhedstilstand og de fysisk-kemiske forhold i miljøet.

Kommissionens tilrettelæggelse af den politik af ofte forskellige inspirationskilder sker efter meget præcise procedurer, der inddrager samtlige berørte tjenester i Kommissionen såvel som i medlemsstaterne under anvendelse af en udvalgsprocedure, hvor brugerne høres.

Med hensyn til ferskvandsfiskeriet og især fiskeri- og akvakulturforanstaltningerne i de planer for udvikling af landdistrikter (PULD) i forbindelse med mål nr. 5b, som Frankrig forelagde, er der mange referencer (!), og de viser den lette adgang, som de ansvarlige for fiskeriorganisationerne havde til de instanser, der planlagde PULD.

Selv om der ikke findes en egentlig officiel struktur for koordinering mellem Kommissionen og de europæiske ferskvandsfiskeriforeninger, er sidstnævnte i det mindste i Frankrig blevet hørt, eftersom der er taget hensyn til mange bekymringer, de har givet udtryk for, i de programmer for udvikling af landdistrikter, som den franske stat har forelagt Kommissionen.

Desuden opretholder Kommissionen regelmæssig kontakt med de europæiske erhvervsorganisationer, der er mest repræsentative for sektoren, og som samles på EF-plan hver gang det er nødvendigt for gennemførelsen af EF's politik.

Disse kontakter optages i øvrigt enten på Kommissionens initiativ eller på de europæiske erhvervsorganisationers initiativ.

(¹) Disse referencer vil blive sendt direkte til det ærede medlem samt Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3255/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. januar 1992)

(92/C 162/103)

Om: Afsætning af olivenolie

Har vanskelighederne med afsætningen og den forventede høje produktion af olivenolie i EF ikke nødvendiggjort, at Kommissionen fremskynder procedurerne for privat oplagring? Og har man intentioner om at ændre forordning nr. 136/66/EØF (¹), der fastsætter interventionsperioden for derved at løse problemet effektivt?

(¹) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ray Mac Sharry

(12. marts 1992)

På baggrund af udviklingen på olivenolien markedet siden begyndelsen af produktionsåret 1991/92 indførte Kommissionen i januar 1992 mulighed for, at producentorganisationerne og deres foreninger kan indgå kontrakter om privat oplagring, jf. artikel 20d i forordning nr. 136/66/EØF (forordning (EØF) nr. 46/92 (¹)).

Sådanne kontrakter indgås kun af brancheorganisationer og/eller deres anerkendte foreninger i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1360/78 (²).

Under hensyntagen til den særlige situation i Grækenland, Spanien og Portugal, hvor sådanne sammenslutninger og foreninger endnu ikke er oprettet i tilstrækkeligt antal, har Rådet desuden lige vedtaget Kommissionens forslag, der som undtagelse fra artikel 20d i forordning

nr. 136/66/EØF fastsætter mulighed for, at sådanne kontrakter indgås i disse lande af organisationer og foreninger i henhold til forordning nr. 136/66/EØF, som råder over egnede anlæg.

Denne foranstaltning tillige med de øvrige, der er truffet i olivenoliesektoren siden produktionsårets begyndelse og navnlig den væsentlige forhøjelse af eksportrestitutterne, kan ikke undgå at bidrage til at støtte og stabilisere denne sektor.

Under disse omstændigheder finder Kommissionen ikke anledning til nogen ændring af interventionsperioden for denne sektor.

(¹) EFT nr. L 5 af 10. 1. 1992.

(²) EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3268/91

af Jesús Cabezón Alonso (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. januar 1992)

(92/C 162/104)

Om: Virkningen af det indre marked i De Cantabriske Bjerge

Råder Kommissionen over en undersøgelse, der indeholder en analyse af de positive og negative virkninger af EF's indre marked på industrisektorerne i De Cantabriske Bjerge i Spanien (Baskerlandet, Cantabria og Asturias)?

Har Kommissionen oplysninger vedrørende de positive eller negative virkninger af EF's indre marked på beskæftigelsen inden for industrien i ovennævnte område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Bruce Millan

(13. marts 1992)

Kommissionen har foretaget en undersøgelse af de socioøkonomiske følger af gennemførelsen af det indre marked i de traditionelle industriregioner i Fællesskabet. En af de regioner, der som case study blev undersøgt mere detaljeret, var Pais Vasco.

Undersøgelsen giver ikke nogen detaljeret bedømmelse af virkningen af det indre marked gennemførelse på udviklingen i beskæftigelsen, men peger på en række ulemper (fx industristruktur, kapacitet for forskning og teknologisk udvikling, forsyning med infrastrukturer), som må gribes an, for at regionen fuldt ud kan udnytte de muligheder, enhedsmarkedet giver.

Et resumé af undersøgelsens hovedkonklusioner vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

For øjeblikket er Kommissionen ved at foretage en undersøgelse af udviklingsmulighederne for de tilbagestående regioner i EF og følgerne af det indre marked. Asturias er omfattet af denne undersøgelse. Resultaterne af undersøgelsen vil foreligge omkring midten af 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 11/92

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 162/105)

Om: Den europæiske tjenestemandsinstitution

Den 18. oktober 1991 lod Kommissionen foretage en »høring« af institutionens personale — som den valgte at kalde »urafstemning« — om det »kompromisforslag«, som det nederlandske formandskab havde forelagt. Er det i overensstemmelse med sandheden, at Cardoso e Cunha, medlem af Kommissionen med ansvar for personalet, selv skulle have opfordret personalet til at stille sig positivt til forslaget? Europa-Parlamentet afgav den 19. april 1991 en positiv udtalelse om det oprindelige forslag. Begrunder Kommissionen ændringen heraf, som ikke har noget objektivt grundlag, bortset fra det nederlandske formandskabs evidente interesse i at nedskære de europæiske tjenestemænds lønninger, med resultaterne af denne »urafstemning«, som den selv har haft så stor indlydelse på?

Er det i overensstemmelse med sandheden, at Jacques Delors skulle have anmodet Antonio Cardoso e Cunha om at tilrettelægge høringen, fordi den fagforening, som han selv har enestående forbindelser med, skulle have indrømmet, at den ikke ville være i stand til at tilrettelægge denne, sådan som den havde gjort i Rådets generalsekretariat, da værdien af en sådan høring i givet fald ville være endnu mere tvivlsom?

Er det i overensstemmelse med sandheden, at fire ud af seks fagforeninger i den europæiske tjenestemandsinstitution har udtalt sig mod »kompromisforslaget«?

Hvis dette er tilfældet, hvorfor talte Antonio Cardoso e Cunha så på plenarforsamlingen den 23. oktober 1991 om en »aftale mellem Rådet og fagforeningerne«?

Er det i overensstemmelse med sandheden, at en af hovedpersonerne i forhandlingerne med Rådet, der er medlem af en af den europæiske tjenestemandsinstitutions fagforeninger, af tysk nationalitet og ophavsmand til »krisebidraget« i Metoden 1981—1991, står for at blive forfremmet til generaldirektør?

Mener Kommissionen, at dens initiativer fremmer en løsning af konflikten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Cardoso e Cunha

(18. marts 1992)

Det ærede medlems spørgsmål vedrører en sag, som er blevet behandlet af Europa-Parlamentet, bl.a. på grundlag af en betænkning, som Marie-Claude Vayssade har afgivet på vegne af Udvalget om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender (Vayssade-betænkningen, A3-344/91). Desuden blev sagen debatteret under plenarforsamlingen den 9. december 1991, og der blev den 12. december 1991 vedtaget en beslutning om Europa-Parlamentets holdning til Kommissionens forslag om især reglerne for tilpasning af vederlagene for ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.

Det er António Cardoso e Cunha, der på vegne af Kommissionen, har taget stilling til de forskellige punkter, der omtales i denne skriftlige forespørgsel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 32/92

af Carole Tongue (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 162/106)

Om: Initiativer med henblik på en politik til støtte for automobilindustrien

EF-Kommissionen har taget en række initiativer med henblik på en politik til støtte for automobilindustrien. Vil Kommissionen give oplysninger om alle disse initiativer og om, hvem der er ansvarlig i Kommissionen for de enkelte initiativer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(4. marts 1992)

Kommissionen vil fortsætte med at anvende alle sine relevante instrumenter til at følge den igangværende modernisering af sektoren. En meddelelse om den seneste udvikling i så henseende er i øjeblikket under udarbejdelse.

I betragtning af sektorens størrelse, dens økonomiske, samfundsmæssige og regionale betydning for Fællesskabet samt dens forbindelser til bogstavelig talt alle områder af Fællesskabets politik behandler næsten alle Kommissionens tjenestegrene emner med tilknytning til EF's automobil-, automobilkomponent- og automobildistributionsindustrier, enten lejlighedsvis eller til stadighed.

Det er Kommissionens sigte at integrere sektorens legitime interesser mest muligt i dens tilrettelæggelse af sin politik.

I betragtning af de mange forskellige berøringspunkter mellem sektoren og Kommissionen er det ikke muligt forud at udpege en tjenestemand, som er ansvarlig for hvert eneste emne, som muligvis er af interesse for industrien. Men tjenestegrene i Generaldirektoratet for Det Indre Marked og Industrien vil fortsat være den formidrende instans mellem industrien og Kommissionens tjenestegrene og således hjælpe med til at finde kompetente kontaktpersoner vedrørende alle aspekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 300/92

af Raymonde Dury (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1992)

(92/C 162/107)

Om: Sikkerhed/hygijene: underretning af »Luxembourg-Udvalget«

I henhold til Kommissionens beslutning 88/383/EØF⁽¹⁾ skal Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygijene og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen (det såkaldte »Luxembourg-Udvalg«) regelmæssigt underrettes om nationale bestemmelser vedrørende sundhed og sikkerhed samt om udkast til bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker på dette område.

Er denne beslutning blevet gennemført? I bekræftende fald hvorledes? Vil Rådet i modsat fald oplyse hvorfor ikke, og hvilke foranstaltninger der er blevet truffet for at stoppe denne passivitet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1988, s. 34.

Svar

(21. maj 1992)

Det tilkommer ikke Rådet at udtale sig om gennemførelsen af en kommissionsbeslutning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 346/92

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(27. februar 1992)

(92/C 162/108)

Om: Fortsat deltagelse i HDTV-kapløbet — en EF-opgave

Få dage efter, at Japan fejrede sin »HiVision Day«, hvormed man indledte udsendelsen af otte timers højopløsnings-tv (HDTV) om dagen, besluttede EF's Ministerråd (telekommunikation) øjensynlig at skrinlægge Kommissionens planer om indførelse af HD-MAC-standarden efter en overgangsfase, der skulle være indledt pr.

1. januar 1992. Amerikanerne, som trådte ind i kapløbet på et sent tidspunkt, har på deres side valgt at satse på det digitale system, som efter deres opfattelse i det lange løb vil vise sig at være de analoge systemer overlegent.

Det forekommer klart, at højopløsnings-tv fortsat vil være en teknologi uden marked, så længe produktionsomkostningerne ikke nedbringes, men hvor længe tror Rådet, det kan beskytte dette eller hint EF-lands interesser, når det samtidig undlader at udnytte mulighederne for indførelse af en EF-standard?

Svar

(21. maj 1992)

1. Rådet fastlagde den 10. februar 1992 med enstemmighed og med Kommissionens tiltrædelse en fælles holdning med henblik på vedtagelse af et rådsdirektiv om standarder for satellittransmission af tv-signaler.

2. Det fremgår af artikel 2, stk. 1, i denne fælles holdning, at kun HD-MAC-standarden må anvendes i Fællesskabet ved transmission af tv-tjenester i HDTV-format, der ikke er fuldt ud digitale.

3. Rådet fik den 15. juli 1991 med henblik på fastlæggelse af en fælles holdning forelagt et forslag fra Kommissionen, som byggede på artikel 100 A i Traktaten. Efter at Europa-Parlamentet den 20. november 1991 havde afgivet sin udtalelse, til hvilken ikke mindre end fire af Europa-Parlamentets udvalg bidrog, ændrede Kommissionen sit forslag i overensstemmelse med artikel 149, stk. 3, i Traktaten, for at der kunne blive taget hensyn til Europa-Parlamentets ændringsforslag. Rådet har taget Europa-Parlamentets udtalelse i betragtning og i sin fælles holdning optaget langt størstedelen af de ændringer, som Europa-Parlamentet har foreslået, enten ordret eller for så vidt angår substansen.

4. Europa-Parlamentet godkendte den 11. marts 1992 Rådets fælles holdning, og Rådet vedtager følgelig i nær fremtid direktivet om standarder for satellittransmission af tv-signaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 369/92

af Juan Gangoiti Llaguno (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(27. februar 1992)

(92/C 162/109)

Om: Omstilling af toldvæsenet og grænsebyer

I 1993 kan der i EF være 100 000 ledige i toldvæsenet, når man ser bort fra den afledte ledighed inden for tilknyttede

erhverv, hvilket vil give anledning til arbejdsløshedspcenter i grænsebyerne, som vil være de højeste i EF.

Vil Rådet på baggrund af dette problem, som er forårsaget af EF og berører hele Fællesskabet, gennemføre en intern drøftelse med henblik på at udarbejde en seriøs, ansvarlig og specifik omstillingsplan for sektoren og de pågældende byer?

Svar

(21. maj 1992)

Rådet følger, uden dog at føre en intern drøftelse herom, nøje udviklingen i situationen i den sektor, som det ærede parlamentsmedlem nævner. Rådet drøftede således spørgsmålet på samlingen den 25. februar 1992 på baggrund af en meddelelse fra Kommissionen om tilpasning af toldklareringerne til det indre marked. Ved denne lejlighed redegjorde det ansvarlige kommissionsmedlem, Christiane Scrivener, bl.a. for en sektorundersøgelse, der er finansieret af Den Europæiske Socialfond, og hvis resultater ventes i april 1992, hvoraf det skulle fremgå, hvilke foranstaltninger der vil kunne træffes på fællesskabsplan til fordel for disse erhvervsdrivende. Der kan navnlig blive tale om at anvende instrumenterne under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og fællesskabsinitiativet vedrørende grænseområderne (Interreg). Det tilkommer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og de berørte områder samt under iagttagelse af de forordninger, der gælder for strukturfondene, at træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at imødegå de problemer, som eventuelt vil kunne opstå i den forbindelse. Rådet er på sin side rede til nøje at drøfte enhver meddelelse eller ethvert forslag, som Kommissionen måtte finde det hensigtsmæssigt at forelægge det på området.

har ryddet popler og elletræer, hvilket indebærer en alvorlig risiko for odderens og nøjens overlevelse i de bække, som løber ud i åen.

Disse afgørelser herom har fremkaldt kraftige protester fra miljösamslutninger som f.eks. Quercus, der mener, at man ikke har lært af tidligere begåede fejltagelser og frygter, at det efter Olival-åen er Seiça-åen, der vil blive offer for sådanne oprensningsaktioner, hvilket sammen med udledningen af industrielt og andet affald vil medføre udryddelse af de sjældne arter, der findes i dette vådområde, uden at det vil være til nogen fordel for landmændene.

Rådet bedes, eftersom de pågældende sammenslutninger forgæves har forsøgt udtømt alle muligheder for andragender og indsigelse i Portugal og med henvisning til Bern-konventionen oplyse, om der ikke er andet at gøre end at afvente, at sådanne overgreb på miljøet og på beskyttelsen af sjældne arter finder sted, uden at EF kan gribe ind?

Svar

(25 maj 1992)

Som det vil være det ærede parlamentsmedlem bekendt, har Rådet, som lægger stor vægt på miljøbeskyttelse i almindelighed og beskyttelse af sjældne og truede arter i særdeleshed, allerede vedtaget en lang række afgørelser med henblik herpå, f.eks. Life-forordningen, Habitat-direktivet og afgørelsen om Fællesskabets tiltrædelse af Bern-konventionen, som det ærede parlamentsmedlem med rette henviser til.

Det henhører imidlertid under Kommissionen at drage omsorg for, at medlemsstaterne respekterer disse afgørelser, og det er derfor først og fremmest denne institution, som man bør rette henvendelse til om medlemsstaternes eventuelle manglende overholdelse af afgørelserne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 489/92

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(9. marts 1992)

(92/C 162/110)

Om: Beskyttelse af udryddelsestruede arter

I Portugal findes der i Ourém kommune i Santarém-distriktet et vådområde, som består af mindre øer, hvor der findes sjældne og udryddelsestruede zoologiske og botaniske arter.

Efter at man for fire år siden langs bredderne af Caxarias-åen fjernede den naturlige beskyttelse med henblik på at rense overrislingskanalerne med det resultat, at jordbunden blev udsat for strøm og erosion, er det nu Olival-åen, hvor man på en strækning af fem kilometer

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 562/92

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. marts 1992)

(92/C 162/111)

Om: Risiko for alvorlige atomuheld i Bulgarien

Jean Jacques Cousteau, som i øjeblikket udforsker Donau-bækkenet med henblik på at øge viden om dets økologi, har rettet en alvorlig appel til myndighederne og pressen, efter at Det Internationale Atomenergiagentur i et meget foruroligende kommuniké har meddelt, at den meget dårlige tilstand, som de fire reaktorer i Koslodouï-kraftværket i Bulgarien befinder sig i, kræver omgående foranstaltninger fra den bulgarske regerings side. Et stort

område er i fare, og risiciene er af en sådan art, at følgerne kan sidestilles med den skrækkelige katastrofe i Tjernobyl i 1986.

Hvilke skridt har Rådet taget, og hvilken bistand vil der blive ydet for — om muligt — at forhindre, at denne truende katastrofe udløses?

Svar

(21. maj 1992)

1. Rådet er klar over de alvorlige problemer i forbindelse med den nukleare sikkerhed i Koslodouï-atomkraftværkerne.

2. Der er således på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Rom (den 14. og 15. december 1990) — og uden at det berører den bistand, som ydes bilateralt af medlemsstaterne, eller det samarbejde, som er indledt eller vil blive indledt på lang sigt inden for rammerne af Europaaftalerne med landene i Central- og Østeuropa — udarbejdet eller forudset programmer for ydelse af teknisk bistand til disse lande.

3. Rådet har flere gange gentaget, hvor vigtigt og presserende det er at forbedre den nukleare sikkerhed i atomkraftværkerne i landene i Central- og Østeuropa.

Det har navnlig gjort opmærksom på, at disse problemer har forrang i forbindelse med ydelsen af teknisk bistand til disse lande.

4. I overensstemmelse med de retningslinjer, Rådet har fastlagt og de beslutninger, det har truffet på dette område, er der blevet iværksat et omfattende program til rehabilitering af Koslodouï-atomkraftværkerne inden for rammerne af Fællesskabets bistandsprogram PHARE. Det forvaltes af Kommissionen (i nært samarbejde med IAEA) og indgår ligeledes i international sammenhæng i 24-landegruppens koordinering af bistanden, som bl.a. har til formål at iværksætte konklusionerne fra G 7-topmødet i London om nuklear sikkerhed. Det finansieres ved hjælp af fællesskabsmidler (11,5 mio. ecu for regnskabsåret 1991) og skal forbedre den nukleare sikkerhed i disse kraftværker samt styrke de kompetente bulgarske myndigheders rolle. Endvidere er der ved at blive foretaget en samlet økonomisk og teknisk undersøgelse med det formål at få opstillet løsningsforslag for, hvad der senere skal ske med disse kraftværker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 617/92

af Rinaldo Bontempi (GUE), Mauro Chiabrande (PPE) og Tullio Regge (GUE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. marts 1992)

(92/C 162/112)

Om: Kontrol ved den fransk-italienske grænse

Her lidt over 300 dage før den dato, der er fastsat for afskaffelsen af de indre grænser i EF, er kontrollen ved mange EF-grænseovergangssteder (f.eks. mellem Frankrig og Tyskland og mellem Belgien, Nederlandene og Luxemburg) i længere tid kun blevet foretaget i form af stikprøver og når særlige forhold har gjort det nødvendigt, således at situationen efter 1. januar 1993 i realiteten foregribes.

Ved andre grænseovergangssteder derimod øges kontrollen ligefrem og foretages under alle omstændigheder omhyggeligt og pedantisk, hvilket resulterer i regulære trafikpropper og endeløse køer.

Dette er tilfældet ved grænsen mellem Frankrig og Italien ved Monginevro, hvor borgerne på vej til sportsstederne i de to skiområder i alle disse vintermåneder er blevet hæmmet, for ikke at sige hindret, i deres frie bevægelighed af kontrolmetoder, der til stadighed har forårsaget op til flere kilometer lange køer med temmelig alvorlige gener til følge.

Denne situation er i grel modsætning til borgernes legitime forventninger vedrørende gennemførelsen af den frie bevægelighed og er således årsag til, at EF's politik på dette område bliver utroværdig. Mener Rådet derfor ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at gøre noget for at afhjælpe denne situation?

Svar

(21. maj 1992)

I henhold til Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og de retsakter, der er vedtaget med hjemmel heri, er det medlemsstaterne, der fastsætter de nærmere regler for kontrol ved grænserne.